

บทที่ 6

ผังการฟื้นฟูบูรณะพื้นที่ย่านสะพานพระราม 8 ธนบุรี

จากการวิเคราะห์ศักยภาพและปัญหาของพื้นที่ศึกษาเพื่อกำหนดโปรแกรมการออกแบบในบทที่ผ่านมา นำไปสู่การวางผังและกำหนดแผนงานการฟื้นฟูบูรณะพื้นที่ย่านสะพานพระราม 8 ธนบุรี โดยมีรายละเอียดดังนี้

6.1 แผนและผังแม่บทบริเวณย่านสะพานพระราม 8 ธนบุรีเปรียบเทียบ(ก่อนและหลังการฟื้นฟูบูรณะ)

- 6.1.1 ผังแนวความคิดโครงข่ายถนน ทางเดินและพื้นที่ว่างสาธารณะระดับเมือง
- 6.1.2 ผังแนวความคิดการใช้ประโยชน์ที่ดินและอาคารตามศักยภาพที่เหมาะสม
- 6.1.3 ผังการแสดงความหนาแน่นของมวลอาคาร พื้นที่ว่าง และการเชื่อมโยงพื้นที่ว่างสาธารณะ
- 6.1.4 ผังแสดงระบบการเข้าถึงพื้นที่ องค์ประกอบทางจินตภาพและภูมิทัศน์
- 6.1.5 แนวทางการฟื้นฟูบูรณะสถาปัตยกรรมและภูมิสถาปัตยกรรม
- 6.1.6 แนวทางเบื้องต้นในการฟื้นฟูบูรณะสภาพเศรษฐกิจและสังคม
- 6.1.7 ผังแม่บทการฟื้นฟูบูรณะพื้นที่ย่านสะพานพระราม 8 ธนบุรี

6.2 แผนและผังรายละเอียด

- 6.2.1 พื้นที่บริเวณแยกถนนพระปิ่นเกล้าตัดกับถนนอรุณอมรินทร์
- 6.2.2 พื้นที่บริเวณตลาดวัดดาวดึงษารามและชุมชนวัดพระยาศิริไอยสวรรค์
- 6.2.3 พื้นที่บริเวณส่วนเชื่อมต่อพื้นที่ว่างสาธารณะเชิงสะพานพระราม 8 ธนบุรีและสถาบันดนตรีกัลยาณีวัฒนา
- 6.2.4 พื้นที่ว่างสาธารณะบริเวณบ้านบางยี่ขัน และชุมชนวัดดาวดึงษาราม
- 6.2.5 พื้นที่ว่างสาธารณะบริเวณโรงฟอกหนังวังล่งหลี่(เดิม)

6.1 แผนและผังแม่บทบริเวณย่านสะพานพระราม 8 ถนนบุรีเปรียบเทียบ(ก่อนและหลังการฟื้นฟูบูรณะ)

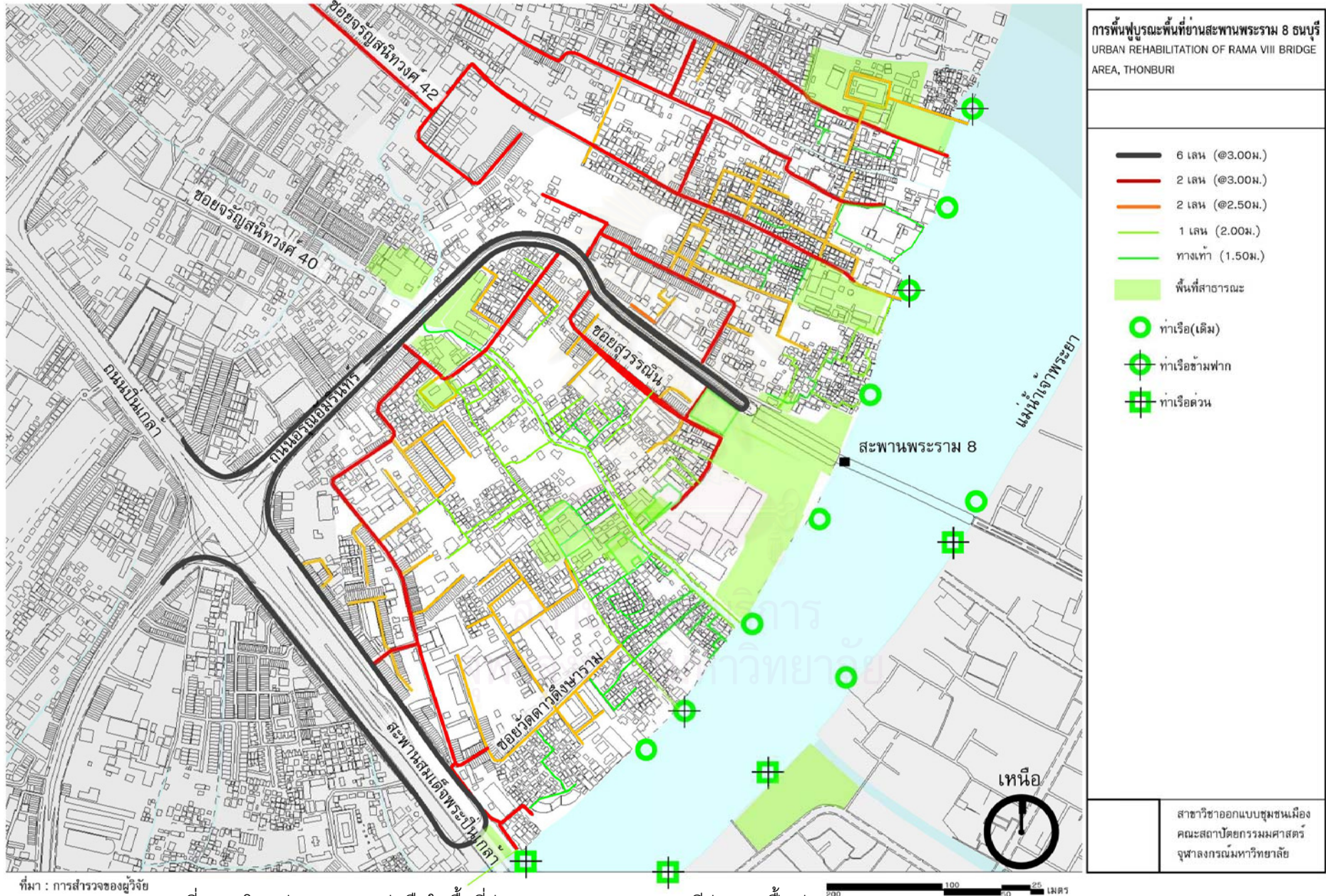
6.1.1 ผังแนวความคิดโครงข่ายถนน ทางเดินและพื้นที่ว่างสาธารณะระดับเมือง

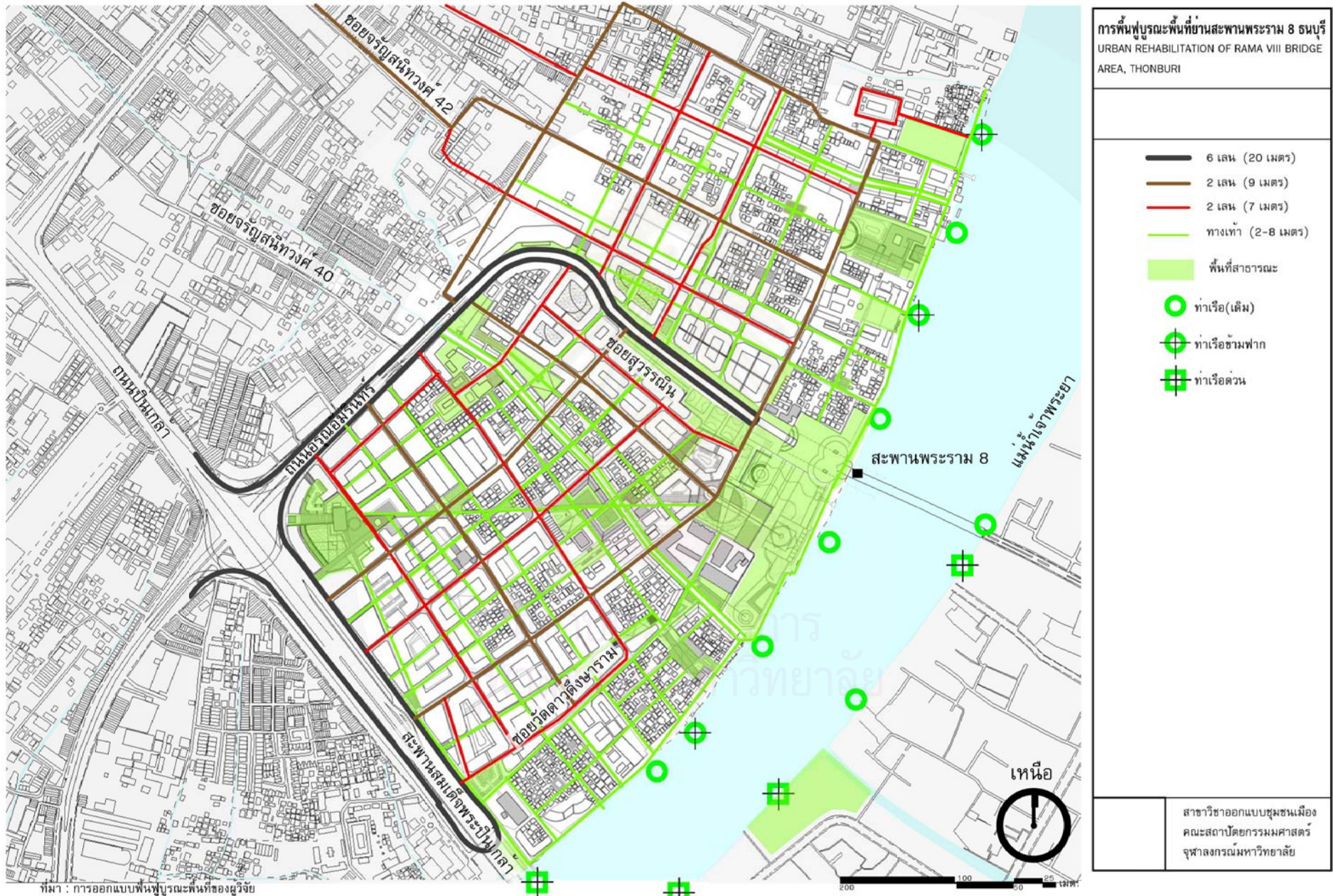
- การฟื้นฟูบูรณะ “ความเชื่อมต่อ” ของ โครงข่ายถนน (แผนที่ 6.4ก-ข) เพื่อเชื่อมต่อระบบเครือข่าย ให้มีความต่อเนื่องกัน โดยทำการฟื้นฟูบูรณะระบบถนนจากโครงข่ายถนนเดิมที่เป็นถนนปลายตัน หรือถนนที่คับแคบเป็นถนน 2 เลนที่มีรูปแบบ 2 ประเภทคือ ถนน 2 เลน(สีแดง) ถนน 2 เลนที่มี จอดรถ 1 คัน(สีน้ำตาล)เพื่อเชื่อมโยงกับเครือข่ายการสัญจรภายนอกถนน 6 เลน(สีดำ)คือถนนเป็น แถวและถนนอรุณอมรินทร์ สานกันเป็นโครงข่ายการสัญจร โดยพิจารณาจากถนนที่มีอยู่เดิมและ สร้างเพิ่มเติมในพื้นที่ว่างที่ไม่มีการใช้งาน
- กำหนดลำดับศักยภาพของถนน โดยการกำหนดขนาดของความกว้างของพื้นผิวทางสัญจร เพื่อความ เหมาะสมในความเป็นเมืองน่าอยู่และเพื่อความปลอดภัยของผู้สัญจรภายในพื้นที่ย่านสะพาน พระราม 8 ถนนบุรี โดยกำหนดให้พื้นผิวการจราจรในการสัญจรที่กว้างขึ้นและกำหนดให้มีทางเท้า กว้าง 2 เมตรขึ้นไปเพื่อทำการเชื่อมต่อกับระบบการสัญจรทางเท้า ทางจักรยานในพื้นที่ ซึ่งพื้นที่ การสัญจรของรถกำหนดให้รถสวนกัน 2 คันมีพื้นผิวจราจร 5 เมตร
- สร้างความเชื่อมโยงระหว่างจุดศูนย์กลางรวมกิจกรรมที่มีความสำคัญในบริเวณพื้นที่ย่าน โดยทำการ เชื่อมโยงศูนย์กลางรวมกิจกรรมและสวนสาธารณะทั้งในระดับเมืองและระดับชุมชน โดยใช้ระบบ เครือข่ายการสัญจรทางเท้าเป็นหลัก และมีระบบการสัญจรโดยใช้ทางจักรยานเพื่อสร้างเป็น แนวทางในการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในบริเวณพื้นที่
- สร้างระบบทางเท้าทางจักรยานให้มีความต่อเนื่องสะดวกสบาย(แผนที่ 6.2) ง่ายต่อการใช้ ปลอดภัย และมีร่มเงาต่อเนื่องกันตลอดทั้งเส้นทาง โดยเฉพาะในจุดทางข้ามและพื้นที่ตรอก ซอย ต่างๆ โดยมีระบบเครือข่ายในระบบทางเท้าทางจักรยาน สานกันกับระบบการสัญจรภายนอก แทรกซึมเข้าสู่พื้นที่สำคัญต่างๆ โดยเน้นหนักกับการสัญจรทางเท้าเป็นหลัก และยังมีเส้นทาง การสัญจรทางเท้าขนาดใหญ่ที่ขนานไปกับเส้นทางการสัญจรทางน้ำเดิม ซึ่งในบริเวณที่ติดริมฝั่งน้ำ ส่วน ใหญ่เป็นพื้นที่ทางราชการและวัดที่มีความสำคัญ รวมถึงสวนสาธารณะระดับเมือง เพื่อช่วยให้ การเข้าถึงพื้นที่มีศักยภาพที่ดียิ่งขึ้น
- พื้นฟูบูรณะตรอกซอยให้มีความสะดวกในการเดินมากยิ่งขึ้น โดยยังรักษาเอกลักษณ์ความเป็น ย่านในบริเวณพื้นที่ เช่นเพิ่มพื้นที่ในทางเดินเท้า ไฟส่องสว่าง ชายคาร่มเงา และเพิ่มพื้นที่ตรง จุดตัดของการสัญจรให้เป็นที่พักริมทางที่มีคุณภาพ
- จัดที่จอดรถให้เป็นจุดเพื่อรองรับกิจกรรมการนันทนาการภายในพื้นที่ทั้งพื้นที่สาธารณะในระดับ เมืองและระดับชุมชน โดยมีจุดรองรับที่จอดรถตามจุดตัดที่มีความสำคัญในบริเวณพื้นที่ ได้แก่ บริเวณสวนสาธารณะ สวนเฉลิมพระเกียรติร.8 สถาบันดนตรีกัลยาณีวัฒนา บริเวณท่าเรือพระปิ่น แถว(สถานีรถไฟฟ้าส่วนต่อขยาย) บริเวณศูนย์ชุมชนและการท่องเที่ยว (ทางเข้าหลักสู่พื้นที่) บริเวณศูนย์ชุมชนริมฝั่งน้ำ(โรงฟอกหนัง หวังหลังหลังเดิม) และพื้นที่บริเวณวัดที่เป็นที่จอดรถเดิมใน พื้นที่ ได้แก่บริเวณวัดบางยี่ขัน วัดดาวดึงษาราม วัดจตุรมิตรประดิษฐาราม วัดพระยาศิริโทย สวรรค์ วัดบวรมงคล วัดคฤหบดี บริเวณพื้นที่ของรัฐ ได้แก่บริเวณสถานีตำรวจบางยี่ขัน สถานี ตำรวจบวรมงคล มหาวิทยาลัยมหิดล สถาบันอาหาร เป็นต้น

- จัดระดับจราจรให้มีความคล่องตัวมากขึ้น ห้ามการจอดรถในที่ไม่เหมาะสม ในขณะเดียวกันห้ามรถเข้ามาในพื้นที่ทางเดินเพื่อให้ใช้งานทางเดินได้อย่างไม่เป็นอันตรายและมีความนำเดินมากที่สุด โดยมีการเปลี่ยนแปลงถนนจากเดิมที่เป็นการสัญจรของรถยนต์มาเป็นการสัญจรทางเท้า และเพิ่มพื้นที่ผิวการสัญจรทางถนนเพื่อรองรับปริมาณรถยนต์และเพิ่มศักยภาพในการเข้าถึงพื้นที่

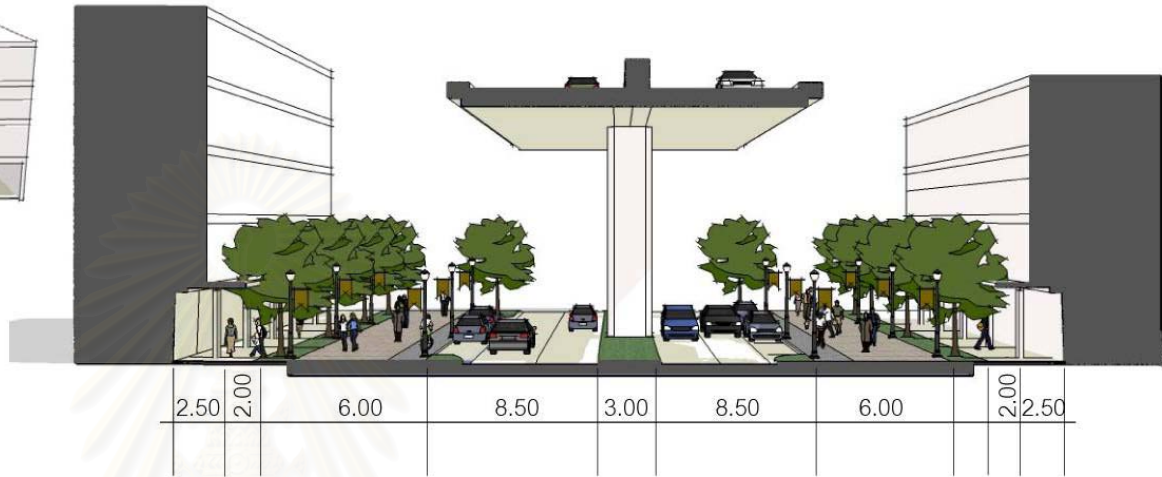
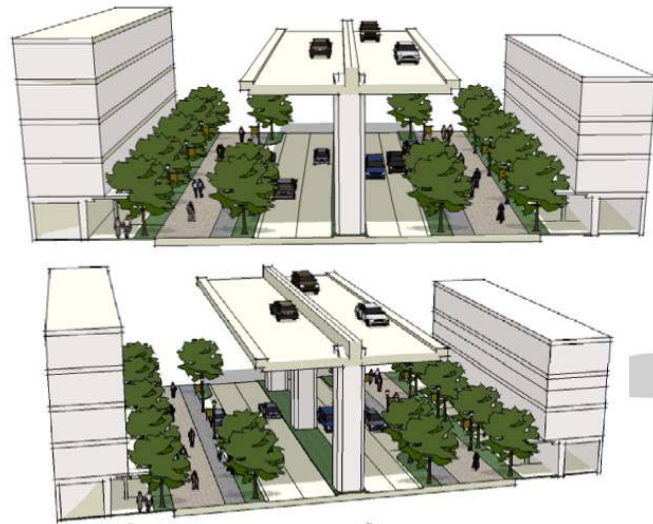

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

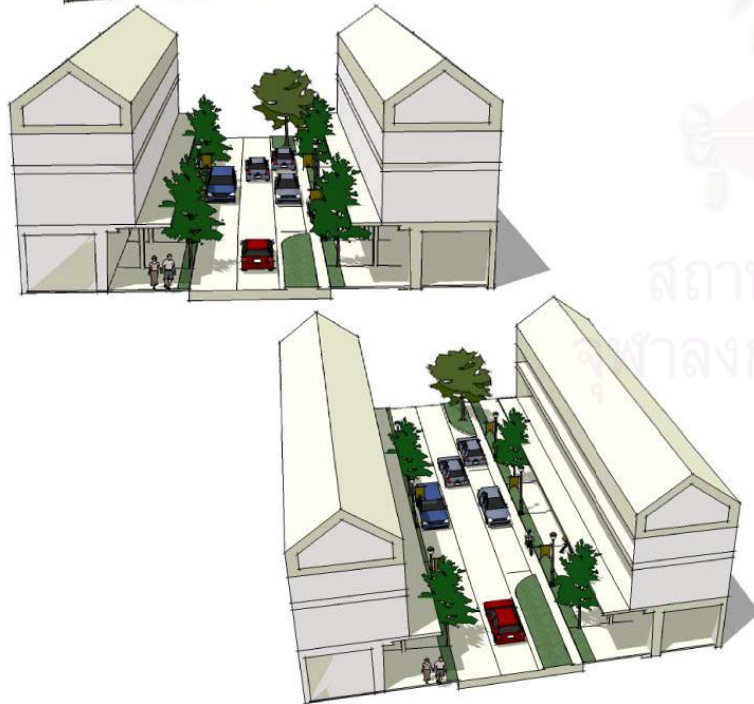

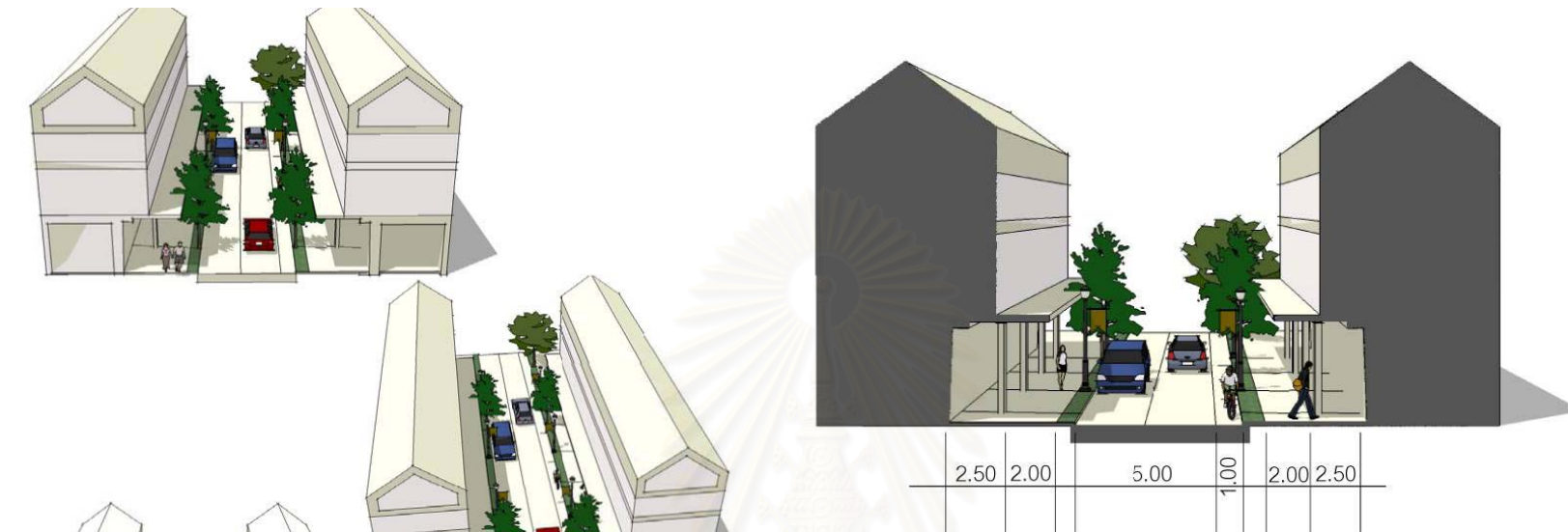
แผนที่ 6.1x โครงข่ายถนนและท่าเรือในพื้นที่ย่านสะพานพระราม 8 ธนบุรี หลังการฟื้นฟูบูรณะ

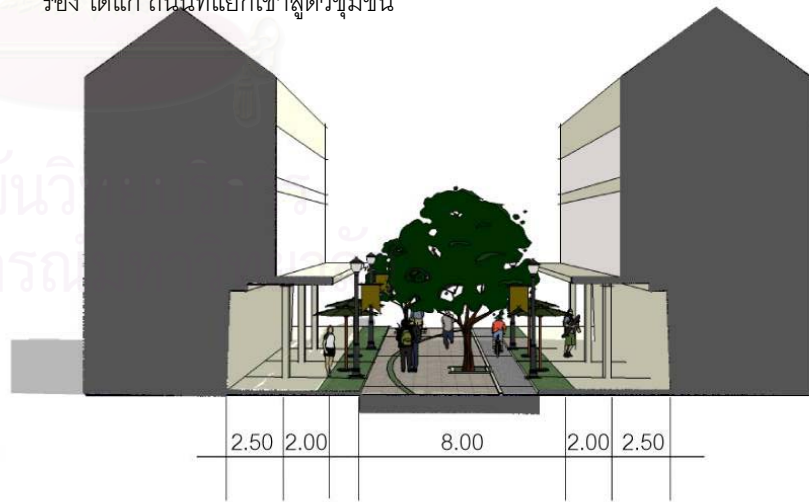
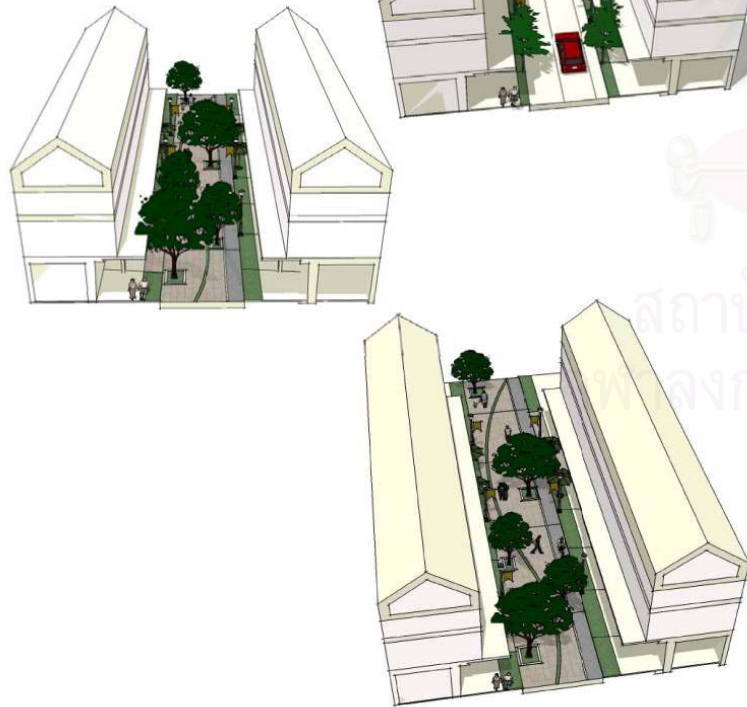
ภาพที่ 6.1 รูปแบบถนน 6 เลนหลังการฟื้นฟูบูรณะ บริเวณถนนสายหลัก ได้แก่ถนนอรุณอมรินทร์และถนนปิ่นเกล้า

ภาพที่ 6.2 รูปแบบถนน 2 เลนและที่จอดรถหลังการฟื้นฟูบูรณะ บริเวณถนนรอง ได้แก่ ถนนที่แยกเข้าสู่ตัวชุมชน

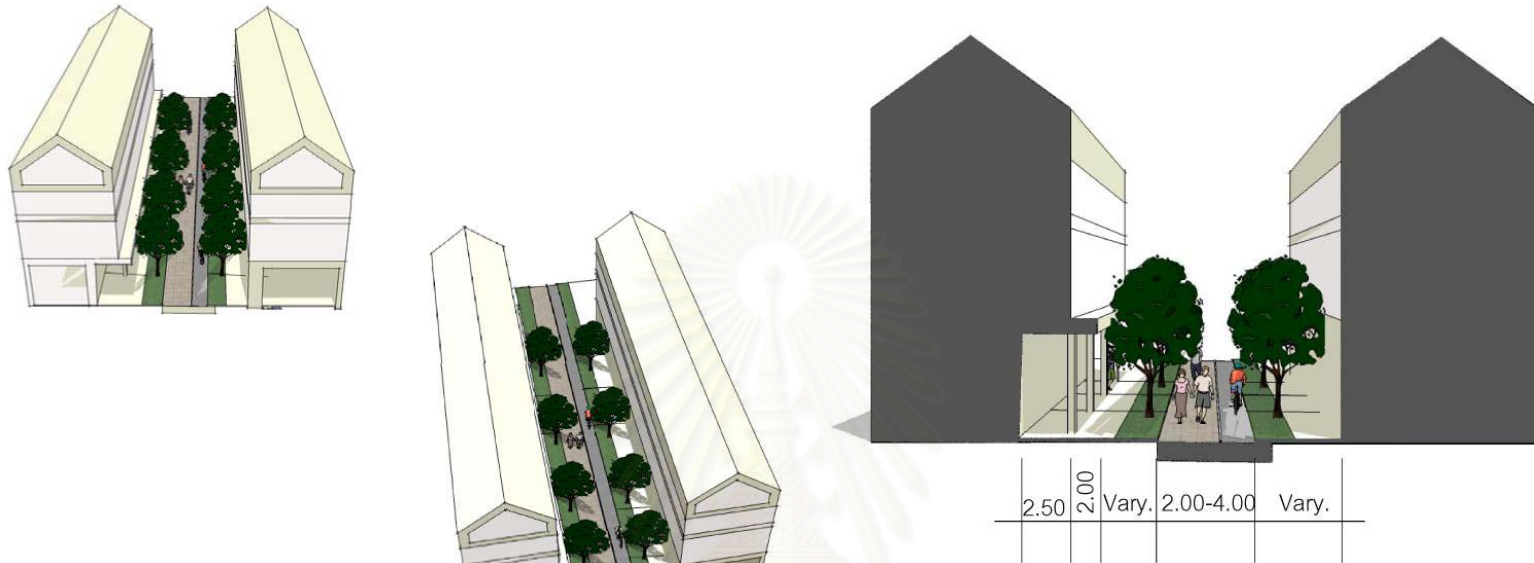

ภาพที่ 6.3 รูปแบบถนน 2 เลน หลังการฟื้นฟูบูรณะ บริเวณถนน
รอง ได้แก่ ถนนที่แยกเข้าสู่ตัวชุมชน

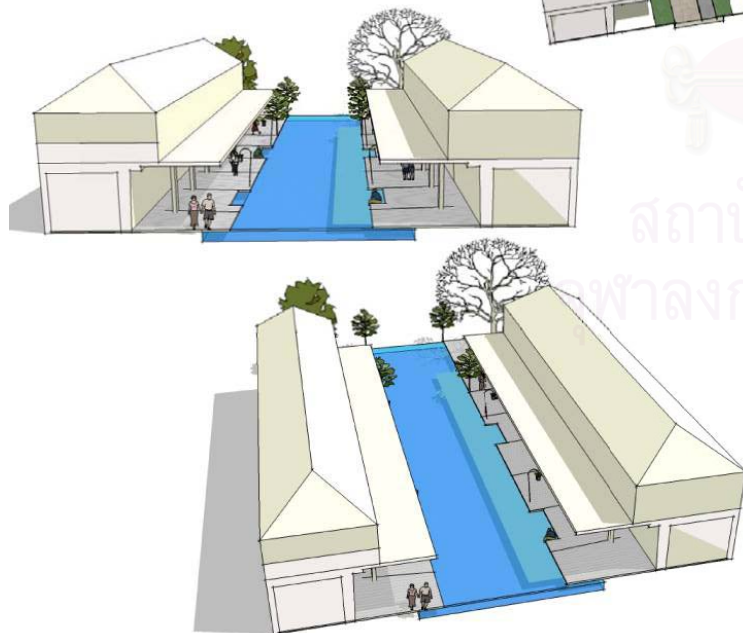

ภาพที่ 6.4 รูปแบบทางเดินเท้ากว้าง 8 เมตร หลังการฟื้นฟูบูรณะ
บริเวณทางเดินหลักภายในพื้นที่ศึกษา

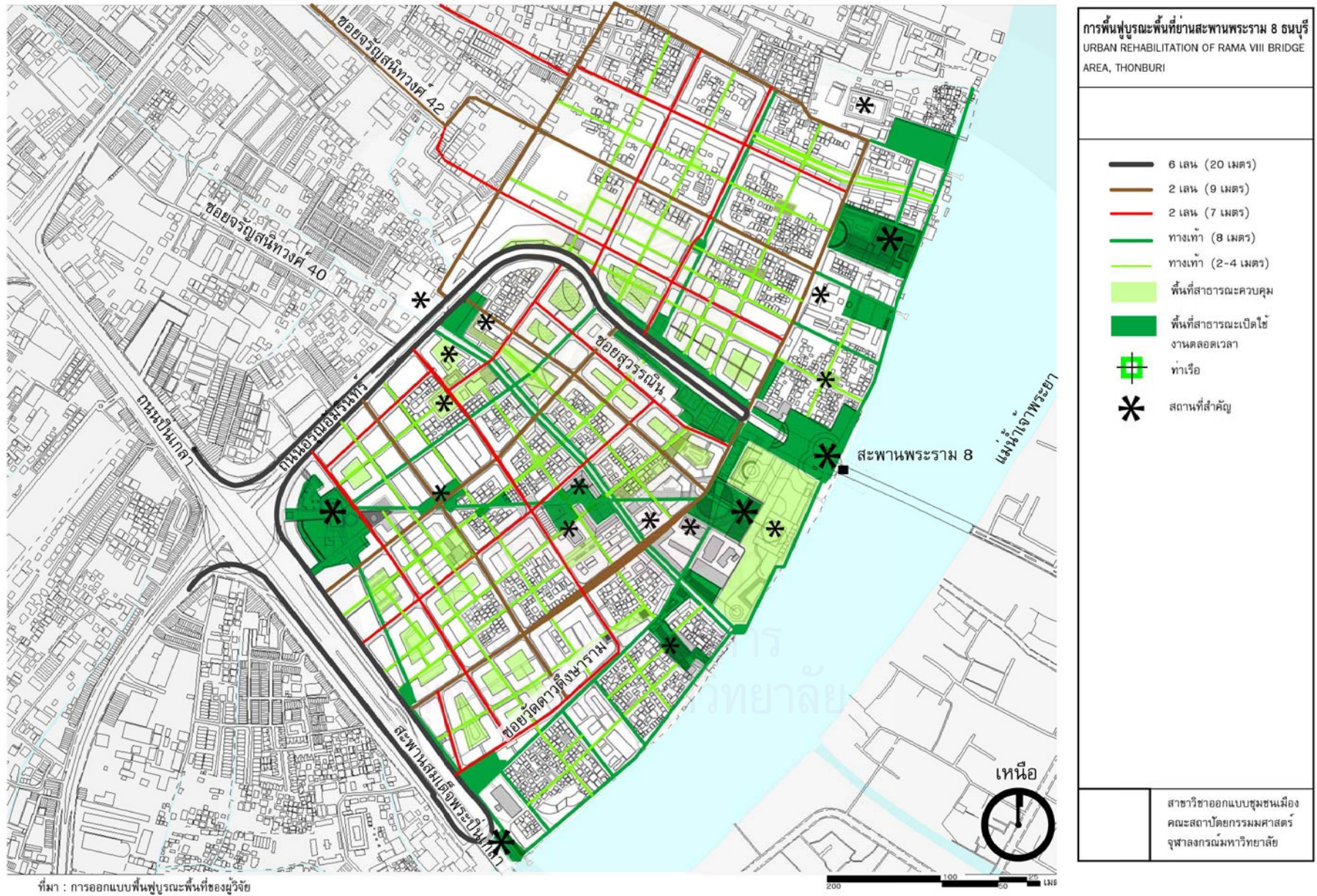

ภาพที่ 6.5 รูปแบบทางเดินเท้ากว้าง 2-4 เมตร หลังการฟื้นฟูบูรณะ
ภายในชุมชนบริเวณพื้นที่ศึกษา

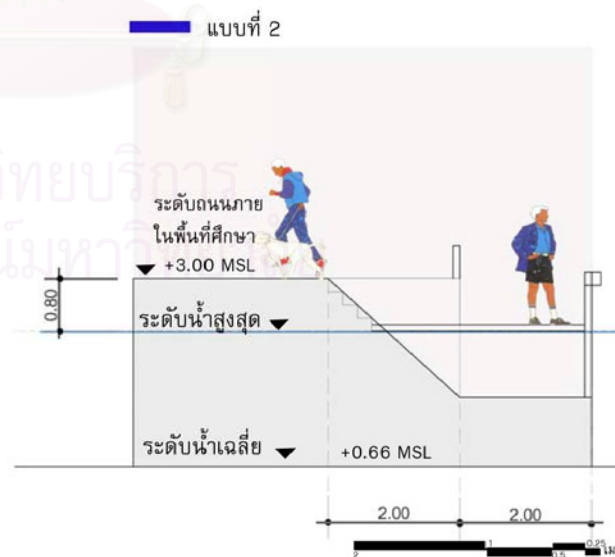
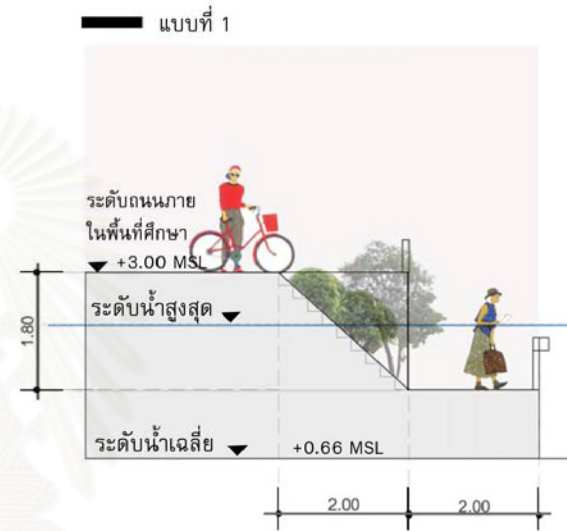

ภาพที่ 6.6 แสดงรูปแบบทางเดินริมคลองบางยี่ขันและคลองบวร
มงคลหลังการฟื้นฟูบูรณะ

แผนที่ 6.2 โครงข่ายทางเดินเท้าและถนนภายในพื้นที่ย่านสะพานพระราม 8 ธนบุรี หลังการฟื้นฟูบูรณะ

ทางเดินและเชื่อมริมหน้าเป็นพื้นที่สาธารณะที่ใช้เดินเชื่อมต่อนพื้นที่ที่อยู่ติดริมแม่น้ำเจ้าพระยาได้ออกแบบเพื่อทำให้เกิดความต่อเนื่องและการใช้กิจกรรมในแต่ละพื้นที่ เช่นพื้นที่ที่มีการควบคุมการใช้เปิดเป็นเวลาออกแบบให้ใช้ทางเดินแบบที่ 1 เพื่อให้ใช้ประโยชน์ได้และมีมุมมองที่ต่อเนื่องในขณะเดียวกันก็สามารถป้องกันพื้นที่ในการใช้พื้นที่หรือพื้นที่บริเวณที่ดินเอกชนออกแบบให้เป็นทางเดินที่มีระดับต่ำกว่าสายตาเพื่อความเป็นส่วนตัวของพื้นที่

ที่มา : การออกแบบพื้นที่ฟูรูณะพื้นที่

การฟื้นฟูบูรณะพื้นที่ย่านสะพานพระราม 8 อนุบุรี
URBAN REHABILITATION OF RAMA VIII BRIDGE AREA, THONBURI

แบบขยายการฟื้นฟูบูรณะเขื่อนและทางเดินริมแม่น้ำเจ้าพระยา

- แบบที่ 1 ทางเดินริมหน้าต่างระดับ 1.80 ม.
- แบบที่ 2 ทางเดินริมหน้าต่างระดับ 0.80 ม.
- แบบที่ 3 ทางเดินริมหน้าระดับเดียวกับพื้นที่

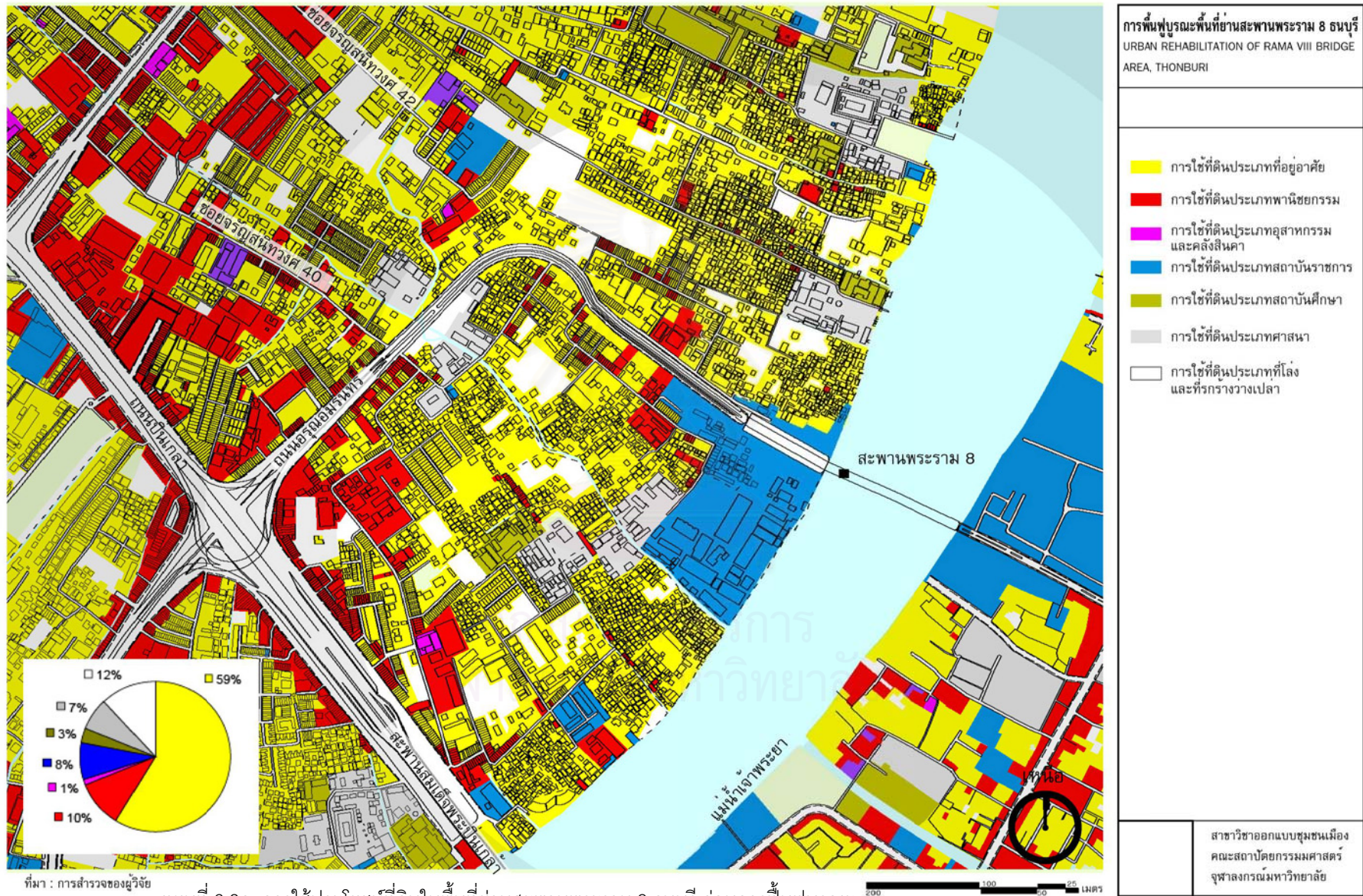
สาขาวิชาออกแบบชุมชนเมือง
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

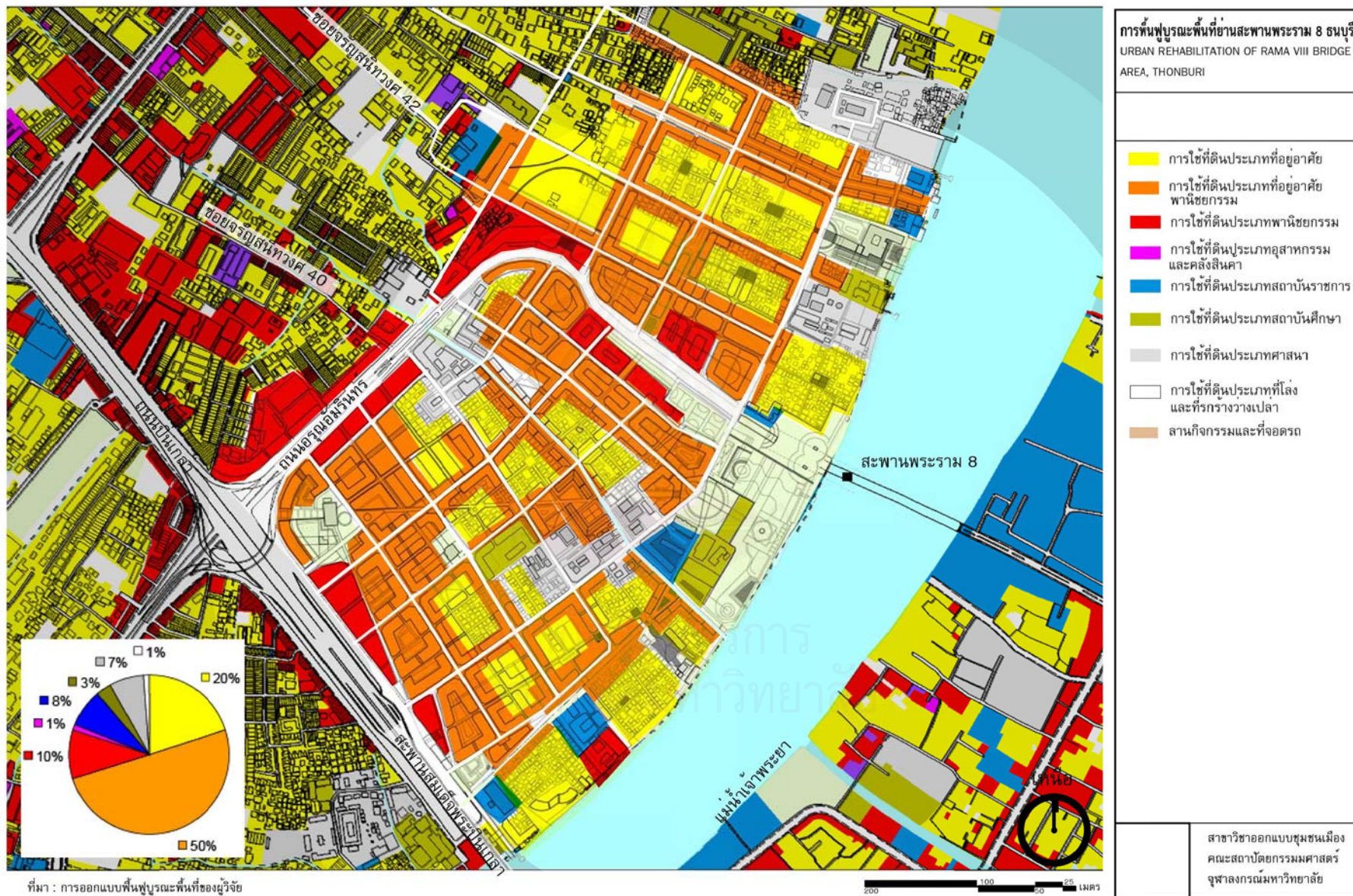
ภาพที่ 6.7 แบบขยายเขื่อนและทางเดินริมแม่น้ำเจ้าพระยา

6.1.2 มุ่งแนวความคิดการใช้ประโยชน์ที่ดินและอาคารตามศักยภาพที่เหมาะสม

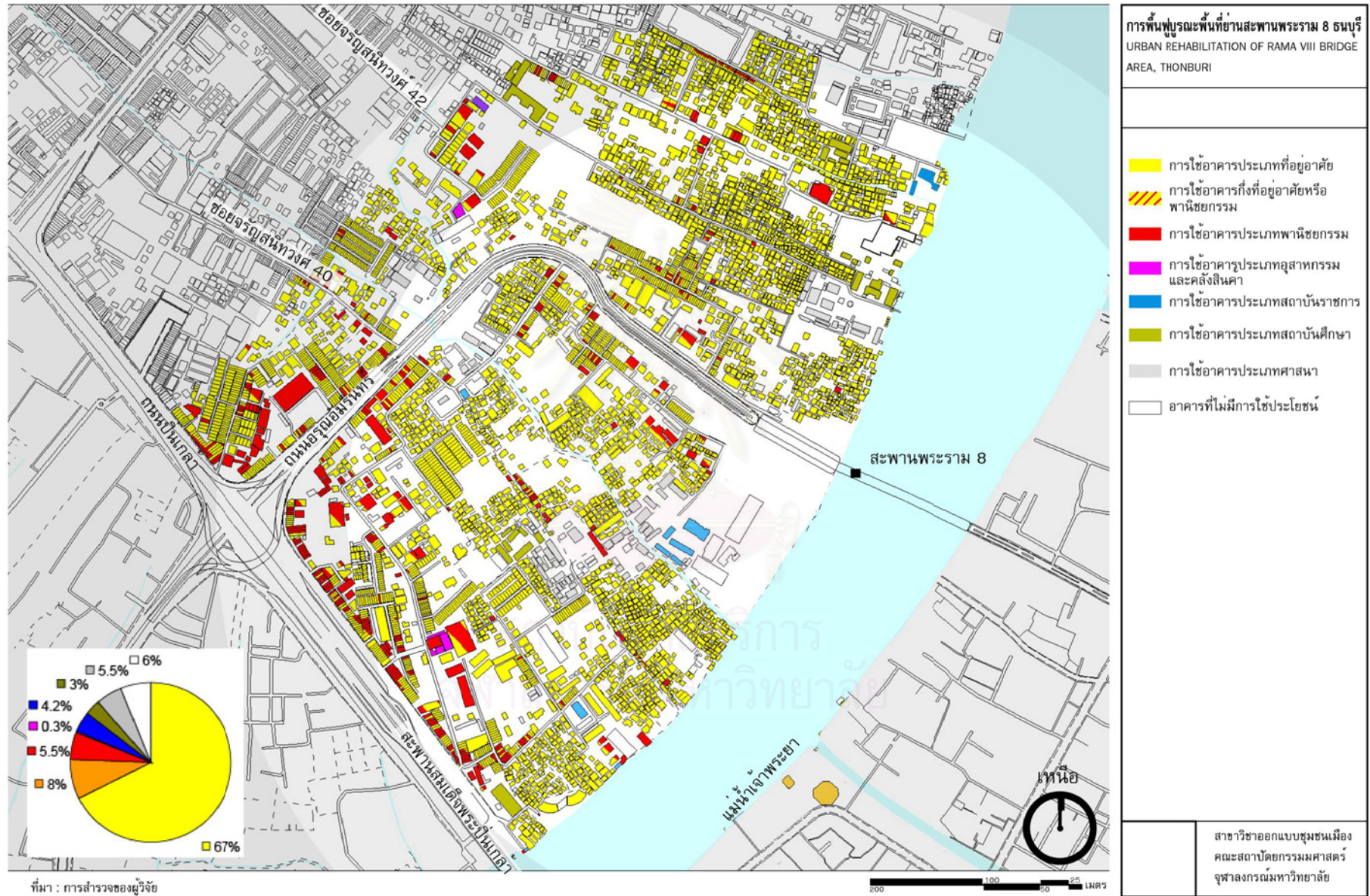
- ส่งเสริมการใช้พื้นที่ที่เหมาะสมกับสภาพพื้นที่ย่านพระราม 8 ๓๓บุรี (แผนที่ 6.3ก-ข) โดยพิจารณาจากลำดับศักยภาพการเข้าถึงในผังการออกแบบพื้นที่ใหม่ (แผนผังการใช้ประโยชน์ที่ดินภายหลังการฟื้นฟูบูรณะ) โดยกำหนดการใช้ประโยชน์ที่ดิน จากความเหมาะสมจากความสามารถในการใช้พื้นที่ในกิจกรรมต่างๆ โดยเน้นการการใช้ประโยชน์ที่ดินแบบผสมผสาน(สีส้ม) เน้นหนักไปในการใช้เป็นที่ดินประเภทพักอาศัย พิจารณาจากลักษณะการใช้ประโยชน์ที่ดินจากพื้นที่เดิมก่อนการฟื้นฟูบูรณะพื้นที่และผังเมืองกรุงเทพมหานคร พ.ศ.2549 ที่ให้บริเวณพื้นที่เป็นพื้นที่พักอาศัยหนาแน่นมากและบางส่วนเป็นพื้นที่อนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม และในพื้นที่ที่อยู่ติดริมถนนสายหลักและถนนสายสำคัญให้เป็นบริเวณที่มีการใช้ประโยชน์ที่ดินแบบกึ่งพาณิชยกรรมและพักอาศัย (เหลืองคาดส้ม) ส่วนบริเวณพื้นที่ที่เป็นอาคารพาณิชยกรรมที่มีการค้าขายเดิม บางส่วนยังคงเป็นพื้นที่ประเภทพาณิชยกรรม และบางส่วนเป็นพื้นที่ประเภทผสมผสาน โดยลักษณะการใช้ประโยชน์ที่ดินในพื้นที่ในส่วนของ ที่ดินประเภทราชการ(สีน้ำเงิน) ที่ดินศาสนา(สีเทา) ที่ดินสถานศึกษา (สีเขียวเข้ม) และที่ดินประเภทคลังสินค้า(สีม่วง) ยังคงกำหนดให้มีลักษณะการใช้ที่ดินดังเช่นเดิม โดยได้มีการฟื้นฟูบูรณะพื้นที่ที่ไม่มีการใช้ประโยชน์ที่ดิน มาเป็นพื้นที่สาธารณะสำหรับย่านสะพานพระราม 8 ๓๓บุรี
- ส่งเสริมการใช้อาคารแต่ละประเภทภายในพื้นที่อย่างเหมาะสม(แผนที่ 6.4ก-ข) โดยคำนึงถึงลำดับการเข้าถึงพื้นที่และประเภทของอาคารที่มีความสำคัญที่แตกต่างกันและคำนึงถึงการใช้ประโยชน์ในอาคารเดิม ได้แก่ อาคารที่อยู่ติดริมถนนสายหลักคือถนนปิ่นเกล้า และถนนอรุณอมรินทร์ เป็นอาคารที่จากเดิมเป็นอาคารพาณิชยกรรมสลับกับอาคารพักอาศัย กำหนดให้เป็นอาคารประเภทพาณิชยกรรม(สีแดง)และอาคารกึ่งพาณิชยกรรมและพักอาศัย(สีส้ม) โดยอาคารที่อยู่ติดกับถนนสายหลักและทางเนสายหลักภายในพื้นที่ย่านสะพานพระราม 8 ๓๓บุรี ยังคงเป็นอาคารประเภท กึ่งพักอาศัยและพาณิชยกรรม(สีส้ม) และอาคารพักอาศัยสลับกับกึ่งพาณิชยกรรม (เหลืองคาดส้ม) ส่วนถนนสายย่อยในบริเวณพื้นที่เป็นอาคารและบ้านเรือนที่พักอาศัยเป็นอาคารประเภทพักอาศัย(สีเหลือง) โดยอาคารที่อยู่ติดริมน้ำหรือริมน้ำกำหนดให้เป็นอาคารที่พักอาศัยสลับกับอาคารกึ่งพาณิชยกรรมพักอาศัย(เหลืองคาดส้ม) โดยฟื้นฟูบูรณะอาคารจากอาคารที่มีการใช้ประโยชน์จากอาคารประเภทเดิมที่เป็นอยู่ในอดีต และอาคารร้างในบริเวณพื้นที่ ได้แก่ กลุ่มอาคารโรงสุราบางยี่ขัน ได้ถูกฟื้นฟูบูรณะเป็นอาคารสถาบันดนตรีคลาสสิกัลยาดิวัฒนา และอาคารโรงฟอกหนังหิวลงหลีเดิมได้ฟื้นฟูบูรณะเป็นอาคารที่ใช้ประโยชน์เป็นศูนย์กลางชุมชนในพื้นที่ชุมชนคฤหบดีและชุมชนวัดบวรเม่งคล และอาคารโรงซ่อมรถบริเวณพื้นที่แยกปิ่นเกล้าตัดกับถนนอรุณอมรินทร์ได้ถูกฟื้นฟูบูรณะเป็นอาคารศูนย์ชุมชนและอาคารบริการนักท่องเที่ยว ประตูสู่อ่านสะพานพระราม 8 ๓๓บุรี และมีการฟื้นฟูบูรณะตลาดและพื้นที่สาธารณะเพื่อเป็นพื้นที่กลางของชุมชน

- ควบคุมการเจริญเติบโตของเมือง โดยการคำนึงถึงมวลอาคาร และลดความแออัดของบ้านเรือน เช่นควบคุม F.A.R และ O.S.R ตามกฎหมายผังเมืองรวมกรุงเทพมหานคร พ.ศ.2549 ได้แก่
 - 1) พื้นที่อยู่อาศัยหนาแน่นมาก ย.8-6(สีน้ำตาลเข้ม) F.A.R=6:1 และ O.S.R ร้อยละ 5
 - 2) พื้นที่พาณิชยกรรม พ.3-8(สีแดง) F.A.R=7:1 และ O.S.R ร้อยละ 4.5
 - 3) พื้นที่อนุรักษ์เพื่อส่งเสริมเอกลักษณ์ ศิลปวัฒนธรรมไทย ศ.1-1(สีชมพู) F.A.R=3:1 และ O.S.R ร้อยละ 10
 ควบคุมความสูงของอาคาร ควบคุมขนาดของอาคาร โดยคำนึงถึงความสัมพันธ์ระหว่างขนาดและความสูง กับ ลำดับในการเข้าถึงตัวอาคาร ซึ่งอาคารที่มีมวลอาคารใหญ่และมีความสูงจะอยู่ติดริมถนนสายหลัก และมีขนาดลดหลั่นลงมาสู่บริเวณในพื้นที่ริมน้ำ ซึ่งเดิมเป็นพื้นที่ของชุมชนและอาคารริมน้ำที่มีความสูงไม่มากนัก ซึ่งในเรื่องของความสูงและควมกว้างของอาคารจะกล่าวต่อไปในหัวข้อของ การฟื้นฟูบูรณะทางสถาปัตยกรรมและภูมิสถาปัตยกรรมต่อไป
- การฟื้นฟูบูรณะพื้นที่โดยคำนึงถึงสภาพความเป็นจริงในการถือครองที่ดิน กำหนดแนวทางโดยมีปัจจัยความยากง่ายในการใช้ประโยชน์ที่ดินเป็นสำคัญการฟื้นฟูบูรณะพื้นที่นี้มีการรื้อย้ายบ้านเรือน ในส่วนที่มีการบุกรุกรุกล้ำพื้นที่ริมน้ำและคลอง ตามกฎหมายการเว้นระยะของอาคาร และในการฟื้นฟูบูรณะพื้นที่ยังมีการสร้างอาคารใหม่ในบริเวณพื้นที่ว่างและพื้นที่ของผู้ถือครองกรรมสิทธิ์ในภาครัฐและที่ดินของศาสนาเป็นส่วนใหญ่ ส่วนอาคารเดิมซึ่งเป็นผู้ถือครองกรรมสิทธิ์เดียวที่ดินรายย่อย ได้มีการฟื้นฟูบูรณะโดยต่อเติมจากโครงสร้างเดิมเป็นหลัก ส่วนที่ดินของเอกชนได้มีการฟื้นฟูและสร้างใหม่ให้มีลักษณะการใช้ประโยชน์ที่หลากหลายและคุ้มค่าในการพัฒนา และมีการรื้อย้ายอาคารบางส่วนที่เป็นที่ดินรายย่อยที่อยู่ในแนวการสร้างถนนสายต่างๆในบริเวณพื้นที่ย่านสะพานพระราม 8 ถนนบุรี(ซึ่งในบริเวณที่สร้างถนนสายหลักและย่อยในพื้นที่ย่านส่วนใหญ่เป็นพื้นที่ว่างที่ไม่มีการใช้ประโยชน์ที่ดินเป็นหลัก)

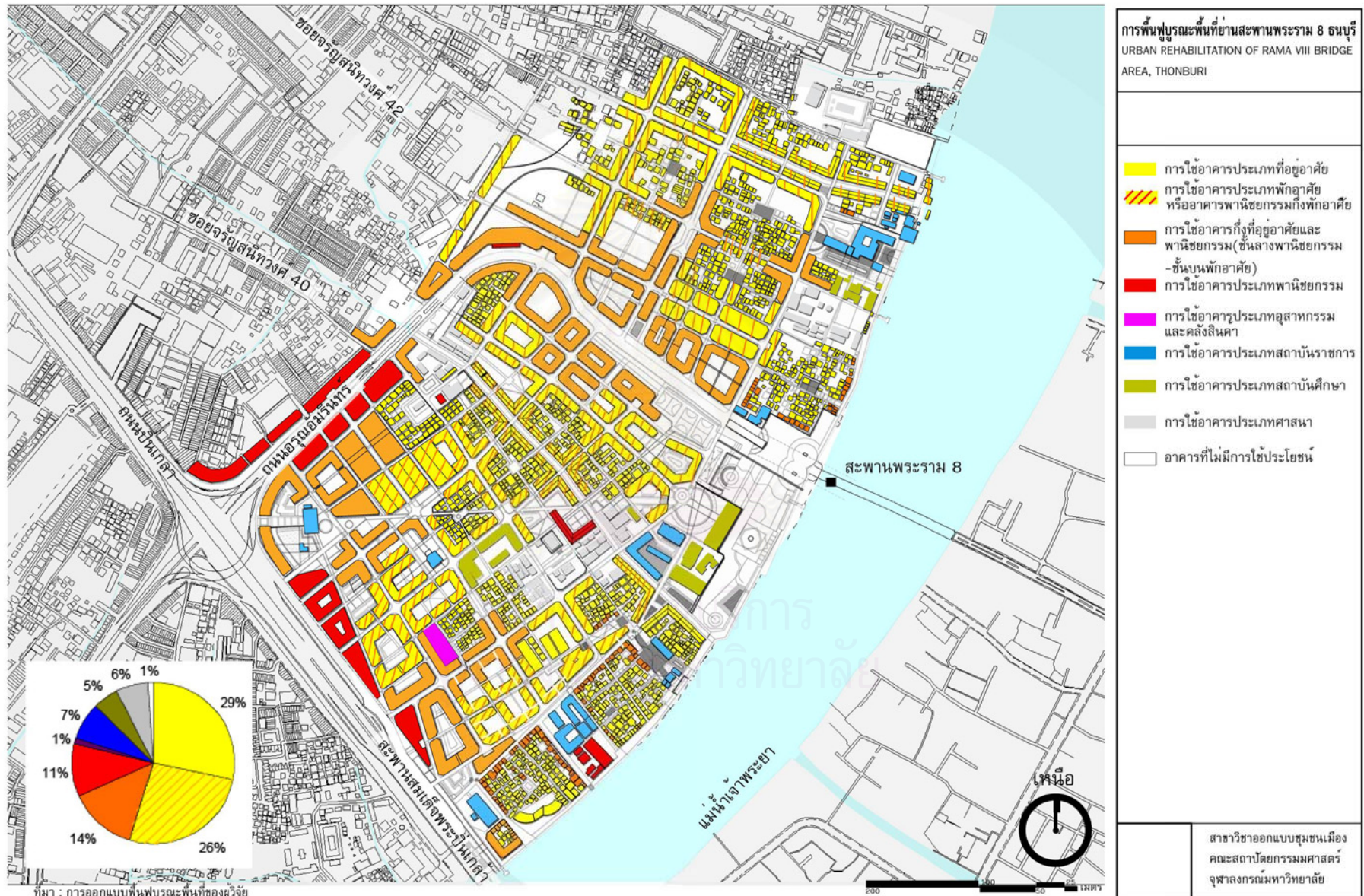

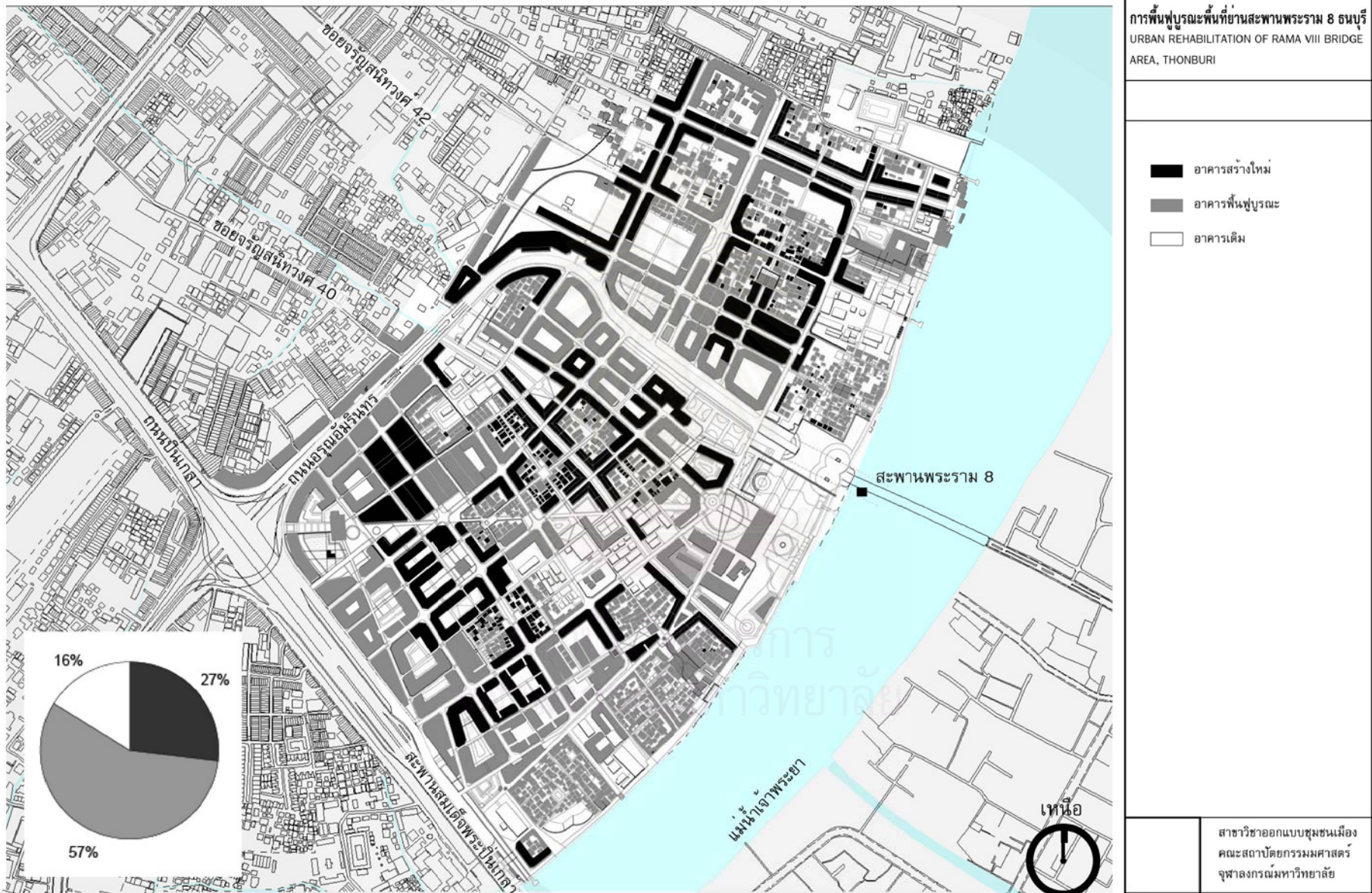
แผนที่ 6.3ข การใช้ประโยชน์ที่ดินพื้นที่ย่านสะพานพระราม 8 ธนบุรี หลังการฟื้นฟูบูรณะ

แผนที่ 6.4ก การใช้ประโยชน์อาคารพื้นที่ย่านสะพานพระราม 8 ธนบุรี ก่อนการฟื้นฟูบูรณะ

แผนที่ 6.4x การใช้ประโยชน์อาคารในพื้นที่ย่านสะพานพระราม 8 ธนบุรี หลังการฟื้นฟูบูรณะ

ที่มา : การออกแบบฟื้นฟูบูรณะพื้นที่ของยูวีจี

แผนที่ 6.5 ระดับการฟื้นฟูบูรณะพื้นที่ย่านสะพานพระราม 8 ธนบุรี

6.3.1 ผังการแสดงความหนาแน่นของมวลอาคาร พื้นที่ว่าง และการเชื่อมโยงพื้นที่ว่าง สาธารณะ

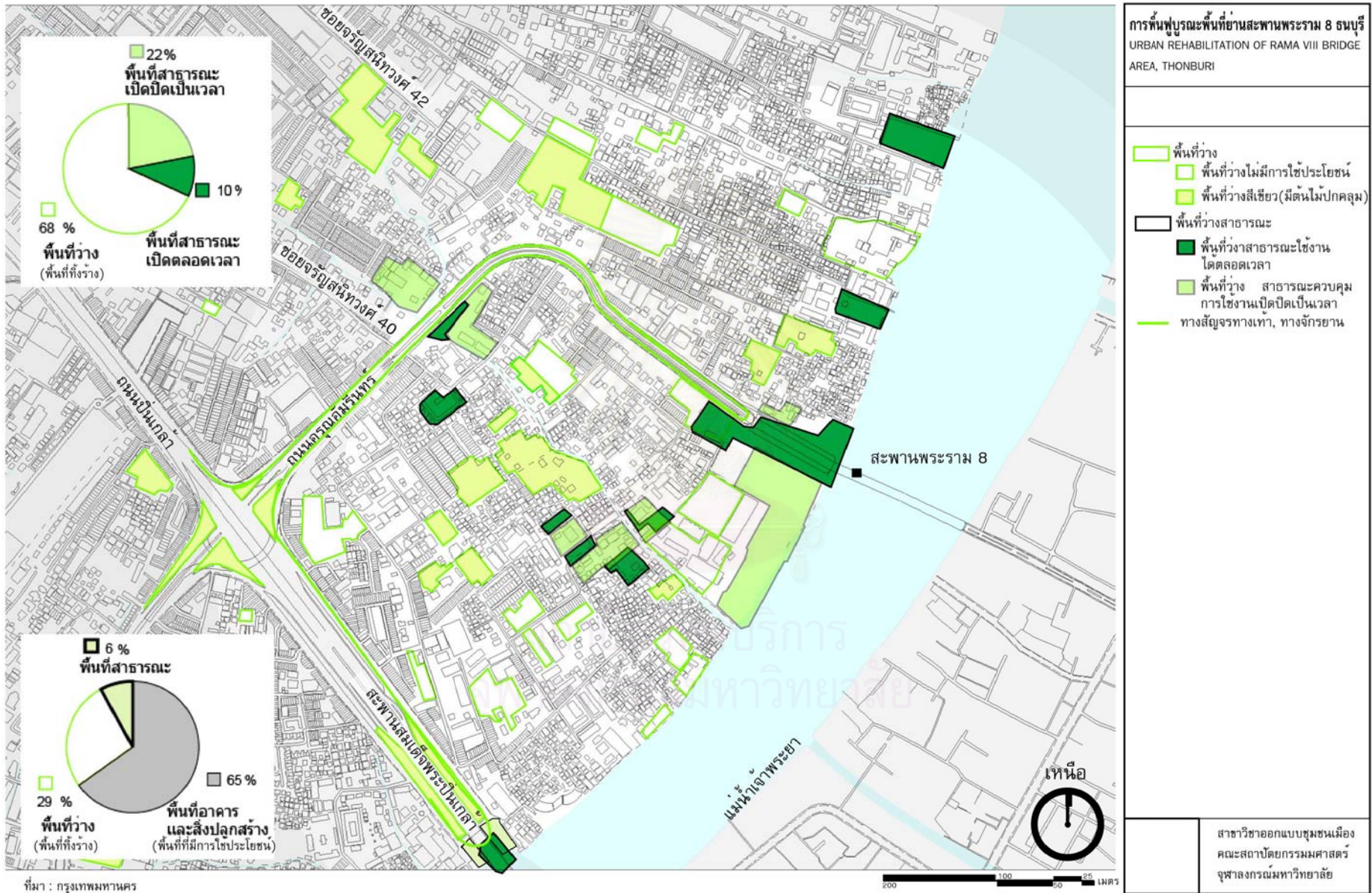
- พื้นที่ปูพื้ระบบความหนาแน่นของมวลอาคาร ที่ว่าง(แผนผังที่ 6.6ก-ข)จากเดิมที่มีระบบการใช้พื้นที่ได้ไม่เต็มศักยภาพ เกิดพื้นที่ว่างไม่มีการใช้งานเป็นจำนวนมาก จากเครือข่ายการสัญจรที่ได้ทำการฟื้นฟูบูรณะทำให้ระบบความหนาแน่นของมวลอาคารมีศักยภาพในการใช้งานที่สูงขึ้น เกิดที่ว่างที่ไม่มีการใช้งานน้อยลง มีความหนาแน่นของอาคารสูงขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับแผนพัฒนาและผังเมืองที่กำหนดให้พื้นที่นี้เป็นพื้นที่การพักอาศัยที่มีความหนาแน่นสูงและส่วนอาคารที่อยู่ติดริมถนนมีการฟื้นฟูบูรณะลักษณะของกำแพงถนนที่ชัดเจน ซึ่งทำให้เข้าใจลักษณะทางจินตภาพและมุมมองภายในพื้นที่ย่านสะพานพระราม 8 ที่ชัดเจนยิ่งขึ้น
- พื้นที่ปูพื้พื้นที่สาธารณะที่มีอยู่เดิม(แผนผังที่ 6.7ก-ข) เช่นพื้นที่ลานวัด พื้นที่บริเวณท่าเรือ ซึ่งเป็นศูนย์กลางชุมชน ให้มีการใช้งานได้อย่างคุ้มค่าเหมาะสม โดยคำนึงถึงการเข้าถึงและการเชื่อมต่อกับโครงข่ายการสัญจรภายในพื้นที่กับโครงข่ายการสัญจรที่สร้างขึ้นใหม่ โดยทำการฟื้นฟูบูรณะ และเพิ่มเติมรวมถึงสร้างใหม่ในพื้นที่
- พื้นที่ปูพื้อาคาร และพื้นที่ที่ว่างที่เป็นพื้นที่อุตสาหกรรมเก่าในบริเวณพื้นที่เช่น พื้นที่โรงเรียนอินทราชัย(เดิม) ที่มีศักยภาพสูงในการใช้ประโยชน์ที่ดิน ให้สามารถเป็นพื้นที่สาธารณะ โดยฟื้นฟูบูรณะเพิ่มพื้นที่สีเขียวซึ่งเป็นพื้นที่เปิดโล่ง และทำการเชื่อมต่อกับระบบการสัญจรโดยเชื่อมต่อทั้งระบบการสัญจรทางถนน และการสัญจรทางเท้า และการฟื้นฟูบูรณะอาคาร และพื้นที่ที่ว่างที่เป็นพื้นที่อุตสาหกรรมเก่านั้นยังเป็นการลดพื้นที่ว่างที่ไม่มีการใช้ประโยชน์ให้เกิดประโยชน์ต่อชุมชนและเป็นสถานที่พักผ่อนแก่คนในชุมชนและเป็นสถานที่ท่องเที่ยวในอนาคตอีกด้วย
- พื้นที่ปูพื้พื้นที่ริมแม่น้ำและริมคลองบางยี่ขัน ให้มีองค์ประกอบที่มีความเหมาะสมในการพักผ่อน และสามารถเข้าถึงจากพื้นที่โดยรอบได้อย่างสะดวก โดยทำการรื้อย้ายชุมชนที่รูกกล้า บุกรุกลงไปในพื้นที่ของคลองบางยี่ขัน ตลอดจนพื้นที่ริมแม่น้ำเจ้าพระยา เพื่อสร้างเป็นทางเดิน ทางจักรยานและเขื่อนที่ป้องกันน้ำท่วมรวมถึงเป็นที่พักผ่อนหย่อนใจในบริเวณพื้นที่
- พื้นที่ปูพื้พื้นที่โดยรอบของสวนเฉลิมพระเกียรติ ร.8 และพื้นที่สาธารณะบริเวณสะพานพระราม 8 เพื่อให้มีความสะดวกต่อการเข้าถึงและใช้งานพื้นที่ ทั้งนี้เพื่อรองรับการเกิดใหม่ของสถาบันดนตรีกัลยาณิวัฒนาและเพื่อความสะดวกในการเข้าถึงและใช้งานในพื้นที่สาธารณะระดับเมืองได้ดียิ่งขึ้น โดยเชื่อมต่อกับระบบการสัญจรหลักและระบบการสัญจรทางเท้า
- เชื่อมต่อระบบของพื้นที่สาธารณะ โดยการสร้างการเข้าใช้พื้นที่ตามลำดับศักยภาพจากพื้นที่สาธารณะในระดับเมืองสู่พื้นที่สาธารณะระดับชุมชนให้มีความต่อเนื่องในการเข้าใช้งานตามจุดศูนย์กลางกิจกรรมต่างๆโดยใช้เครือข่ายการสัญจรทางเท้าและทางจักรยานในการเชื่อมต่อกับสถานี่หรือพื้นที่ที่มีความสำคัญ
- กำหนดรูปแบบการใช้พื้นที่สาธารณะ(แผนผังที่ 6.7ก-ข) ให้เกิดระบบการใช้พื้นที่ในแบบ 1) พื้นที่สาธารณะใช้งานได้ตลอดเวลา(สีเขียวเข้ม) 2)พื้นที่สาธารณะควบคุม(สีเขียวอ่อน) ทั้งนี้เพื่อเป็นการง่ายในการดูแลรักษาและความเป็นส่วนตัวของชุมชนและบริเวณพื้นที่ที่มีความสำคัญต่างๆ ซึ่งเมื่อมีการปิดการใช้งานในส่วนพื้นที่ควบคุมแล้วยังสามารถใช้งานในระบบเครือข่ายการสัญจรทางเท้าและทางถนนได้ตลอดเวลา

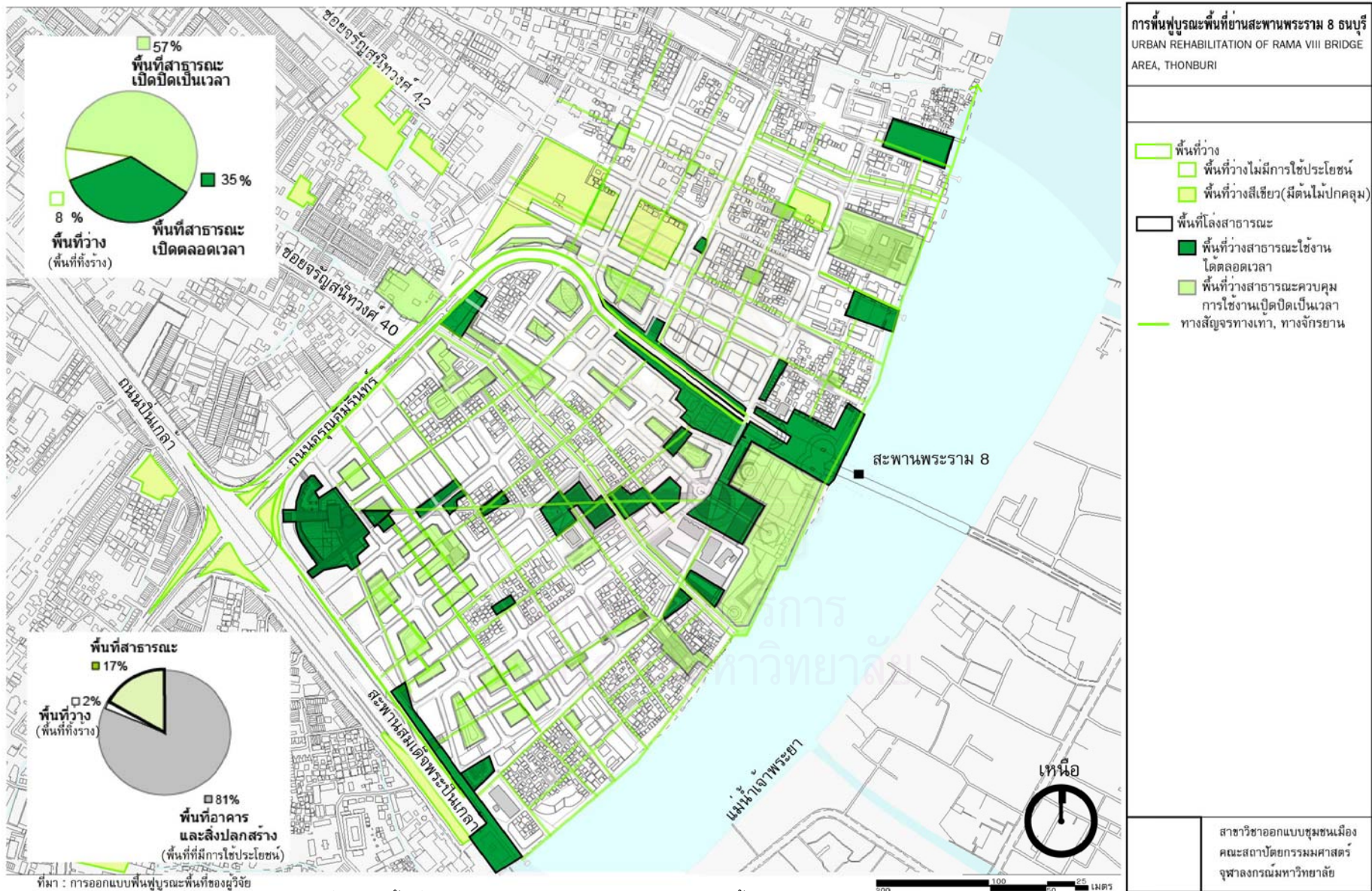
แผนที่ 6.6ก รูปแบบความหนาแน่นของมวลอาคารและพื้นที่ว่างของพื้นที่ย่านสะพานพระราม 8 ธนบุรี และบริเวณใกล้เคียงก่อนการฟื้นฟูบูรณะ

แผนที่ 6.6ข รูปแบบความหนาแน่นของมวลอาคารและพื้นที่ว่างของพื้นที่ย่านสะพานพระราม 8 ธนบุรี และบริเวณใกล้เคียง หลังการฟื้นฟูบูรณะ

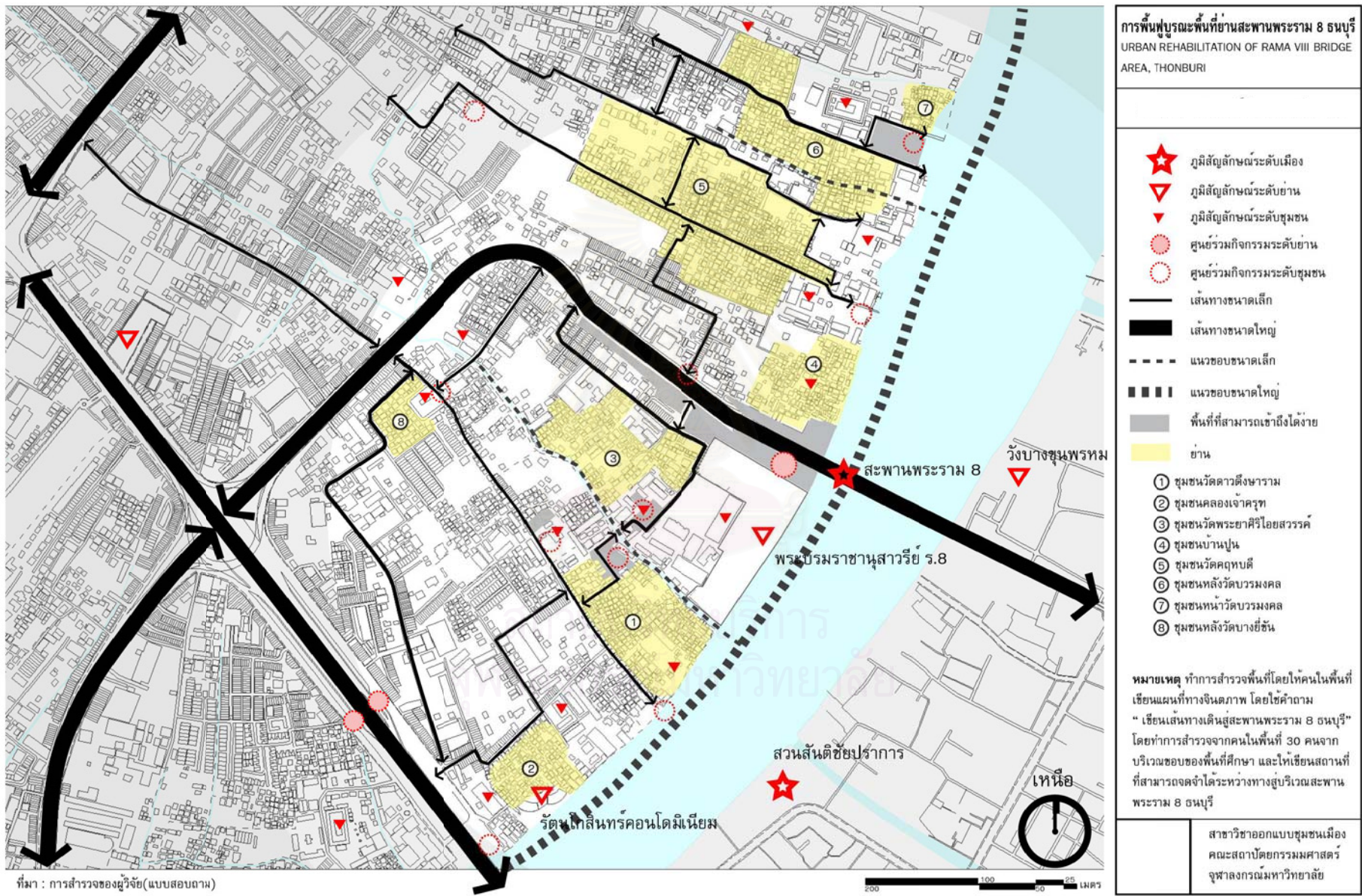
แผนที่ 6.7 ก พื้นที่ว่างย่านสะพานพระราม 8 ธนบุรี ก่อนการฟื้นฟูบูรณะ

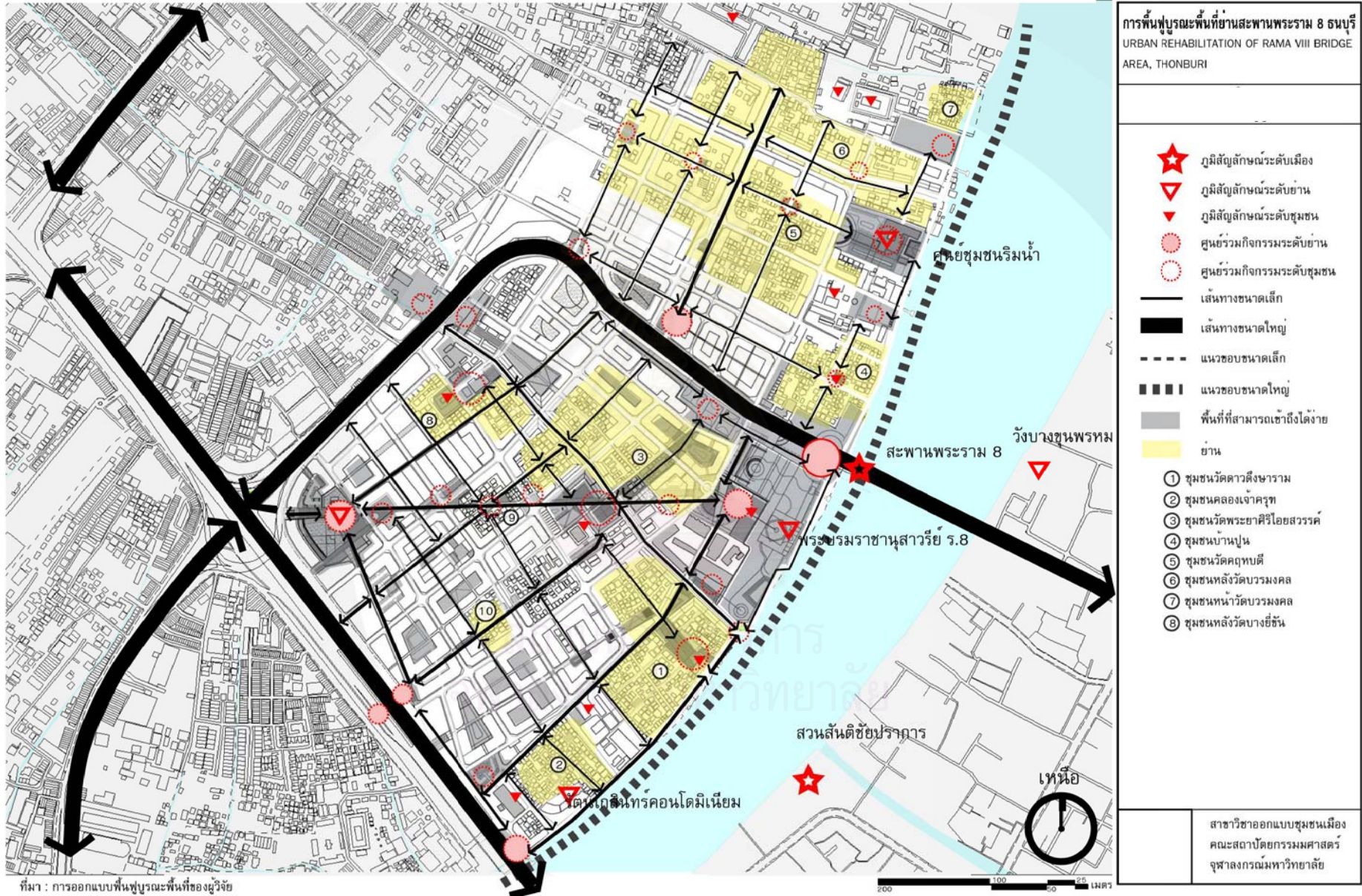
แผนที่ 6.7ข พื้นที่ว่างย่านสะพานพระราม 8 ธนบุรี หลังการฟื้นฟูบูรณะ

6.1.4 ผังแสดงระบบการเข้าถึงพื้นที่ องค์ประกอบทางจินตภาพและภูมิทัศน์

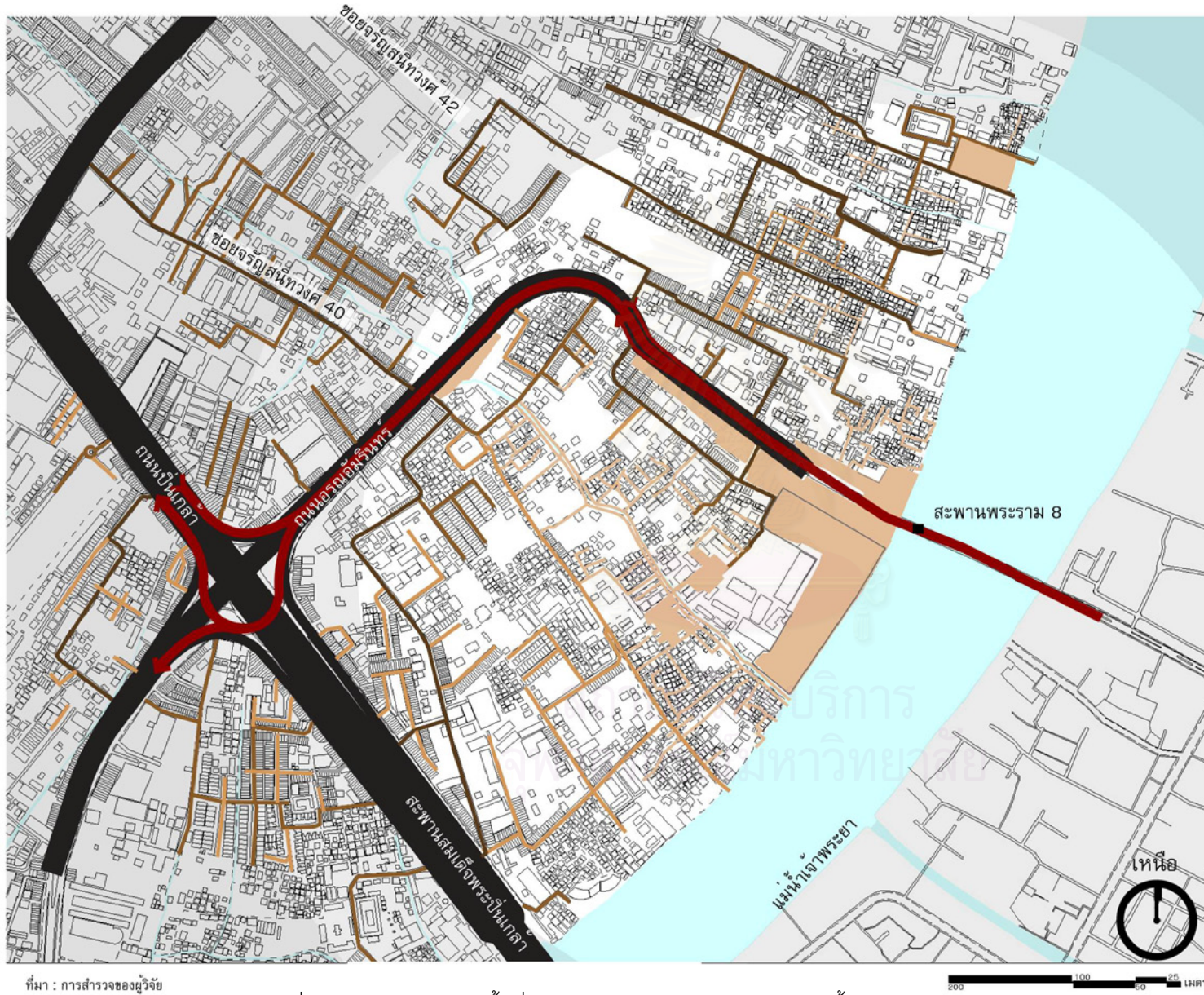
- การฟื้นฟูบูรณะองค์ประกอบทางจินตภาพของพื้นที่(แผนที่ 6.8ก-ข) ให้เอกลักษณ์เดิมที่มีอยู่เด่นชัดขึ้น รวมทั้งสร้างเอกลักษณ์ใหม่ที่เหมาะสมกับพื้นที่บริเวณย่านสะพานพระราม 8 ธนบุรี โดยสร้างและฟื้นฟูบูรณะองค์ประกอบทางจินตภาพในประเภทต่างๆ ได้แก่ 1) ภูมิสัญลักษณ์ มีการฟื้นฟูบูรณะภูมิสัญลักษณ์เดิมให้เด่นชัดขึ้น เช่น สวนเฉลิมพระเกียรติ ร.8 พระบรมราชานุสาวรีย์รัชกาลที่ 8 และบริเวณวัดต่างๆ ที่มีความสำคัญในพื้นที่ และสร้างภูมิสัญลักษณ์ให้เกิดขึ้นมาใหม่คือ พื้นที่อาคารศูนย์ชุมชนและนักท่องเที่ยวบริเวณแยกปิ่นเกล้าตัดกับถนนอรุณอมรินทร์ พื้นที่ตลาดบกตลาดน้ำที่ฟื้นฟูจากอาคารตลาดเก่าข้างวัดดาวดึงษาราม จนมาถึงพื้นที่สาธารณชนหน้าสถาบันดนตรีกลายาณวัฒนา ตลอดจนฟื้นฟูอาคารเก่าเดิมได้แก่อาคารบ้านบางยี่ขันและพื้นที่โรงฟอกหนังเดิมวังหลังลี เป็นพื้นที่สาธารณะของชุมชน โดยเชื่อมต่อกันด้วยทางสัญจรทางเท้าและทางจักรยานเป็นหลัก 2) จุดศูนย์รวมกิจกรรม มีการสร้างและฟื้นฟูบูรณะจุดศูนย์รวมกิจกรรม ที่อยู่ในเส้นทางหลักการสัญจรบริเวณพื้นที่โดยเน้นหนักไปในรูปแบบทางสัญจรทางเท้า และบริเวณพื้นที่ริมน้ำ ตลอดจนบริเวณที่มีการเปลี่ยนแปลงการจราจรที่มีกิจกรรมหนาแน่น เช่นบริเวณป้ายรถทำเรือ และพื้นที่สาธารณะ โดยมีเส้นทางเครือข่ายการสัญจรหลักเป็นตัวเชื่อมศูนย์รวมกิจกรรมแต่ละประเภทเข้าหากัน 3) เส้นทาง การฟื้นฟูบูรณะทำให้เส้นทางสัญจรทางเท้าเป็นเส้นทางที่มีลักษณะทางจินตภาพที่เด่นชัดกว่าเส้นทางสัญจรทางถนน สามารถเชื่อมต่อเข้าสู่พื้นที่ที่สำคัญที่เป็นจุดศูนย์รวมทางกิจกรรม และทำให้มีเส้นทางที่หลากหลายสามารถเลือกเส้นทางสัญจรได้แตกต่างกัน 4) ย่านหรือชุมชน เพิ่มความหนาแน่นของบ้านเรือนและประชากร ตลอดจนฟื้นฟูลักษณะความเป็นย่านของชุมชนในแต่ละชุมชน จัดให้มีพื้นที่ส่วนกลางและพื้นที่หน้าชุมชน ทำให้ชุมชนมีขอบเขตที่ชัดเจนสามารถรับรู้ถึงลักษณะของชุมชนในแต่ละชุมชนได้เป็นอย่างดี โดยคำนึงถึงความสงบเงียบ และความเป็นส่วนตัวของชุมชนเป็นหลัก 5) แนวขอบ สร้างและกำหนดแนวขอบของพื้นที่ โดยใช้ลักษณะการรับรู้ในการการเข้าถึงพื้นที่ สร้างลักษณะของกำแพงถนนเน้นถึงมุมมองที่เข้าสู่พื้นที่สำคัญ เป็นหลัก
- ฟื้นฟูบูรณะภูมิทัศน์บนถนนสายหลักและถนนชอยต่างๆ โดยเฉพาะทางเท้าทางสัญจร ออกแบบภูมิสถาปัตยกรรมเพื่อสร้างความสวยงาม และเพื่อสร้างเอกลักษณ์ของความเป็นย่านสะพานพระราม 8 ธนบุรี เพื่อเป็นการเน้นแนวเส้นนำสายตาสู่พื้นที่สำคัญ ตลอดจนมีการเปิดพื้นที่บริเวณสถานที่ที่มีความสำคัญเพื่อภูมิทัศน์ที่สวยงาม
- กำหนดแนวทางในการตัดป้ายโฆษณา หลังตากันสาด ผ้าใบกันแดดของร้านค้าตึกแถวริมถนน มีการกำหนดความสูง และแนวเส้นนำสายตาเพื่อเป็นแนวทางในการออกแบบเชิงสถาปัตยกรรมเพื่อบ่งบอกถึงความเป็นย่านและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของเมือง ซึ่งรายละเอียดในการออกแบบการฟื้นฟูบูรณะจะกล่าวในหัวข้อการออกแบบเชิงสถาปัตยกรรมต่อไป

แผนที่ 6.8ก องค์ประกอบทางจินตภาพในพื้นที่ย่านสะพานพระราม 8 ธนบุรี ก่อนการฟื้นฟูบูรณะ

แผนที่ 6.8x องค์ประกอบทางจินตภาพย่านสะพานพระราม 8 ธนบุรี หลังการฟื้นฟูบูรณะ

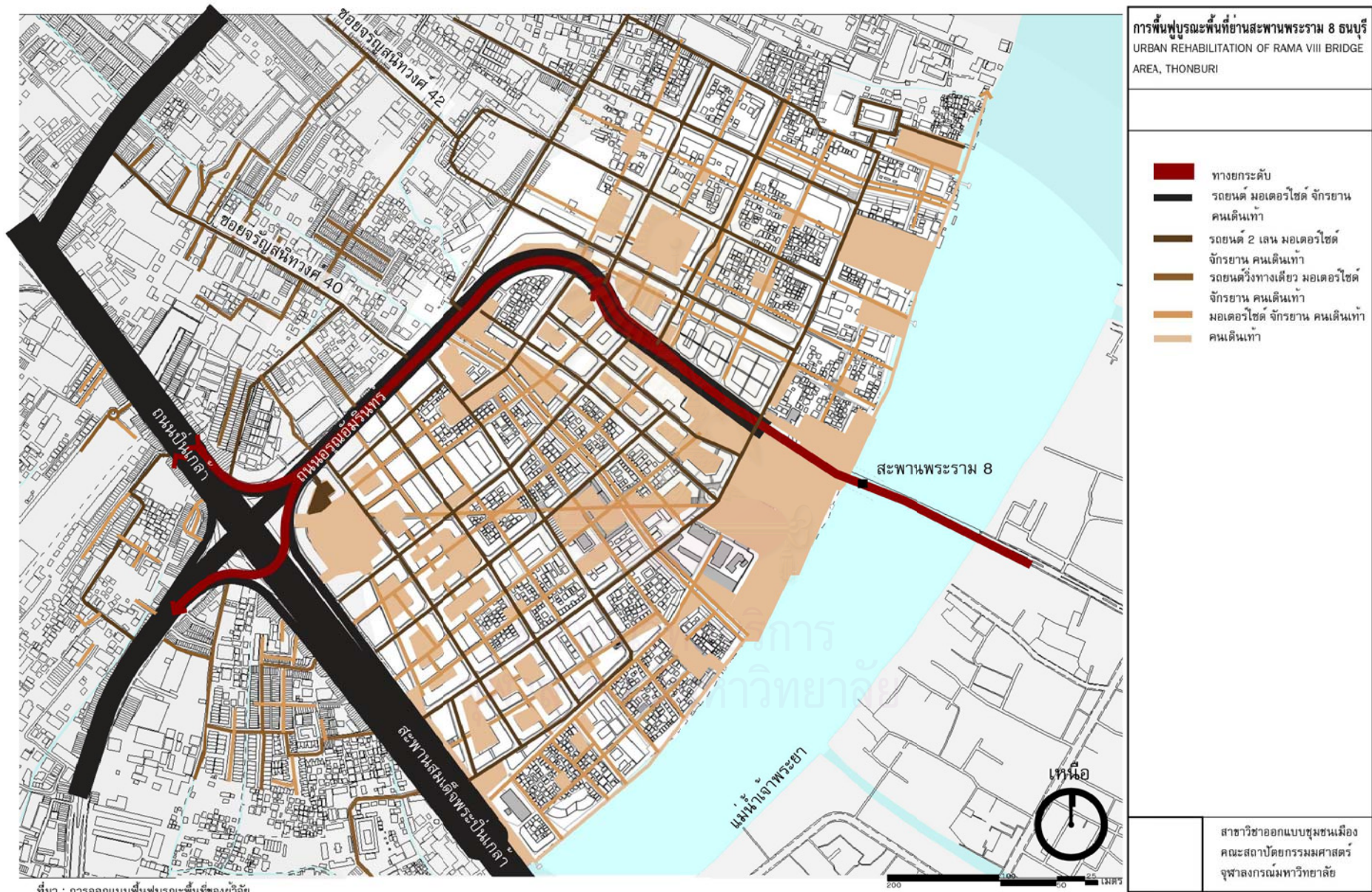
การฟื้นฟูบูรณะพื้นที่ย่านสะพานพระราม 8 ธนบุรี
 URBAN REHABILITATION OF RAMA VIII BRIDGE AREA, THONBURI

- █ ทางยกระดับ
- รถยนต์ มอเตอร์ไซด์ จักรยาน คนเดินเท้า
- รถยนต์ 2 เลน มอเตอร์ไซด์ จักรยาน คนเดินเท้า
- รถยนต์วิ่งทางเดียว มอเตอร์ไซด์ จักรยาน คนเดินเท้า
- มอเตอร์ไซด์ จักรยาน คนเดินเท้า
- คนเดินเท้า

สาขาวิชาออกแบบชุมชนเมือง
 คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

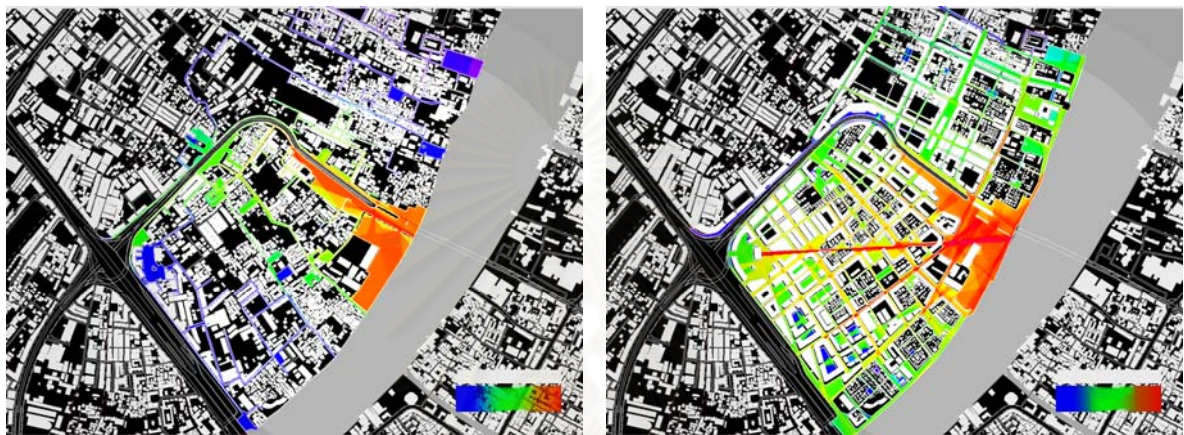
ที่มา : การสำรวจของผู้วิจัย

แผนที่ 6.9ก ลำดับการเข้าถึงพื้นที่ย่านสะพานพระราม 8 ธนบุรี ก่อนการฟื้นฟูบูรณะ

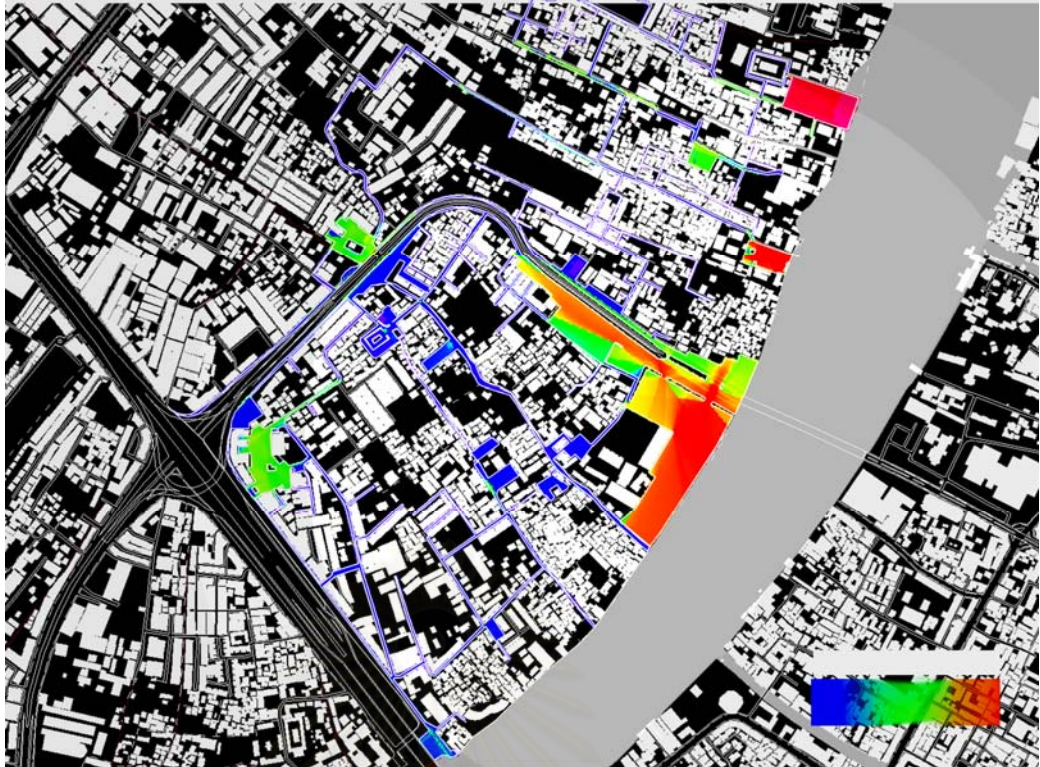
- ระบบการเข้าถึงพื้นที่(แผนที่ 6.9ก-ข) การฟื้นฟูบูรณะทำให้ระบบการเข้าถึงพื้นที่ที่สำคัญ ได้แก่ บริเวณสวนเฉลิมพระเกียรติ ร.8 วัดและอาคารของรัฐที่มีความสำคัญ สามารถเข้าถึงได้ง่าย ทั้งทางถนนด้วยยานพาหนะ และระบบทางสัญจรทางเท้า ทางจักรยาน โดยสร้างเป็นโครงข่ายที่มีการผสมกันเข้าถึงได้ง่าย มีการส่งเสริมการสัญจรทางเท้าทางจักรยานและสร้างจุดพักในการเดินทางเป็นระยะๆ
- กำหนดลำดับศักยภาพความสำคัญการเข้าถึงพื้นที่ โดยการกำหนดการเปิดมุมมอง เพื่อให้ง่ายต่อการเข้าถึงพื้นที่ที่มีความสำคัญ และบางพื้นที่ที่ต้องการความเป็นส่วนตัวของชุมชน จากการศึกษาการวิเคราะห์การมองเห็นพื้นที่ศักยภาพในการมองเห็นและเข้าถึงของพื้นที่บริเวณย่านสะพานพระราม 8 ธนบุรีโดยคอมพิวเตอร์ Visual Graph Analysis(VGA) ผลการศึกษาพบว่า พื้นที่ที่มีศักยภาพในการมองเห็นที่กว้างไกลให้ความรู้สึกที่สบายตา ไม่อึดอัด และเชื่อมต่อกันที่ดีของพื้นที่ที่ให้ค่าสีในโทนร้อน ได้แก่พื้นที่บริเวณถนนสายหลักและพื้นที่บริเวณใต้สะพานพระราม 8 ธนบุรี และบางส่วนของพื้นที่สาธารณะบริเวณวัดบางยี่ขัน และบริเวณสะพานบางยี่ขันและบางส่วนของคลองบางยี่ขัน ซึ่งจะได้รับความสนใจในการเข้าใช้จากคนเดินเท้ามากกว่าพื้นที่ที่มีพื้นที่ที่แคบ อึดอัดคือบริเวณทางเท้าบริเวณภายในชุมชนที่แคบและบางส่วนของพื้นที่สาธารณะของเมืองที่มีศักยภาพของศักยภาพในการมองเห็นและเข้าถึงของพื้นที่ที่ต่ำ เนื่องจากมีมุมมองที่มองเห็นและเข้าถึงได้ยาก ซึ่งในการรับรู้สภาพพื้นที่ในการมองเห็นของแต่ละบุคคลมีความเหมือนและแตกต่างกันไปตามจุดที่ยืน ซึ่งในการออกแบบฟื้นฟูบูรณะพื้นที่นั้นได้มีการออกแบบระบบการสัญจรทางเท้าและทางถนนให้มีโครงข่ายการสัญจรที่ทั่วถึงมีลำดับความสำคัญของมุมมองที่เกิดพื้นที่ที่เป็นพื้นที่สาธารณะที่มีศักยภาพในการถูกมองเห็นสูง(ศักยภาพในการมองเห็นและเข้าถึงของพื้นที่) ตามเส้นทางการสัญจรหลักที่เป็นเส้นทางการสัญจรทางเท้าผังกราฟที่ได้จากการใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ Visual Graph Analysis(VGA) พบว่าเกิดพื้นที่โทนสีร้อน เกาะอยู่ตามแนวเส้นทางซึ่งพื้นที่เหล่านี้เองเป็นพื้นที่ที่กำหนดให้เป็นพื้นที่จุดศูนย์รวมกิจกรรมและพื้นที่ที่เป็นภูมิสัญลักษณ์ ซึ่งโปรแกรมคอมพิวเตอร์ได้คำนวณถึงพื้นที่ศักยภาพในการมองเห็นและเข้าถึงของพื้นที่ ที่มีความสอดคล้องกับแผนที่ทางจินตภาพที่เกิดขึ้นใหม่ ทำให้สามารถทำนายกิจกรรมที่เกิดขึ้นอย่างที่เราจะเป็นได้ในอนาคต คือพื้นที่ที่น่าจะมีกิจกรรมที่หนาแน่นได้แก่พื้นที่ที่มีศักยภาพในการมองเห็นและเข้าถึงของพื้นที่ที่ดี คือ 1)พื้นที่บริเวณแยกถนนพระปิ่นเกล้าตัดกับถนนอรุณอมรินทร์ 2)พื้นที่บริเวณตลาดวัดดาวดึงษารามและชุมชนวัดพระยาศิริโอยสวรรค 3)พื้นที่บริเวณส่วนเชื่อมต่อพื้นที่ว่างสาธารณะเชิงสะพานพระราม 8 ธนบุรีและสถาบันดนตรีกัลยาณิวัฒนา 4)พื้นที่สวนเฉลิมพระเกียรติ 8 5)พื้นที่บริเวณท่าเรือปิ่นเกล้า(สถานีต่อขยายรถไฟฟ้าสายสีแดง) 6)พื้นที่บ้านบางยี่ขัน 7)พื้นที่ศูนย์ชุมชนริมน้ำ อาคารโรงฟอกหนังวังลงหลีเดิม 8)พื้นที่จุดตัดเส้นทางการสัญจรต่างๆ เช่น บ้ายรถประจำทางริมถนนปิ่นเกล้า และถนนอรุณอมรินทร์ หัวมุมถนนแนวเส้นทางการสัญจรที่ตัดกับถนนสายหลัก และพื้นที่ริมน้ำเป็นต้น

ภาพที่ 6.8 การวิเคราะห์ผลของการฟื้นฟูบูรณะแสดงการเปรียบเทียบศักยภาพในการมองเห็นและเข้าถึงของพื้นที่ Visual Integration (n) ก่อน-หลังการฟื้นฟูบูรณะพื้นที่ พบว่าพื้นที่ศักยภาพในการมองเห็นและเข้าถึงของพื้นที่โดยการคำนวณทั้งระบบและทำการเปรียบเทียบ ก่อนการทำการฟื้นฟูบูรณะพื้นที่พื้นที่ศักยภาพในการมองเห็นและเข้าถึงของพื้นที่อยู่ในบริเวณพื้นที่สาธารณะบริเวณสวนเฉลิมพระเกียรติ ร.8 และบริเวณโดยรอบ หลังจากการฟื้นฟูบูรณะ ได้กระจายความสำคัญของพื้นที่ศักยภาพในการมองเห็นและเข้าถึงของพื้นที่เพื่อทำการเชื่อมต่อพื้นที่ศักยภาพในการมองเห็นและเข้าถึงของพื้นที่ที่ดี(โทนสีร้อน) ภายในชุมชนและพื้นที่จุดตัดเป็นโครงข่ายโดยถ่ายลำดับความสำคัญจากพื้นที่สาธารณะของชุมชนเข้าสู่พื้นที่สาธารณะในระดับเมือง ในขณะที่เดียวกันพื้นที่สาธารณะที่มีโทนสีเย็น จะเป็นพื้นที่ภายในชุมชนและพื้นที่ที่มีความเป็นส่วนตัวในการเข้าไปใช้

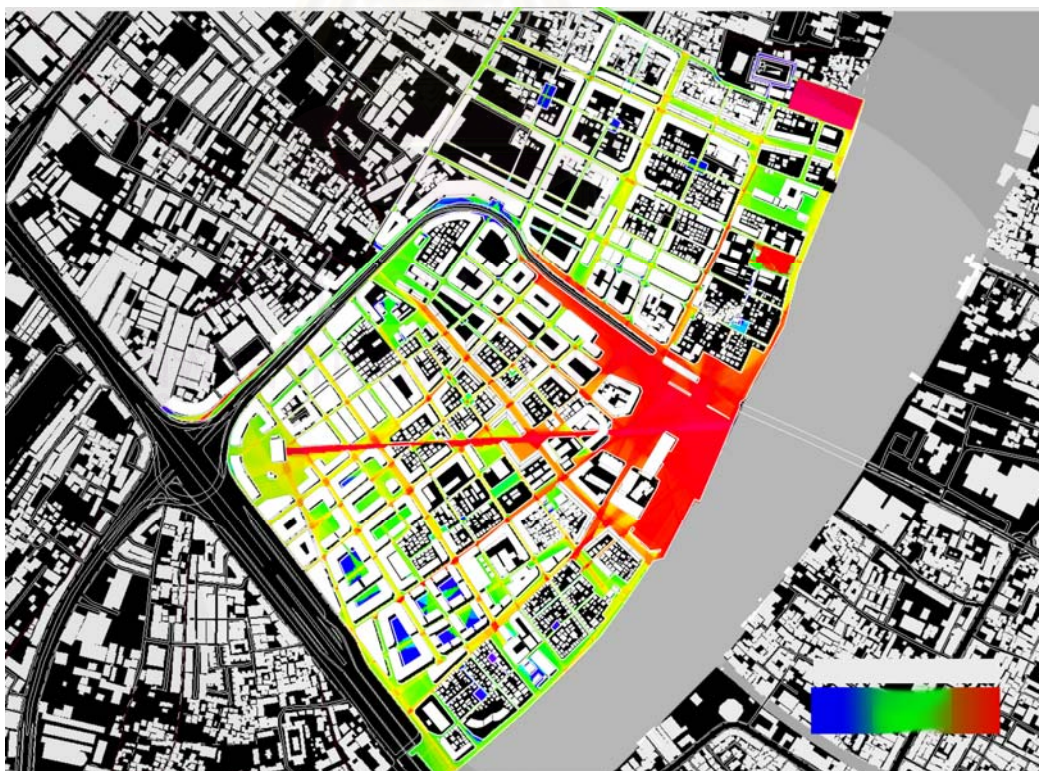

ภาพที่ 6.8 ผลการวิเคราะห์ศักยภาพในการมองเห็นและเข้าถึงของพื้นที่ศึกษาโดยพิจารณาทั้งระบบ (Integration n) ก่อนและหลังการฟื้นฟูบูรณะพื้นที่ (ที่มา : การวิเคราะห์ของผู้วิจัย, 2551)

ภาพที่ 6.9ก-ข การวิเคราะห์ผลของการฟื้นฟูบูรณะแสดงการเปรียบเทียบศักยภาพในการมองเห็นและเข้าถึงของพื้นที่ Visual Integration (3) ก่อน-หลังการฟื้นฟูบูรณะพื้นที่ โดยวิเคราะห์ถึงพื้นที่ศักยภาพในการมองเห็นและเข้าถึงของพื้นที่เฉพาะ พบว่าก่อนการฟื้นฟูบูรณะมีพื้นที่ศักยภาพในการมองเห็นและเข้าถึงของพื้นที่ที่ดี(โทนสีร้อน)ได้แก่ พื้นที่สวนเฉลิมพระเกียรติ ร.8 พื้นที่บริเวณวัดบวรรมงคลและวัดคฤหบดี ภายหลังจากการฟื้นฟูบูรณะ พบว่ามีศักยภาพในการมองเห็นและเข้าถึงของพื้นที่(โทนสีร้อน)เพิ่มขึ้น คือบริเวณแยกถนนปิ่นเกล้าตัดกับถนนอรุณอมรินทร์ บริเวณตลาดข้างวัดดาวดึงษาราม บริเวณหน้าสถาบันดนตรีกัลยาณีวัฒนา บริเวณคลองบางยี่ขัน บริเวณโครงข่ายการสัญจรทางเท้า และบริเวณจุดตัดของเส้นทางสัญจร โดยพื้นที่เหล่านี้เป็นพื้นที่สามารถพัฒนาเชื่อมต่อพื้นที่ให้สอดคล้องกันด้วยโครงข่ายการสัญจรและเชื่อมต่อกันด้วยกิจกรรม ทำให้พื้นที่บริเวณย่านสะพานพระราม 8 อนุบุรี มีความน่าสนใจ และสามารถใช้เป็นพื้นที่สาธารณะของเมืองและชุมชนต่อไป

ภาพที่ 6.9ก ผลการวิเคราะห์ศักยภาพในการมองเห็นและเข้าถึงของพื้นที่ศึกษาโดยพิจารณา
ในระดับพื้นที่เฉพาะ ก่อนการฟื้นฟูบูรณะ (Integration 3) (ที่มา : การวิเคราะห์ของผู้วิจัย, 2551)

ภาพที่ 6.9ข ผลการวิเคราะห์ศักยภาพในการมองเห็นและเข้าถึงของพื้นที่ศึกษาโดยพิจารณา
ในระดับพื้นที่เฉพาะ หลังการฟื้นฟูบูรณะ (Integration 3) (ที่มา : การวิเคราะห์ของผู้วิจัย, 2551)

6.1.5 แนวทางการฟื้นฟูบูรณะสถาปัตยกรรมและภูมิสถาปัตยกรรม

- ฟื้นฟูบูรณะสภาพอาคาร กำหนดแนวระดับความสูง ขนาดและสีของวัสดุประกอบอาคารที่จะเกิดขึ้นในอนาคตเพื่อสอดคล้องกับแนวทางการฟื้นฟูบูรณะพื้นที่ในอนาคต โดยกำหนดรูปแบบของอาคารคือ 1) อาคารพาณิชย์กรรม และอาคารกึ่งพาณิชย์กรรมพักอาศัย สูง 4-6 ชั้น บริเวณริมถนนสายหลักได้แก่ ถนนอรุณอมรินทร์ ถนนปิ่นเกล้า 2) อาคารกึ่งพาณิชย์พักอาศัยและอาคารพักอาศัย 2-3 ชั้น ซึ่งเป็นอาคารส่วนใหญ่ในบริเวณพื้นที่ย่านสะพานพระราม 8 ถนนบุรี 3) อาคารบ้านเรือนพักอาศัย 1-2 ชั้น ซึ่งเป็นอาคารภายในชุมชนเดิมเป็นส่วนใหญ่ 4) อาคารกึ่งพาณิชย์กรรมพักอาศัยและอาคารพักอาศัย 1-2 ชั้นริมน้ำ ซึ่งรูปแบบของอาคารที่เกิดขึ้นเกิดจากการพิจารณาจากความสูงเดิมและรูปแบบสถาปัตยกรรมในบริเวณพื้นที่ อาคารที่ได้เป็นอาคารที่สอดคล้องกับรูปแบบสถาปัตยกรรมประยุกต์ อาคารที่มีความสูงเกิน 3 ชั้นเป็นอาคารห้องแถวที่มีการกำหนดความสูง ขนาด และวัสดุไม้ ปูน และกระเบื้อง ให้สอดคล้องกับรูปแบบการพัฒนาอาคารบ้านเรือนเดิมและอาคารที่สร้างขึ้นใหม่บริเวณริมน้ำเป็นอาคารทรงจั่วมลิลาและอาคารทรงปั้นหยา กำหนดแนวชายคาที่มีการฟื้นฟูบูรณะอาคารจากเดิมโดยกำหนดเส้นแนวชายคาและกันสาดให้เข้าและสอดคล้องไปกับอาคารในพื้นที่ ซึ่งแนวทางในการฟื้นฟูบูรณะสามารถปรับเปลี่ยนรูปแบบและประยุกต์แนวความคิดต่างไปจากเดิมแต่ยังคงเส้นแนวนำสายตาและสีสนั วัสดุที่ใช้ในรูปแบบเดียวกัน
- ฟื้นฟูบูรณะอาคารที่มีความสำคัญทางสถาปัตยกรรม เช่นอาคารโรงเรียนอินทราชัย และโรงสุรบบางยี่ขันเดิม โดยการเปลี่ยนแปลงหรือสร้างกิจกรรมการใช้งานใหม่ที่เหมาะสมกับการใช้พื้นที่เป็นพื้นที่สาธารณะของชุมชน โดยมีการสร้างกิจกรรมที่เกิดขึ้นใหม่และมีการปรับปรุงฟื้นฟูบูรณะอาคารจากโครงสร้างเดิมให้มีความทันสมัย แต่มีความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกับอาคารในบริเวณพื้นที่ย่าน โดยกำหนดวัสดุประกอบอาคาร สี และแนวเส้นสายเดียวกัน ซึ่งอาคารสำคัญที่มีการฟื้นฟูบูรณะได้แก่ กลุ่มอาคารโรงสุรบบางยี่ขัน อาคารบ้านบางยี่ขัน อาคารโรงพอกหนังวังหลังเดิม อาคารตลาดข้างวัดดาวดึงษาราม อาคารโรงซ่อมรถบริเวณพื้นที่ว่างบริเวณแยกปิ่นเกล้า
- ฟื้นฟูบูรณะภูมิสถาปัตยกรรมบริเวณพื้นที่ โดยกล่าวถึงรายละเอียดการจัดองค์ประกอบในการจัดภูมิทัศน์ ควรพิจารณาทั้งพืชพันธุ์ไม้ที่ใช้และเครื่องประดับทางภูมิสถาปัตยกรรม ดังนี้
 - 1) พืชพันธุ์ไม้ ใช้พืชพันธุ์ที่สนองประโยชน์ได้หลายด้านทั้งการมีส่วนร่วมช่วยปรับปรุงภูมิอากาศดูดซับฝุ่นละอองหรือมลภาวะ ความกลมกลืนกับรูปแบบสถาปัตยกรรมใกล้เคียง และคุณค่าทางด้านสุนทรียภาพ พันธุ์ไม้ที่เสนอแนะให้ใช้คือ
 - ก. ต้นไม้ขนาดใหญ่ มีกิ่งก้านสาขาแผ่กว้าง มีเรือนยอดหนาทึบ รวมทั้งต้นไม้ใหญ่ที่อยู่ในบริเวณศูนย์กลางชุมชนและวัดที่มีอยู่เดิมในพื้นที่ ซึ่งต้นไม้เหล่านี้สามารถให้ร่มเงาและใช้เป็นศูนย์รวมกิจกรรมรวมทั้งจุดหมายตาในบริเวณพื้นที่อีกด้วย
 - ข. ต้นไม้ขนาดกลาง ได้แก่ต้นไม้บริเวณริมถนนและทางเดินเท้า ที่มีขนาดกลางช่วยเน้นแกนแนวสายตาเข้าสู่สถานที่ที่มีความสำคัญ ป็นแนวกำแพงกันเสียงและฝุ่นริมถนนที่จะเข้าสู่อาคารและชุมชน

ค. ต้นไม้ที่มีลำต้นสูงกิ่งโปร่ง ใช้เป็นแนวขอบแนวสายตามีลักษณะโปร่งทำให้สามารถมองเห็นอาคารที่อยู่ด้านหลัง

ง. ต้นไม้ที่มีทรงพุ่มตั้งแต่โคนจนถึงยอด ทรงเรียวยาว ใช้เป็นแนวขอบในการเข้าถึงอาคาร เพื่อกั้นระหว่างพื้นที่แต่สามารถเข้าถึงได้ทางสายตา มีลักษณะเป็นพุ่มเตี้ย

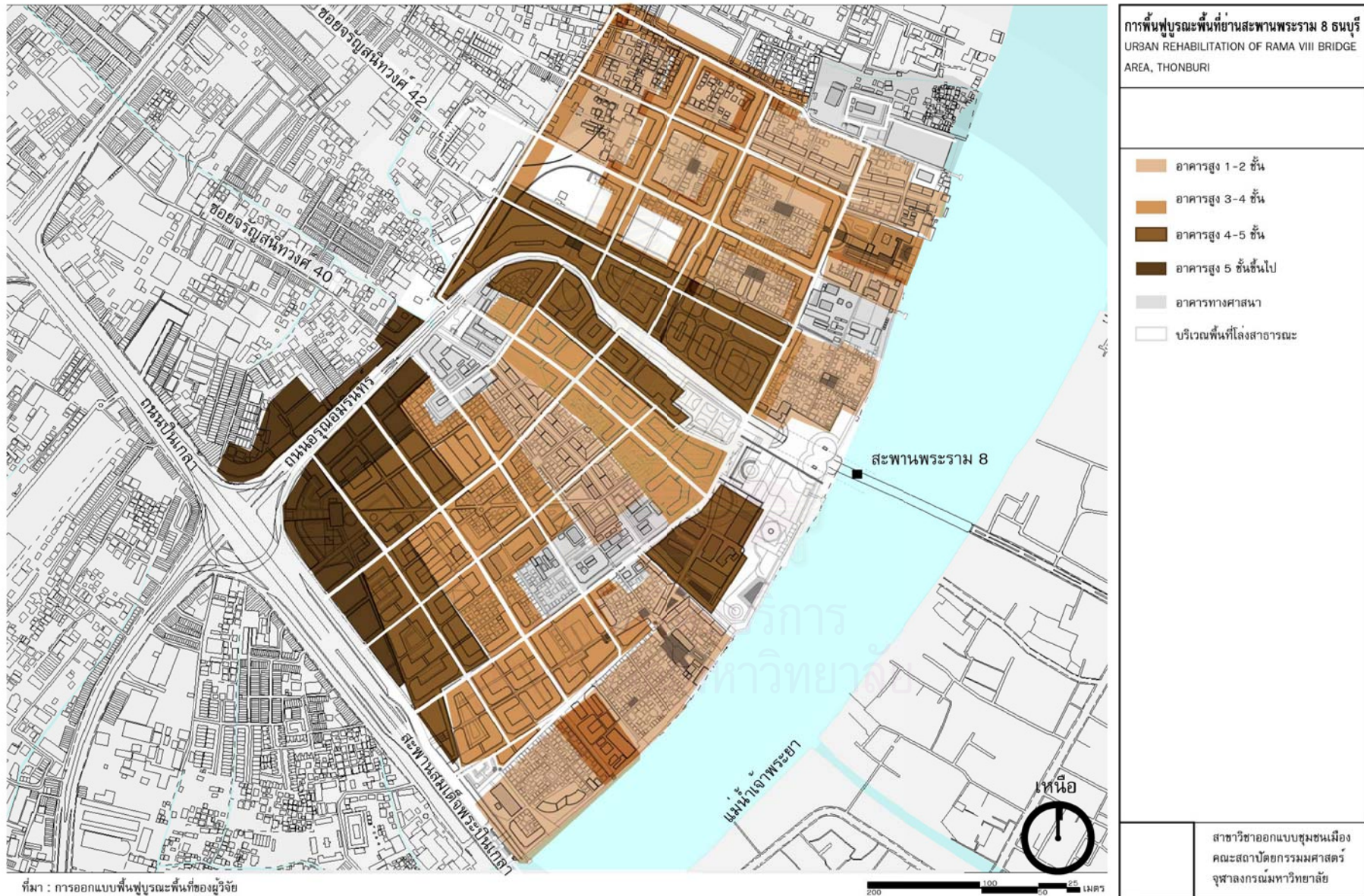
จ. ต้นไม้ที่ช่วยดูดซับฝุ่นละออง ควรใช้ต้นไม้ที่มีใบหยาบมีขนมาก

ฉ. ต้นไม้ที่ป้องกันการกัดกร่อน การพังทลายของหน้าดิน ใช้ปลูกบริเวณเขื่อนกันดินและบริเวณริมแม่น้ำและคลองเพื่อป้องกันการพังทลายของหน้าดิน

2) เครื่องประดับพื้นที่ควรพิจารณาจากรูปแบบต่างคือ วัสดุพื้นผิวทางเท้า ตะแกรงปิดทางระบายน้ำ รั้วและกำแพง บันไดและทางลาด ที่นั่งเล่น ที่ปลูกต้นไม้และกระถางต้นไม้ ไฟฟ้า และอุปกรณ์ให้แสงสว่างนอกอาคาร ได้จำแนกออกเป็น ก. วัสดุที่ใช้ปูพื้นลานโล่ง ใช้วัสดุที่มีความเป็นธรรมชาติเช่น ไม้ หินและดินอัดแน่น เพื่อลดการตกกระทบของแสงและลดการแผ่กระจายความร้อน ส่งเสริมให้เป็นพื้นที่ที่มีความร่มรื่น ใช้เป็นจุดศูนย์รวมของชุมชน ข. วัสดุที่ต้องการความทนทานสูงเช่น ตะแกรงปิดทางระบายน้ำ อุปกรณ์ครอบไฟเพื่อให้แสงสว่างนอกอาคาร ให้ใช้เหล็กทาสีป้องกันสนิม โดยเลือกสีในโทนเดียวกับตัวอาคารเป็นหลัก

3) เครื่องประดับถนน ควรพิจารณารูปแบบต่างๆคือ ตู้โทรศัพท์สาธารณะ ตู้ไปรษณีย์ ถังขยะ ม้านั่ง รูปแบบไฟฟ้าประกอบถนน ใช้วัสดุที่มีความเป็นธรรมชาติหรือวัสดุที่หาได้ง่ายในบริเวณพื้นที่ โดยให้ความสำคัญในเรื่องรูปแบบและความเป็นเอกลักษณ์ ของเครื่องประดับถนนที่แสดงความเป็นย่านสะพานพระราม 8 ธนบุรี

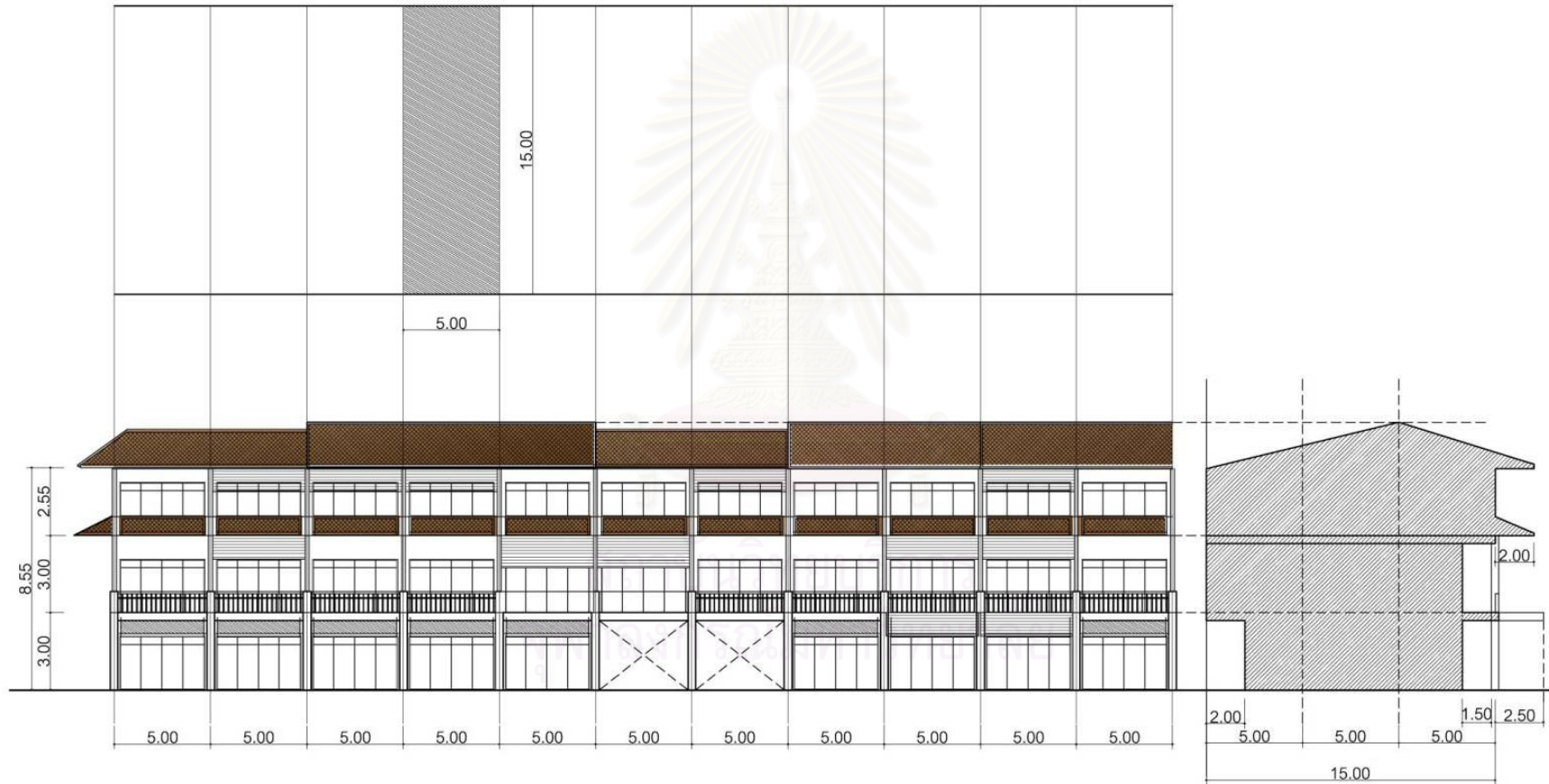
สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

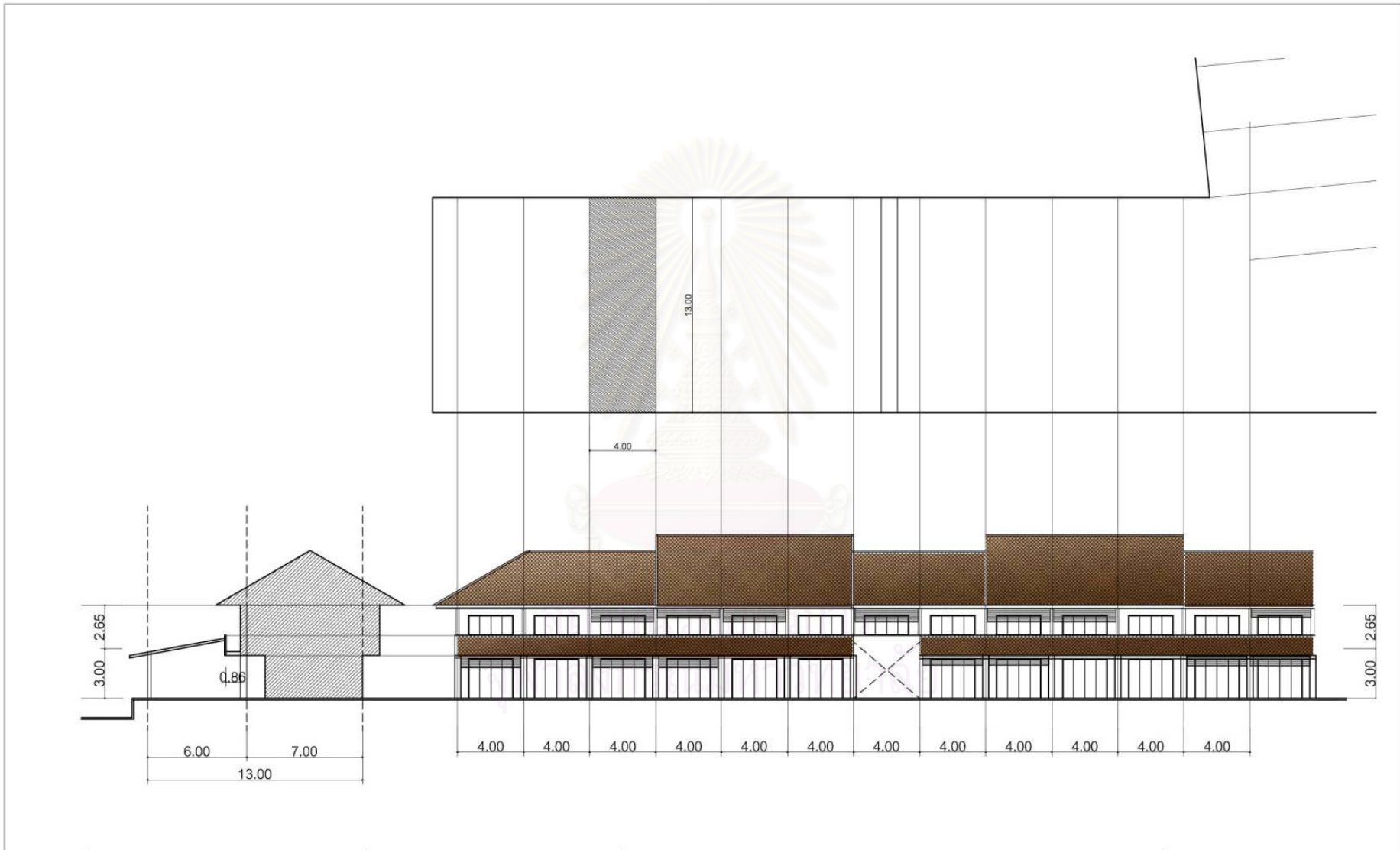
แผนที่ 6.10 ความสูงอาคารย่านสะพานพระราม 8 ธนบุรี หลังการฟื้นฟูบูรณะ

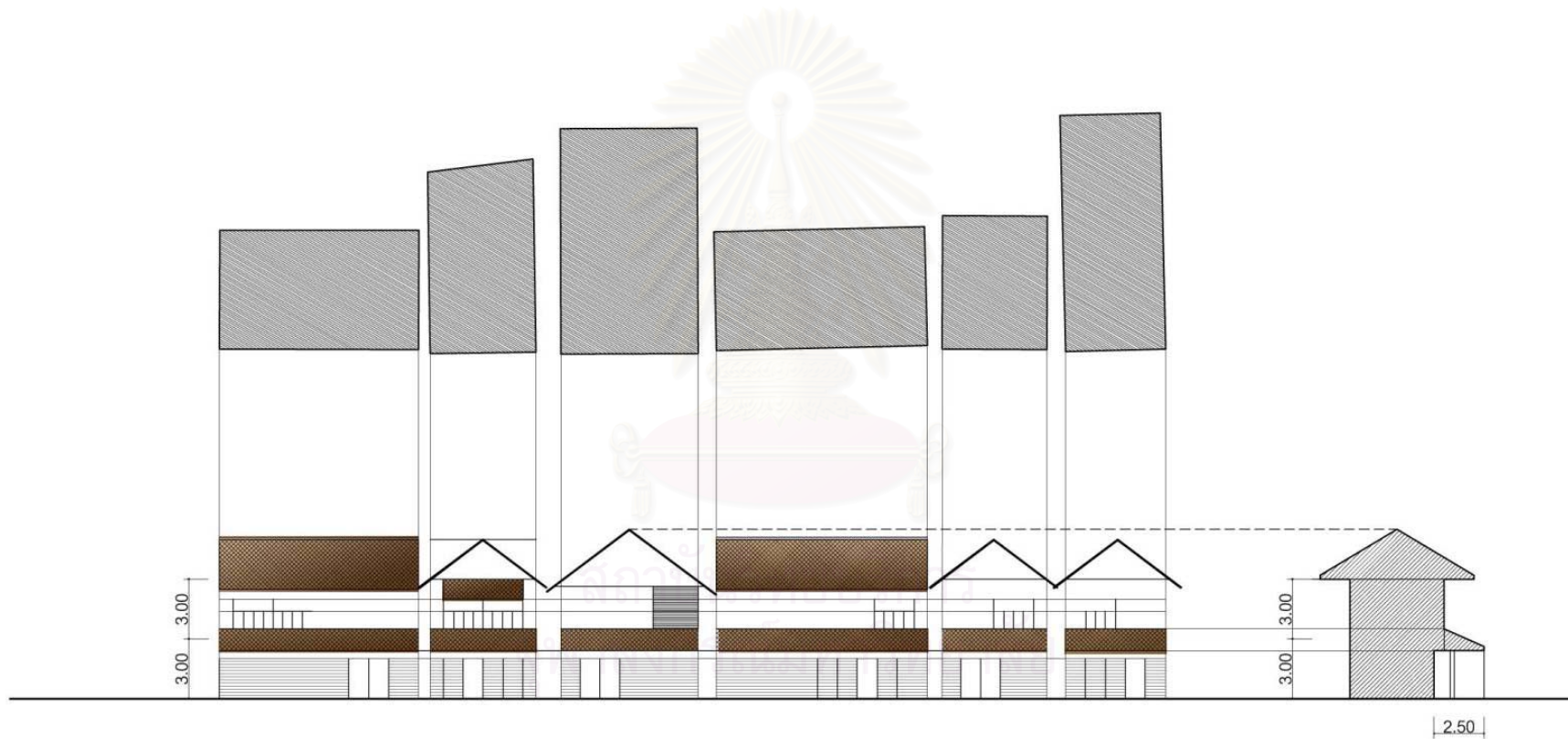
<p>การฟื้นฟูบูรณะพื้นที่ย่านสะพานพระราม 8 ธนบุรี URBAN REHABILITATION OF RAMA VIII BRIDGE AREA, THONBURI</p>	<p>แบบขยายมาตรฐาน อาคารสูง 4-6 ชั้น</p>	<p>ภาพที่ 6.10 แบบขยายรายละเอียดการฟื้นฟูบูรณะอาคารสูง 4-6 ชั้น</p>	<p>สาขาวิชาออกแบบชุมชนเมือง คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย</p>
--	---	---	--

<p>การฟื้นฟูบูรณะพื้นที่ย่านสะพานพระราม 8 ธนบุรี URBAN REHABILITATION OF RAMA VIII BRIDGE AREA, THONBURI</p>	<p>แบบขยายมาตรฐาน อาคารสูง 2-3 ชั้น</p>	<p>ภาพที่ 6.11 แบบขยายรายละเอียดการฟื้นฟูบูรณะอาคารสูง 2-3 ชั้น</p>	<p>สาขาวิชาออกแบบชุมชนเมือง คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย</p>
--	---	---	--

<p>การฟื้นฟูบูรณะพื้นที่ย่านสะพานพระราม 8 ธนบุรี URBAN REHABILITATION OF RAMA VIII BRIDGE AREA, THONBURI</p>	<p>แบบขยายมาตรฐาน อาคารริมน้ำ</p>	<p>ภาพที่ 6.12 แบบขยายรายละเอียดการฟื้นฟูบูรณะอาคารริมน้ำ</p>	<p>สาขาวิชาออกแบบชุมชนเมือง คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย</p>
--	---------------------------------------	---	--

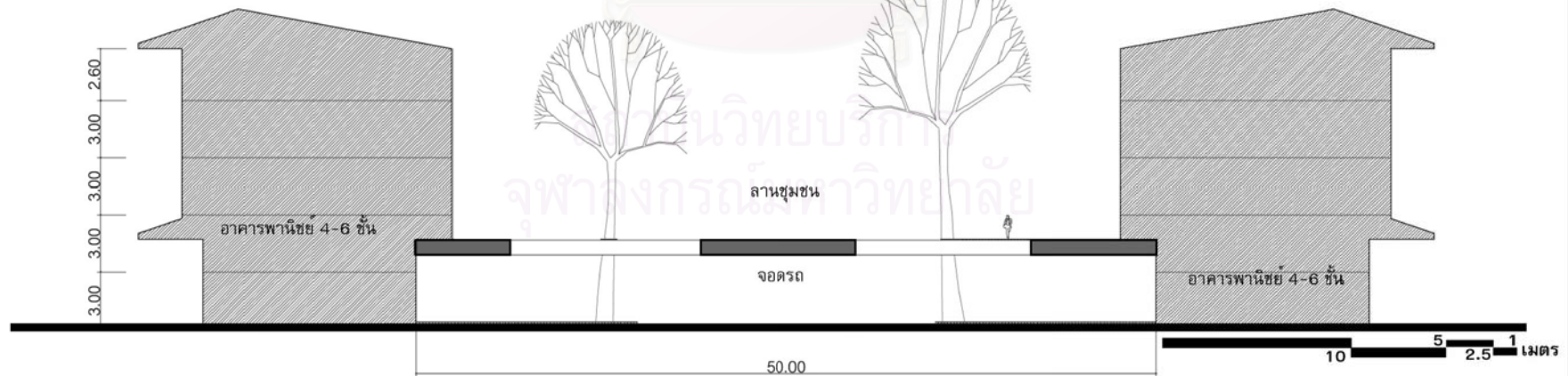
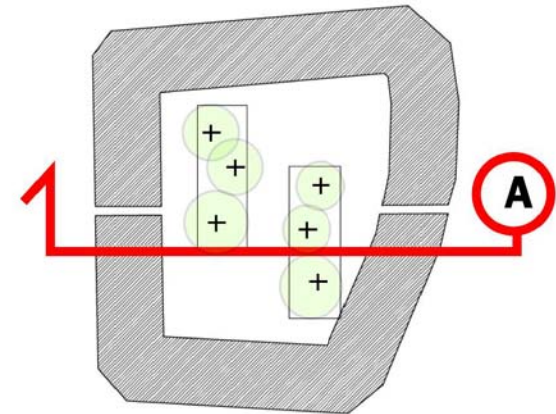
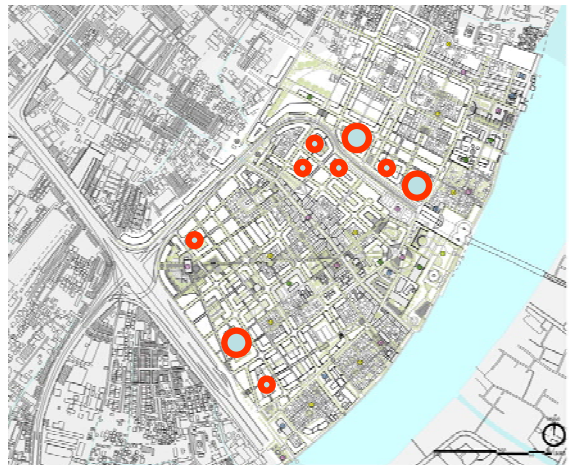
การฟื้นฟูบูรณะพื้นที่ย่านสะพานพระราม 8 ธนบุรี
URBAN REHABILITATION OF RAMA VIII BRIDGE
AREA, THONBURI

แบบขยายมาตรฐาน
การฟื้นฟูบูรณะอาคารบ้านเรือนเดิม

ภาพที่ 6.13 แบบขยายรายละเอียดการฟื้นฟูบูรณะอาคารบ้านเรือน 1-2 ชั้น

สาขาวิชาออกแบบชุมชนเมือง
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาพที่ 6.14 พื้นที่ระหว่างอาคารพาณิชย์-พักอาศัย ริมถนนปิ่นเกล้าและถนนอรุณอมรินทร์ ออกแบบให้เป็นพื้นที่
 จอดรถ โดยมีชั้น 2 เป็นลานและพื้นที่พักผ่อนของคนในชุมชน เชื่อมต่อเข้าสู่อาคาร ในชั้นที่มีการพักอาศัยชั้นบน

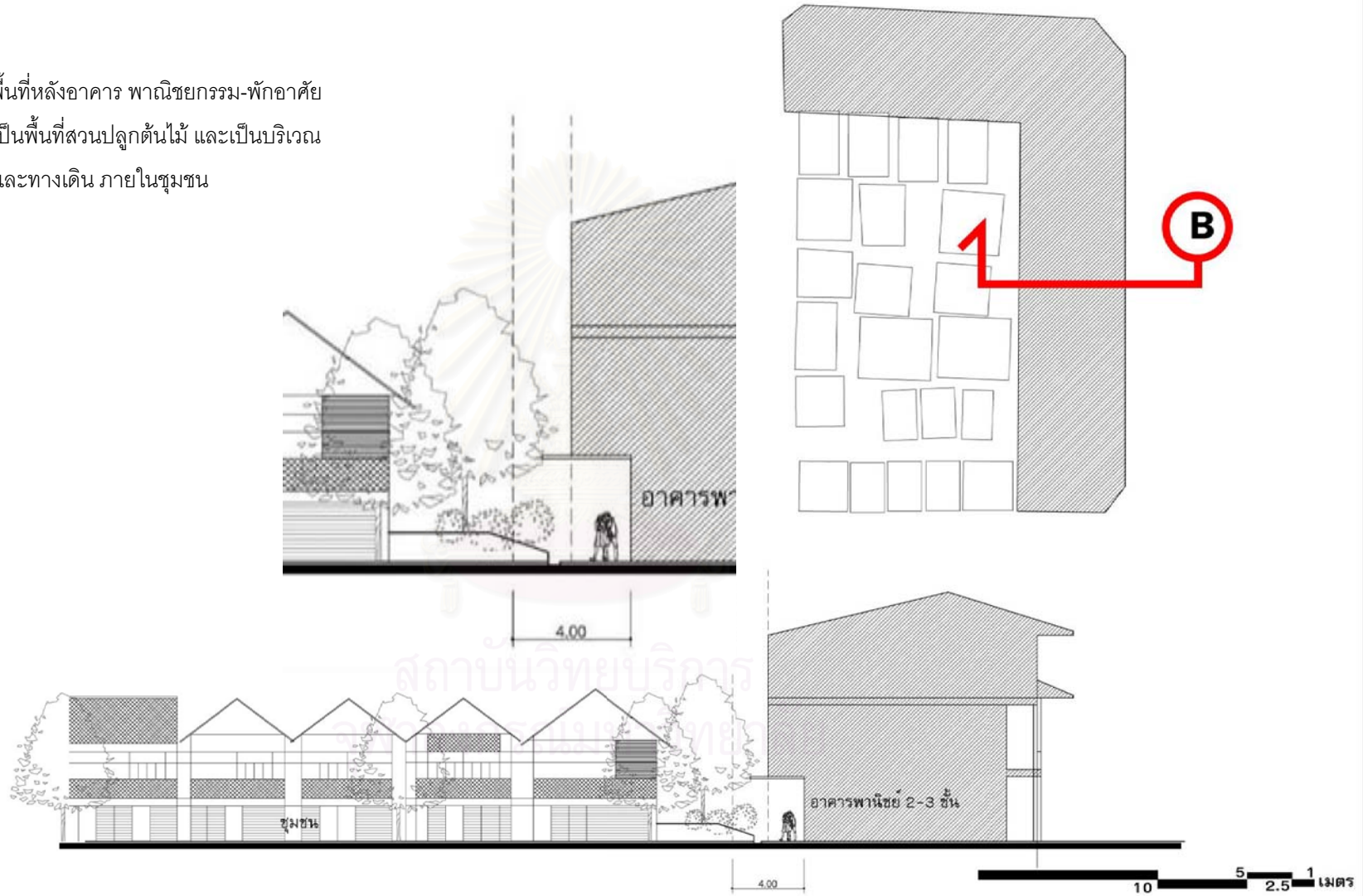
การฟื้นฟูบูรณะพื้นที่ย่านสะพานพระราม 8 ธนบุรี
 URBAN REHABILITATION OF RAMA VIII BRIDGE
 AREA, THONBURI

แบบขยายรูปตัด A อาคารพาณิชย์
 กลุ่มอาคารสูง 4-6 ชั้นติดถนนใหญ่

ภาพที่ 6.14 รูปตัดขยายรายละเอียดกลุ่มอาคารพาณิชย์กรรม

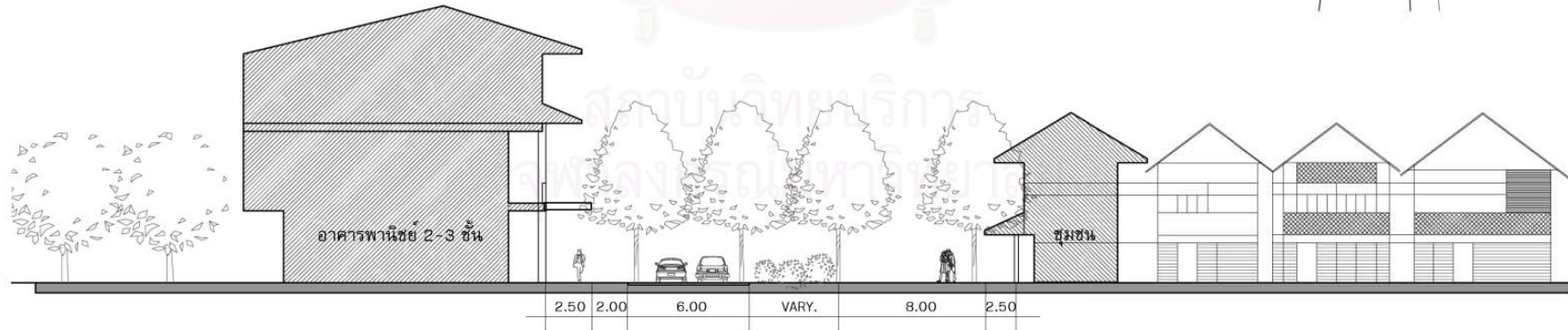
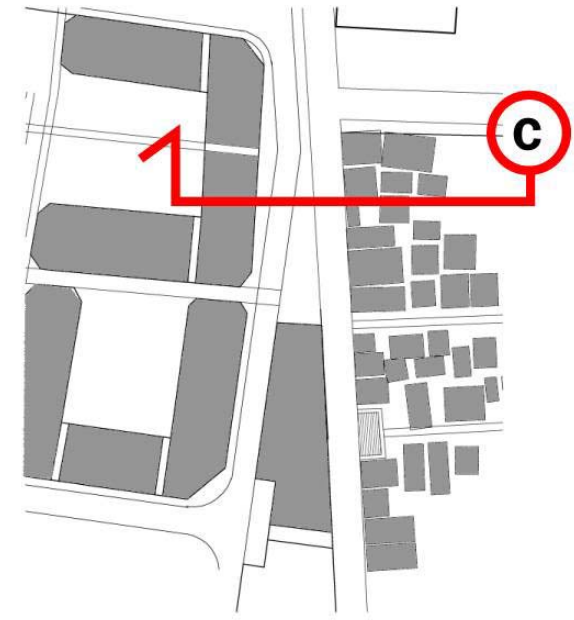
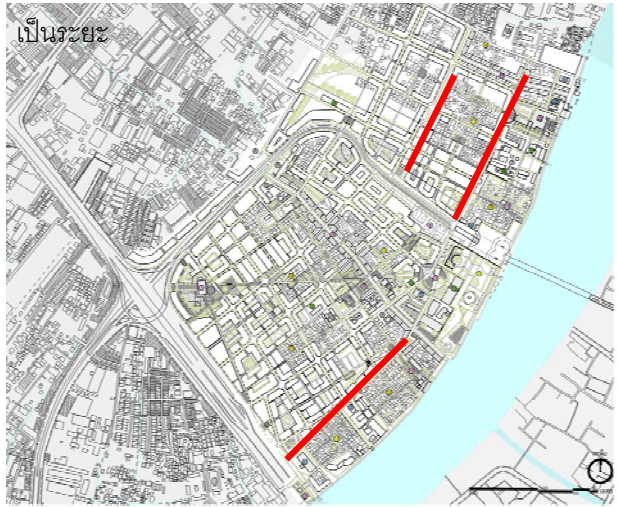
สาขาวิชาออกแบบชุมชนเมือง
 คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาพที่ 6.15 พื้นที่หลังอาคาร พาณิชยกรรม-พักอาศัย
 ออกแบบ ให้เป็นพื้นที่สวนปลูกต้นไม้ และเป็นบริเวณ
 ส่วนเชื่อมต่อ และทางเดิน ภายในชุมชน

<p>การฟื้นฟูบูรณะพื้นที่ย่านสะพานพระราม 8 ธนบุรี URBAN REHABILITATION OF RAMA VIII BRIDGE AREA, THONBURI</p>	<p>แบบขยายรูปตัด B อาคารชุมชน ด้านหลังอาคารพาณิชย์สูง 2-3 ชั้น</p>	<p>ภาพที่ 6.15 รูปตัดขยายรายละเอียดบ้านเรือนหลังอาคารพาณิชยกรรม</p>	<p>สาขาวิชาออกแบบชุมชนเมือง คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย</p>	
--	---	---	--	--

ภาพที่ 6.16 พื้นที่ระหว่างอาคารพาณิชย์-พักอาศัย และชุมชนคลองเจ้าครุฑ ซอยวัดดาวดึงษ์ารามเดิม มีการฟื้นฟูบูรณะเป็นทางเดินที่มีขนาด 8 เมตร ขนานไปกับถนนและมีจุดพักในการสัญจรทางเท้า ทางจักรยานเป็นพื้นที่สาธารณะเป็นระยะ

<p>การฟื้นฟูบูรณะพื้นที่ย่านสะพานพระราม 8 ธนบุรี URBAN REHABILITATION OF RAMA VIII BRIDGE AREA, THONBURI</p>	<p>แบบขยายรูปตัด C บริเวณ ถนนและทางเดินเท้าระหว่างอาคาร</p>	<p>ภาพที่ 6.16 รูปตัดขยายรายละเอียดทางเดินระหว่างอาคารและชุมชน</p>	<p>สาขาวิชาออกแบบชุมชนเมือง คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย</p>	
--	---	--	--	--

6.1.6 การฟื้นฟูบูรณะสังคม วิถีชีวิตและระบบเศรษฐกิจภายในพื้นที่

การฟื้นฟูบูรณะลักษณะรูปแบบวิถีชีวิตบริเวณย่านสะพานพระราม 8 ธนบุรี(แผนที่ 6.11ก-ข)

ฟื้นฟูบูรณะ “ชีวิตสังคมเมือง” บน “ถนน” ในพื้นที่ ซึ่งภายหลังจากการฟื้นฟูบูรณะจากแผนผังประตูที่เกิดขึ้นพบว่าผังใหม่ที่มีการออกแบบมีประตูที่หันเข้าหาถนน ทางเดินของคนในย่านเพิ่มมากขึ้น ทำให้พื้นที่เกิดลักษณะของการมีปฏิสัมพันธ์ของคนที่เดินผ่านไปมา เกิดความปลอดภัยรวมถึงการสร้างความปลอดภัยหลายของประโยชน์ใช้สอยอาคารบนถนน สร้างกำแพงถนน ความต่อเนื่องของทางเท้า ความต่อเนื่องของการให้ร่มเงา ลักษณะของการพัฒนาเช่นนี้ทำให้พื้นที่ย่านสะพานพระราม 8 ธนบุรี เกิดรูปแบบวิถีชีวิตทางสังคม มีสภาพความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น ไม่เกิดพื้นที่แหล่งเสื่อมโทรมในบริเวณพื้นที่

การฟื้นฟูพื้นที่ย่านสะพานพระราม 8 ธนบุรีในเชิงเศรษฐกิจและรูปแบบเศรษฐกิจ

ฟื้นฟูพื้นที่พักอาศัยที่เสื่อมโทรม โดยการวางผังและกำหนดการใช้งานเพื่อให้มีมูลค่าสูงขึ้น มีสภาพแวดล้อมที่ดีเหมาะแก่การอยู่อาศัย และสามารถใช้ประโยชน์จากพื้นที่ที่มีศักยภาพสูงภายในพื้นที่ได้อย่างเหมาะสมฟื้นฟูบูรณะระบบเศรษฐกิจ (movement economic) โดยการวางแผนการใช้ประโยชน์อาคารเชิงพาณิชย์กรรมบนถนนสายหลัก พาณิชยกรรม-พักอาศัยบนถนนสายรอง และพักอาศัยบนถนนสายย่อย บริเวณย่านสะพานพระราม 8 ธนบุรีเพื่อทำให้เกิดพื้นที่ที่มีศักยภาพในการมองเห็นสูงที่สามารถเอื้อประโยชน์ในการเข้าใช้พื้นที่อย่างหลากหลายกิจกรรมหลากหลายกลุ่มคนมีความคึกคักอยู่ตลอดเวลา โดยรูปแบบทางการพาณิชย์ที่เกิดขึ้นจะเกาะไปตามถนนสายหลักและพื้นที่ที่มีการสัญจรผ่านที่สูง จากการวิเคราะห์จากโดยคอมพิวเตอร์ Visual Graph Analysis(VGA) ภายหลังจากการออกแบบผังพื้นที่สามารถอธิบายถึงพื้นที่ที่จะเกิดการสัญจรผ่านที่สูง เป็นพื้นที่ที่มีศักยภาพในการมองเห็นสูง มีรูปแบบศักยภาพในการมองเห็นและเข้าถึงของพื้นที่ที่ดี เป็นพื้นที่ที่เหมาะสมเป็นพื้นที่พาณิชยกรรมซึ่งสอดคล้องกับการวางผังการใช้ประโยชน์ที่ดินและการใช้ประโยชน์อาคาร แต่ในขณะเดียวกันก็คำนึงถึงลักษณะของพื้นที่ชุมชนเดิมที่เคยเป็นอยู่ จึงเกิดแนวทางที่เป็นทางเลือกการใช้ประโยชน์พื้นที่แบบกึ่งพาณิชยกรรมและพักอาศัยขึ้นเป็นส่วนใหญ่ในพื้นที่ว่าง มีทางเลือกในการใช้ประโยชน์อาคาร คืออาคารกึ่งพาณิชยกรรมและพักอาศัยหรือเป็นอาคารที่ใช้พักอาศัยเพียงอย่างเดียวสลับบกับกันไปในบริเวณพื้นที่

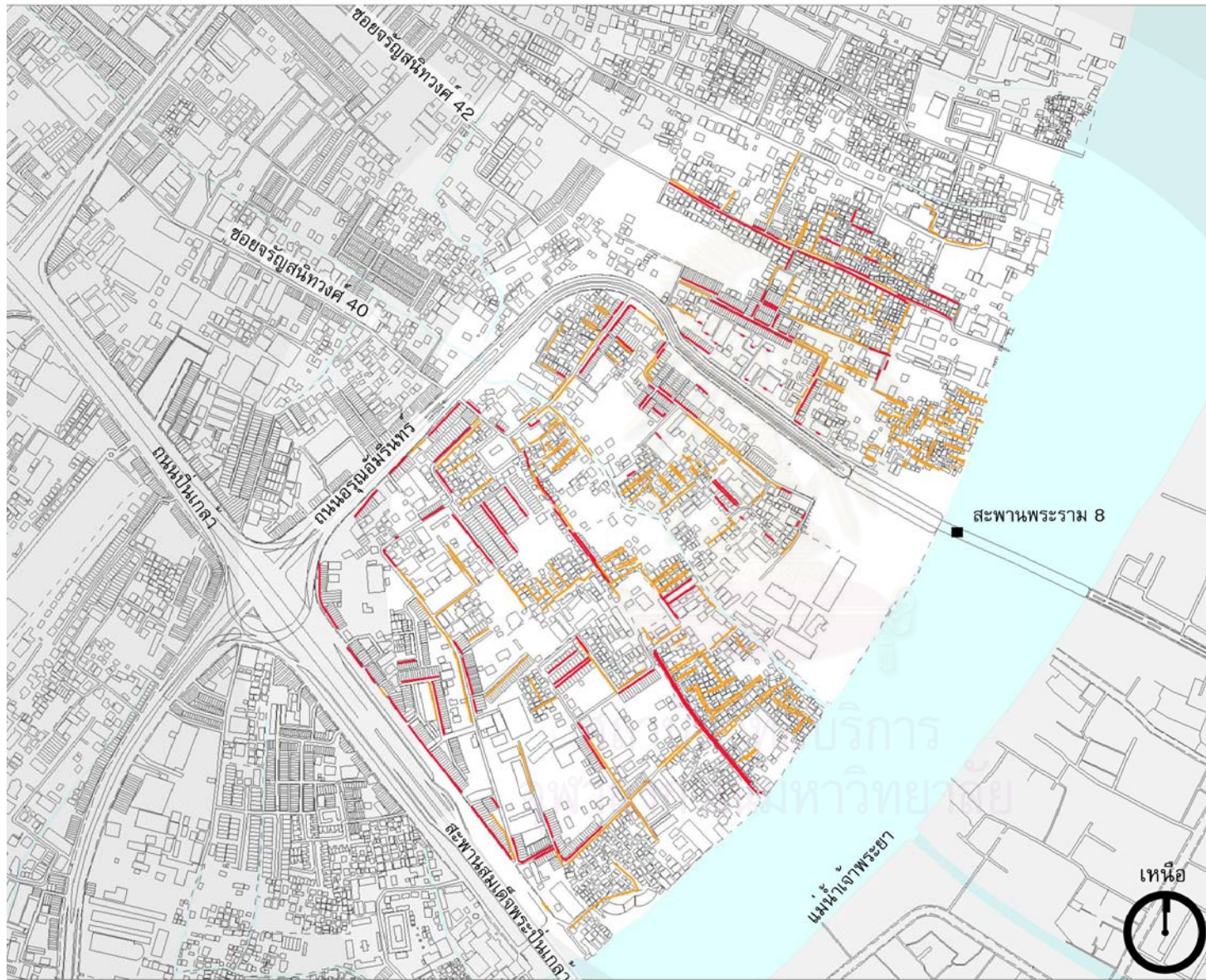
แหล่งท่องเที่ยว(แผนที่ 6.12)

- ฟื้นฟูบูรณะพื้นที่และระบบทางเท้าทางจักรยานเพื่อรองรับกิจกรรมการท่องเที่ยวที่เกิดขึ้นในบริเวณพื้นที่ มีการจัดระบบเส้นทางการสัญจรทางเท้าและทางจักรยานที่เป็นเส้นทางหลักที่สามารถเข้าถึงพื้นที่ที่มีความสำคัญ เช่นพื้นที่วัดเก่า พื้นที่ชุมชนดั้งเดิม พื้นที่สาธารณะที่เกิดขึ้นใหม่ ตลอดจนพื้นที่สาธารณะของเมืองเดิม และยังจัดเส้นทางในการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมที่สามารถใช้เส้นทางการท่องเที่ยวทั้งทางเท้าและทางจักรยานที่จัดไว้ซึ่งสอดคล้องกับพื้นที่บางส่วนตามผังเมืองรวมกรุงเทพมหานครที่เป็นพื้นที่อนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม
- ฟื้นฟูบูรณะภูมิทัศน์ที่เอื้อให้เกิดทัศนียภาพที่เหมาะสมกับการท่องเที่ยวในบริเวณพื้นที่ที่เป็นย่านเก่า เช่น บริเวณชุมชนบ้านปูน ชุมชนดาวดึงษารามเป็นต้น ซึ่งพื้นที่เหล่านี้เป็นพื้นที่ที่สามารถมองเห็นผ่านสู่สถานที่สำคัญต่างๆ

- สร้างองค์ประกอบของพื้นที่เป็นอาคารใหม่และอาคารที่ฟื้นฟูบูรณะที่รองรับการใช้กิจกรรมของนักท่องเที่ยวที่มาใช้บริการ ได้แก่ 1) ศูนย์ชุมชนและบริการนักท่องเที่ยว เป็นประตูพื้นที่ย่านสะพานพระราม 8 ธนบุรี 2) พื้นที่ตลาดบก-ตลาดน้ำริมคลองบางยี่ขัน 3) พื้นที่หน้าสถาบันดนตรี ภัลยาณวิวัฒนา เป็นต้น ทั้งนี้เพื่อรองรับนักท่องเที่ยวและใช้บริการของคนภายในพื้นที่ ซึ่งพื้นที่เหล่านี้เกาะอยู่ตามแนวเส้นทางการสัญจรหลักภายในพื้นที่

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ที่มา : การสำรวจของผู้วิจัย

แผนที่ 6.11ก ระดับปฏิสัมพันธ์ของคนในอาคารและคนเดินเท้าโดยวิเคราะห์จากจำนวนประตูทางเข้าที่หันออกมาสู่ถนน ก่อนการฟื้นฟูบูรณะ

การฟื้นฟูบูรณะพื้นที่ย่านสะพานพระราม 8 ธนบุรี
 URBAN REHABILITATION OF RAMA VIII BRIDGE AREA, THONBURI

ทำการสำรวจจากความสัมพันธ์ระหว่างความสัมพันธ์ของประตูกับทางเดินภายในบริเวณชุมชน แสดงถึงสภาพความเป็นชีวิตสังคมเมือง

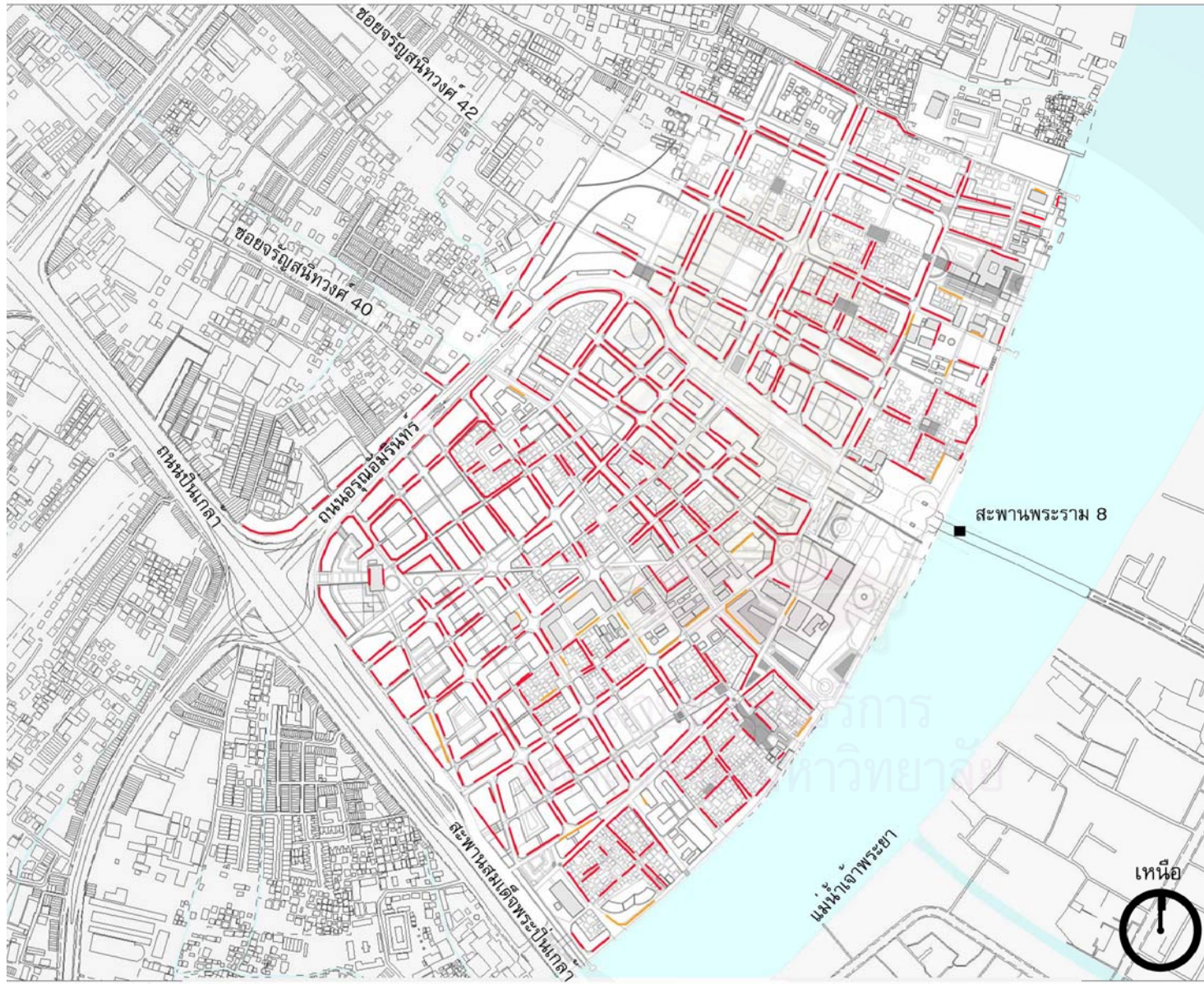
แบบที่ 1

รูปแบบความสัมพันธ์ที่มีหน้าบ้านหันเข้าสู่ถนน โดยแสดงความสัมพันธ์กับทางเดินหรือถนนโดยตรง

แบบที่ 2

รูปแบบความสัมพันธ์ที่มีหลังบ้านหันเข้าสู่ถนน โดยไม่แสดงความสัมพันธ์กับทางเดินหรือถนน ซึ่งอาจมีรั้วหรือกำแพงกั้นพื้นที่ระหว่างกัน

สาขาวิชาออกแบบชุมชนเมือง
 คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ที่มา : การออกแบบฟื้นฟูบูรณะพื้นที่ของผู้อยู่อาศัย

แผนที่ 6.11 ข ระดับปฏิสัมพันธ์ของคนในอาคารและคนเดินเท้าโดยวิเคราะห์จากจำนวนประตูทางเข้าที่หันออกมาสู่ถนน หลังการฟื้นฟูบูรณะ

การฟื้นฟูบูรณะพื้นที่ย่านสะพานพระราม 8 ธนบุรี
 URBAN REHABILITATION OF RAMA VIII BRIDGE AREA, THONBURI

ระดับปฏิสัมพันธ์ของคนในอาคารและคนเดินเท้าโดยวิเคราะห์จากจำนวนประตูทางเข้าที่หันออกมาสู่ถนน

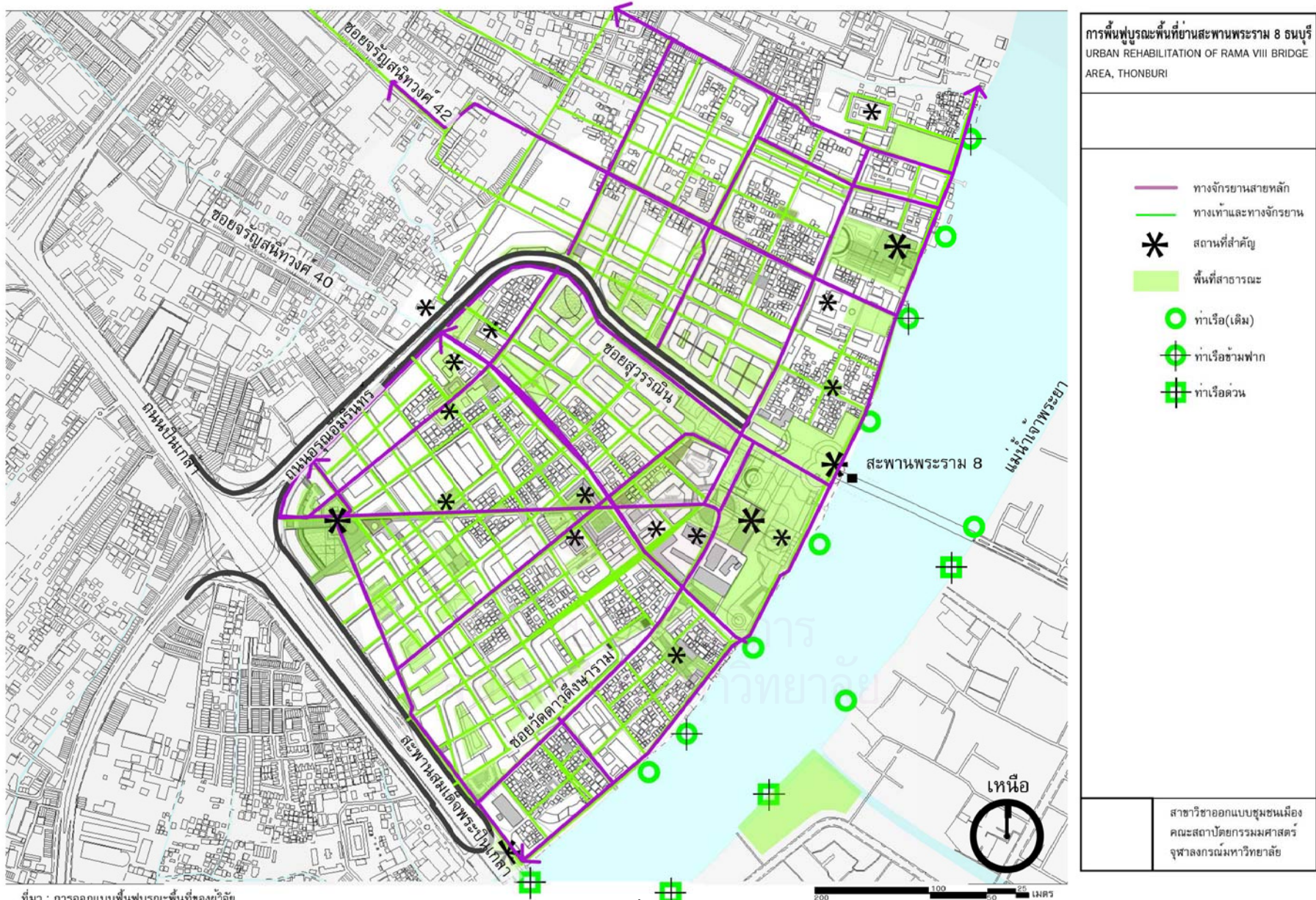
แบบที่ 1

ประตูหน้าบ้านที่หันเข้าสู่ถนน มีความสัมพันธ์กับทางเดินหรือถนนโดยตรง

แบบที่ 2

ประตูหลังบ้านหันเข้าสู่ถนน โดยไม่แสดงความสัมพันธ์กับทางเดินหรือถนน ซึ่งอาจมีรั้วหรือกำแพงกั้นพื้นที่ระหว่างกัน

สาขาวิชาออกแบบชุมชนเมือง คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

การฟื้นฟูบูรณะพื้นที่ย่านสะพานพระราม 8 ธนบุรี
URBAN REHABILITATION OF RAMA VIII BRIDGE
AREA, THONBURI

แผนที่ 6.13 ผังแม่บทการฟื้นฟูบูรณะ
พื้นที่ย่านสะพานพระราม 8 ธนบุรี

- พื้นที่สาธารณะที่ทำการฟื้นฟูบูรณะ
- ① พื้นที่ประตูย่านพระราม 8 ธนบุรี
- ② ศูนย์ชุมชนและบริการการท่องเที่ยว ตลาดบก-ตลาดน้ำคลองบางยี่ขัน
- ③ ลานชุมชนและแสดงดนตรีหน้าสถาบันกัลยาณิวัฒนา
- ④ พิพิธภัณฑ์บ้านบางยี่ขัน
- ⑤ สถานีรถไฟใต้ดินบีทีเอส
- ⑥ ลานกีฬาและลานกิจกรรมเชิงสะพานพระราม 8 ธนบุรี
- ⑦ ลานชุมชนศาลาโรงธรรม
- ⑧ ศูนย์ชุมชนริมน้ำโรงงานวังสกล
- ⑨ ชุมชนริมน้ำคลองบางยี่ขัน
- ⑩ ชุมชนริมน้ำคลองวัดบรมมงคล
- สถานที่ราชการ
- ① สถาบันอาหาร
- ② สำนักงานมหาวิทยาลัยมหิดล
- ③ สถานีตำรวจนครบาลบางยี่ขัน
- ④ สถานีดับเพลิงบรมมงคล
- ⑤ สถานีตำรวจนครบาลบรมมงคล
- ⑥ พิพิธภัณฑ์สะพานพระราม 8
- สถานศึกษา
- ① สถาบันดนตรีกัลยาณิวัฒนา
- ② โรงเรียนวัดพระยาศิริโอสวรรค์
- ③ โรงเรียนศรีอุทัย
- ④ โรงเรียนศิริมงคลศึกษา
- ⑤ โรงเรียนบางยี่ขันสงเคราะห์
- ⑥ โรงเรียนพระปริยัติธรรม
- วัด
- ① วัดดาวดึงษาราม
- ② วัดจตุรมิตรประดิษฐานราม
- ③ วัดพระยาศิริโอสวรรค์
- ④ วัดบางยี่ขัน
- ⑤ วัดอมศรี
- ⑥ วัดนอมนางหงส์
- ⑦ วัดคฤหบดี
- ⑧ วัดบรมมงคล
- ชุมชน
- ① ชุมชนคลองเจ้าครุฑ
- ② ชุมชนวัดดาวดึงษาราม
- ③ ชุมชนโค้งถ่าน
- ④ ชุมชนศรีอุทัย
- ⑤ ชุมชนวัดพระยาศิริโอสวรรค์
- ⑥ ชุมชนบ้านปูน
- ⑦ ชุมชนวัดคฤหบดี
- ⑧ ชุมชนวัดบรมมงคล
- สวนสาธารณะ
- ① สวนหลวง ร.8
- ② ลานวัดคฤหบดี
- ③ ลานวัดบรมมงคล

สาขาวิชาออกแบบชุมชนเมือง
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาพที่ 6.17 ทศนียภาพมุมมองสูงของพื้นที่ย่านสะพานพระราม 8 ธนบุรีหลังการฟื้นฟูบูรณะ

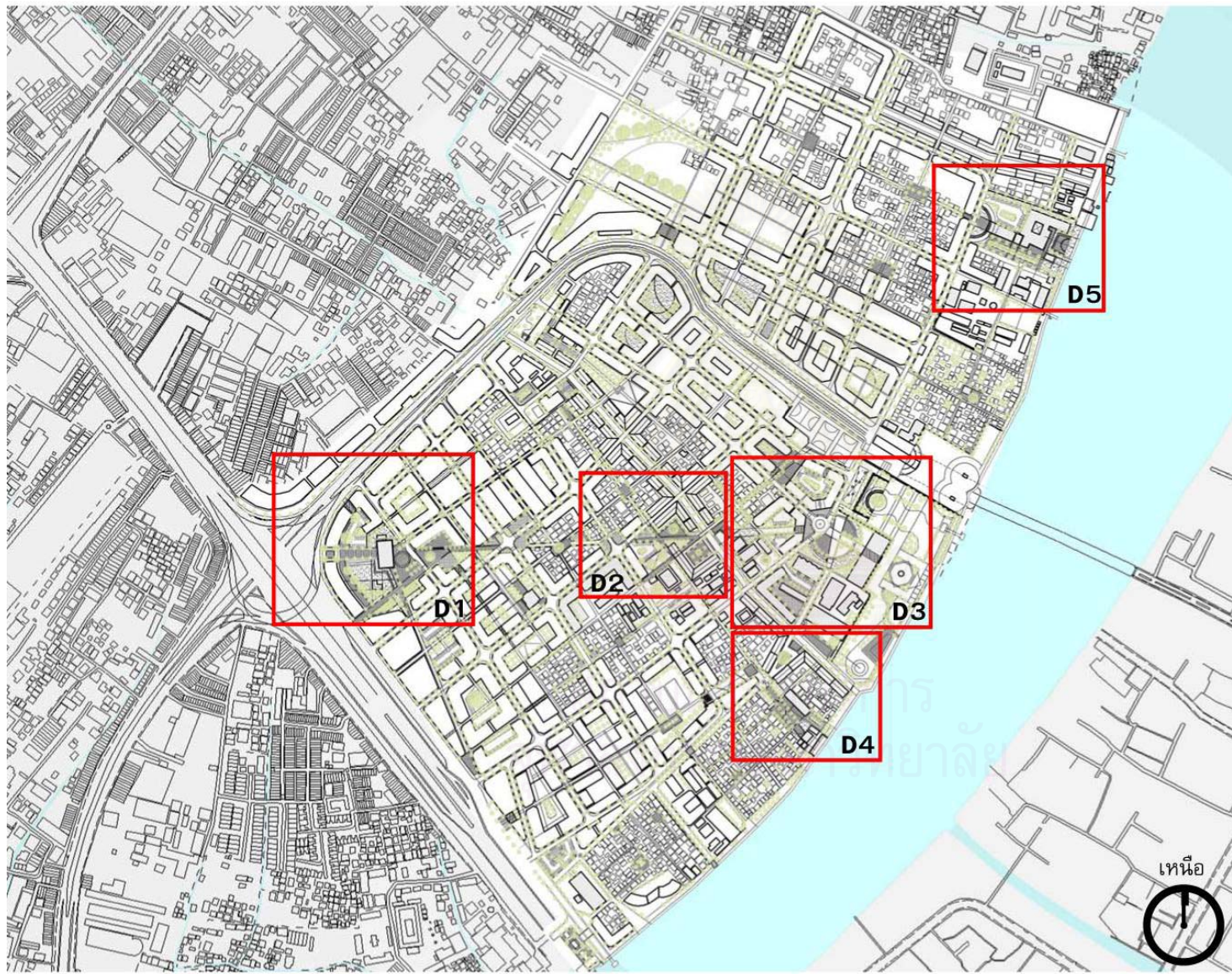
ภาพที่ 6.18 ทศนียภาพมุมมองสูงบริเวณทางเข้าหลักสู่พื้นที่ย่านสะพานพระราม 8 ธนบุรีหลังการฟื้นฟูบูรณะ

ภาพที่ 6.19 ทศนียภาพมุมมองบริเวณสถาบันกัลยาณิวัฒนาและพื้นที่สาธารณะเชิงสะพานพระราม 8
ธนบุรี หลังการฟื้นฟูบูรณะ

ภาพที่ 6.20 ทศนียภาพมุมมองบริเวณชุมชนริมคลองบางยี่ขันหลังการฟื้นฟูบูรณะ

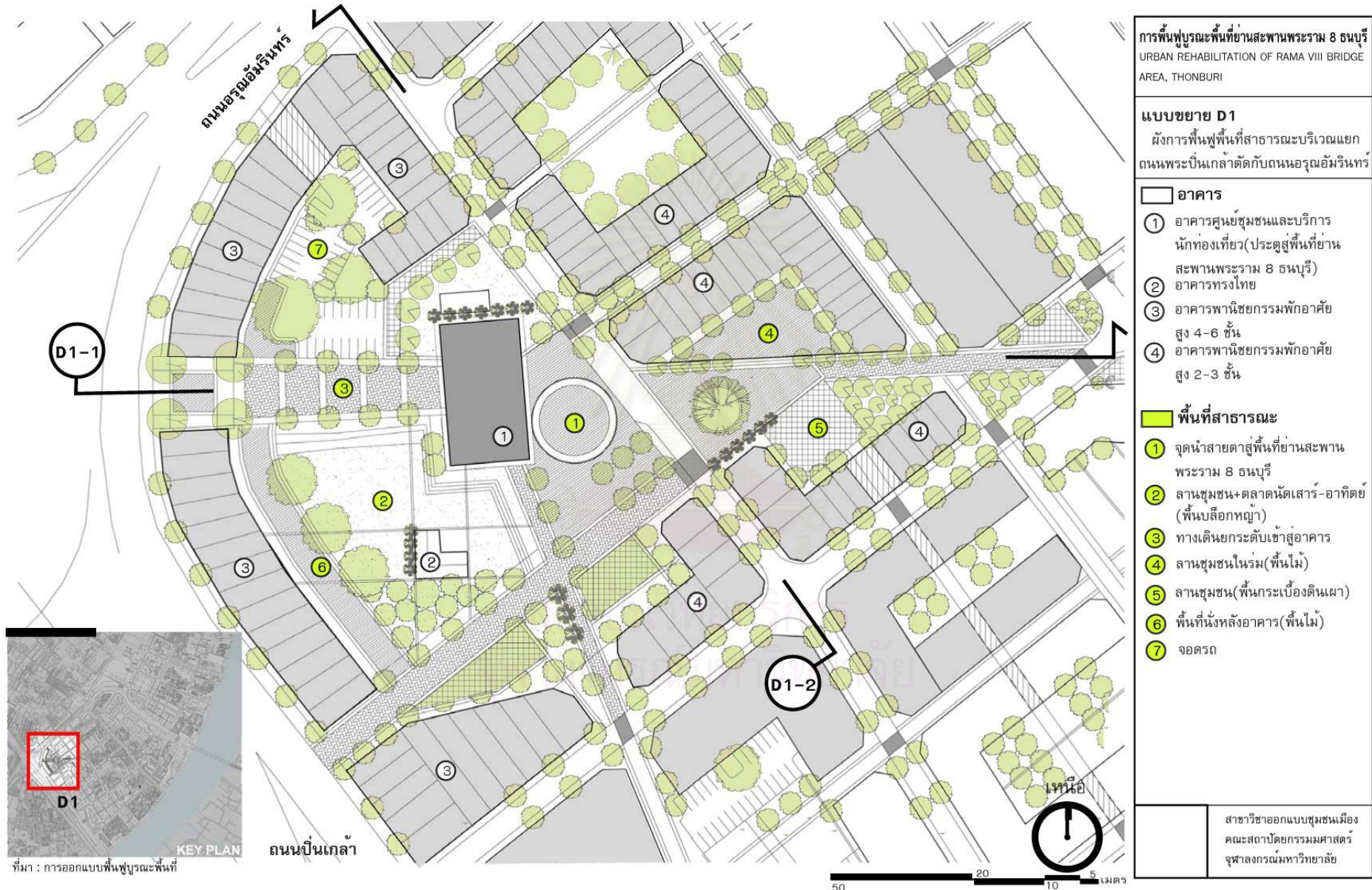
<p>การฟื้นฟูบูรณะพื้นที่ย่านสะพานพระราม 8 ธนบุรี URBAN REHABILITATION OF RAMA VIII BRIDGE AREA, THONBURI</p>	
<p>แบบขยายรายละเอียดส่วนขยายผังแม่บท การฟื้นฟูบูรณะพื้นที่ย่านสะพานพระราม 8 ธนบุรี</p>	
<p>แบบขยายรายละเอียด</p>	
D1	ผังขยายการฟื้นฟูพื้นที่สาธารณะ บริเวณแยกถนนพระปิ่นเกล้าตัดกับถนนอรุณอมรินทร์
D2	ผังขยายการฟื้นฟูพื้นที่สาธารณะ บริเวณตลาดวัดดาวดึงษาราม และชุมชนวัดพระยาศิริโทยสวรรค์
D3	ผังขยายการฟื้นฟูพื้นที่บริเวณส่วนเชื่อมต่อพื้นที่สาธารณะเชิงสะพานพระราม 8 ธนบุรีและสถาบันดนตรีคลาสสิกถิยาณวัฒนา
D4	ผังขยายการฟื้นฟูพื้นที่สาธารณะ บริเวณบ้านบางยี่ขัน และชุมชนวัดดาวดึงษาราม
D5	ผังขยายการฟื้นฟูพื้นที่สาธารณะ บริเวณโรงพอกหนังวังหลัง(เดิม)
<p>สาขาวิชาออกแบบชุมชนเมือง คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย</p>	

ที่มา : การออกแบบฟื้นฟูบูรณะพื้นที่

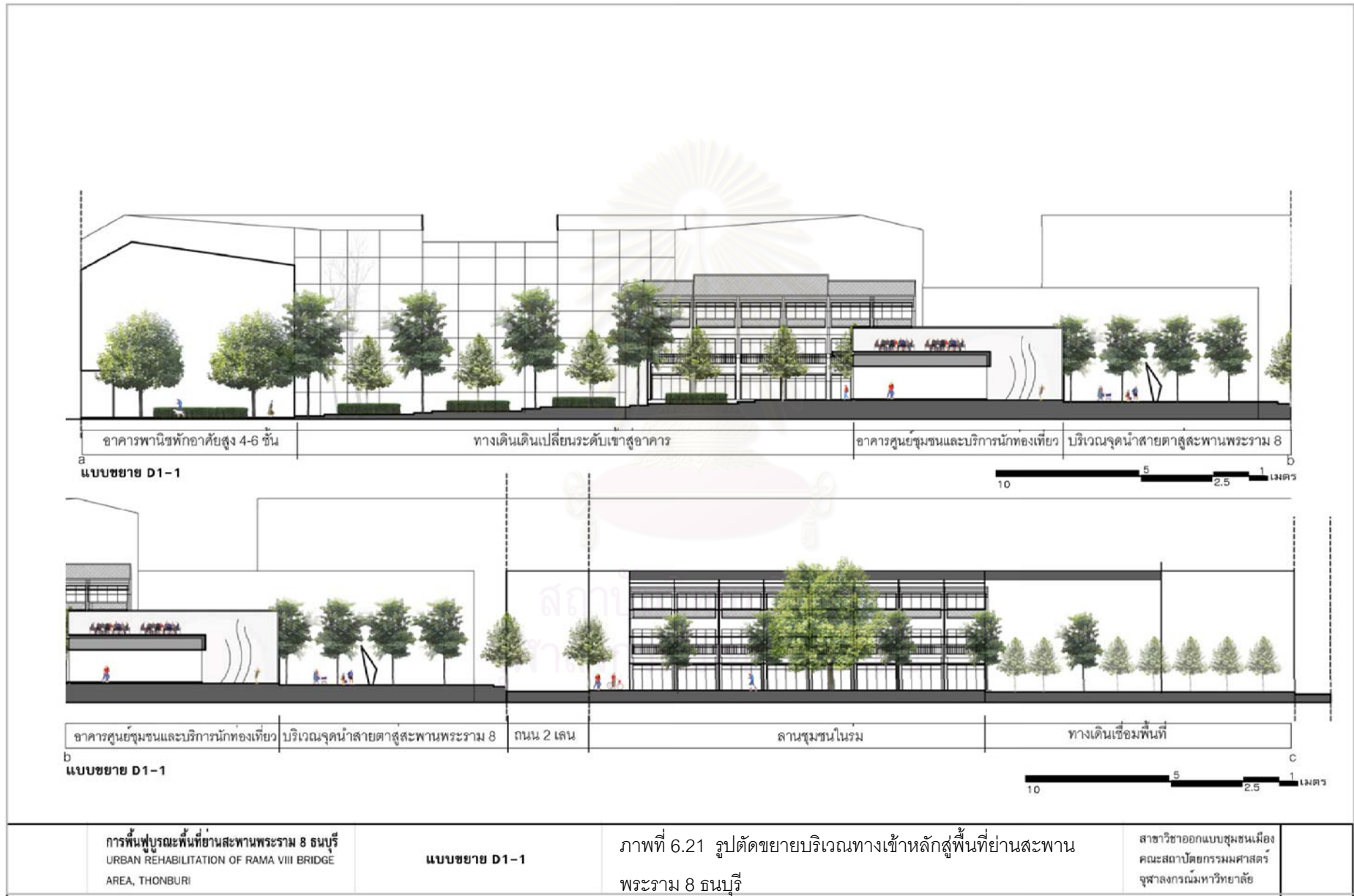
แผนที่ 6.14 แบบขยายรวมผังแม่บทการฟื้นฟูบูรณะพื้นที่ย่านสะพานพระราม 8 ธนบุรี

6.2.1 พื้นที่บริเวณแยกถนนพระปิ่นเกล้าตัดกับถนนอรุณอมรินทร์(แผนที่ 6.15)

- อาคาร 1 อาคารศูนย์ชุมชนและบริการนักท่องเที่ยว(ประตูสู่พื้นที่ย่านพระราม 8 อนุบุรี ทำการฟื้นฟูบูรณะจากอาคารโรงซ่อมรถเดิม ในพื้นที่ของเอกชนรายใหญ่มีลักษณะเป็นอาคารคอนกรีตเสริมเหล็ก สถาปัตยกรรมร่วมสมัย แนวแกนมองสู่สะพานพระราม 8
- อาคาร 2 อาคารทรงไทย(สถาปัตยกรรมไทยภาคกลาง) ย้ายจากบริเวณพื้นที่สะพานพระราม 8 มาอยู่บริเวณลานชุมชน และบริเวณพื้นที่ตลาดนัดเสาร์-อาทิตย์ สร้างบรรยากาศของความ เป็นพื้นที่ย่านชุมชนเก่าสมัยอนุบุรี
- อาคาร 3 อาคารพาณิชย์กรรมพักอาศัยสูง 4-6 ชั้น ทำการฟื้นฟูบูรณะจากอาคารสถานบันเทิง และอาคารพาณิชย์กรรมเดิม โดยสร้างเพิ่มเติมอาคารเพื่อเน้นแนวแกน มุมมองสู่พื้นที่สะพานพระราม 8 และสร้างกันสาดกันแดด ฝน เพิ่มเติมตั้งระบุในแนวคิดการทำฟื้นฟูบูรณะทางสถาปัตยกรรมข้างต้น
- อาคาร 4 อาคารพาณิชย์กรรมพักอาศัยสูง 2-3 ชั้น ฟื้นฟูบูรณะจากอาคารพักอาศัยเดิม และสร้างเพิ่มเติมจากบริเวณพื้นที่ว่างโดยรอบเพื่อเน้นลักษณะของกำแพงถนน
- พื้นที่สาธารณะ 1 จุดนำสายตาสู่พื้นที่ย่านสะพานพระราม 8 บริเวณด้านหน้าอาคารศูนย์ชุมชนและบริการนักท่องเที่ยวเป็นบริเวณที่มีมุมมองที่สามารถมองเห็นสะพานพระราม 8 และสามารถมองผ่านพื้นที่ที่มีความสำคัญต่อย่านสะพานพระราม 8 ได้ดีที่สุดบริเวณพื้นที่
- พื้นที่สาธารณะ 2 ลานชุมชนและพื้นที่ตลาดนัดเสาร์-อาทิตย์ เป็นลานยกระดับ 0.60 เมตรทำการฟื้นฟูบูรณะจากบริเวณพื้นที่โล่งว่างไม่มีการใช้งาน เป็นบริเวณพื้นที่รองรับกิจกรรมตลาดนัดเสาร์-อาทิตย์เดิมในบริเวณพื้นที่
- พื้นที่สาธารณะ 3 ทางเดินยกระดับเข้าสู่อาคารเป็นลานเปลี่ยนระดับสามารถใช้เป็นที่นั่งพักคอยและปลูกต้นไม้เป็นแกนนำสายตาสู่อาคารศูนย์ชุมชนและบริการนักท่องเที่ยว
- พื้นที่สาธารณะ 4 ลานชุมชนในร่ม จัดให้เป็นที่พักผ่อนของคนในชุมชน เป็นที่พักคอยในเส้นทางท่องเที่ยวย่านของผู้คนเดินเท้า นักปั่นจักรยาน และจัดให้เป็นบริเวณพื้นที่เป็นบริเวณย่านพาณิชย์กรรมค้าขายมีหลังคาคลุม
- พื้นที่สาธารณะ 5 ลานชุมชนเป็นลานพักผ่อนกลางแจ้งใช้จัดกิจกรรมและออกกำลังกาย
- พื้นที่สาธารณะ 6 พื้นที่นั่งหลังอาคารใช้เป็นพื้นที่นั่งพักผ่อนในบริเวณสวนบ้านเรือนไทย สามารถใช้เป็นพื้นที่นั่งรับประทานอาหารในกรณีที่อาคารเป็นอาคารค้าขายอาหาร และสามารถปรับเปลี่ยนเป็นบริเวณค้าขายหลังร้านเมื่อมีกิจกรรมตลาดนัด
- พื้นที่สาธารณะ 7 ที่จอดรถ 100 คัน(รวมชั้นใต้ดิน) บริเวณที่จอดรถสามารถปรับเปลี่ยนเป็นพื้นที่ค้าขายเมื่อมีการจัดกิจกรรมในบริเวณพื้นที่

แผนที่ 6.15 ผังขยายรายละเอียดพื้นที่บริเวณแยกถนนพระปิ่นเกล้าตัดกับถนนอรุณอมรินทร์

อาคารพาณิชย์รวมพักอาศัยสูง 2-4 ชั้น ทางเดิน อาคารศูนย์ชุมชนและบริการนักท่องเที่ยว ทางเดิน อาคารพาณิชย์รวมพักอาศัยสูง 4-6 ชั้น

แบบขยาย D1-2 10 5 2.5 1 เมตร

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

<p>การฟื้นฟูพื้นที่ย่านสะพานพระราม 8 ธนบุรี URBAN REHABILITATION OF RAMA VIII BRIDGE AREA, THONBURI</p>	<p>แบบขยาย D1-2</p>	<p>ภาพที่ 6.21 รูปตัดขยายบริเวณทางเข้าหลักสู่พื้นที่ย่านสะพาน พระราม 8 ธนบุรี (ต่อ)</p>	<p>สาขาวิชาออกแบบชุมชนเมือง คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย</p>
---	---------------------	---	--

ภาพที่ 6.22 ทศนียภาพทางเดินเข้าหลักพื้นที่ศึกษาย่านสะพานพระราม 8 ธนบุรีสู่อาคารศูนย์ชุมชนและบริการนักท่องเที่ยว

ภาพที่ 6.23 ทศนียภาพลานชุมชนและกิจกรรมบริเวณทางเข้าหลักสู่พื้นที่ย่านพระราม 8 ธนบุรี

6.2.2 พื้นที่บริเวณตลาดวัดดาวดึงษารามและชุมชนวัดพระยาศิริโอยสวรรค (แผนที่ 6.16)

อาคาร 1 ตลาดน้ำ จากแนวอาคารพักอาศัยริมน้ำ จัดให้มีกิจกรรมตลาดน้ำ เพื่อฟื้นฟูวิถีชีวิตดั้งเดิม และส่งเสริมความเป็นพื้นที่ดั้งเดิม และยังจัดให้เป็นอาคารที่เป็นที่พักอาศัยของนักท่องเที่ยว ชั้นล่างเป็นบริเวณค้าขาย

อาคาร 2 ตลาดบก ทำการฟื้นฟูบูรณะจากตลาดสดเดิมหลังวัดดาวดึงษาราม โดยสร้างเพิ่มล้อมรอบบริเวณลานริมน้ำที่เกิดขึ้นใหม่(กรรมสิทธิ์ที่ดินของวัดดาวดึงษาราม)

อาคาร 3 วัดพระยาศิริโอยสวรรค ทำการฟื้นฟูบูรณะโดยรื้อย้ายแนวกำแพง ออกสร้างเป็นพื้นที่เปิดโล่งล้อมรอบอาคารของวัดเดิม

อาคาร 4 วัดจตุรมิตรประดิษฐาราม

อาคาร 5 วัดดาวดึงษาราม

อาคาร 6 โรงเรียนศรีอุทัย ทำการฟื้นฟูบูรณะอาคารโดยสร้างเพิ่มเติมเน้นแนวขอบกำแพงถนน

อาคาร 7 อาคารพาณิชย์กรรมพักอาศัย ฟื้นฟูบูรณะจากอาคารบ้านพักอาศัยริมซอยวัดดาวดึงษาราม โดยสร้างเพิ่มเป็นแนวกำแพงถนน

อาคาร 8 ชุมชนดาวดึงษาราม ทำการรื้อย้ายจากบริเวณพื้นที่ตลาดน้ำตลาดบกเดิม

อาคาร 9 ชุมชนวัดพระยาศิริโอยสวรรค ฟื้นฟูบูรณะอาคารจากการจัดรูปที่ดิน

อาคาร 10 แนวอาคารพักอาศัยริมน้ำ สร้างเพิ่มเติมจากการรื้อย้ายอาคารตามกฎหมาย

พื้นที่สาธารณะ 1 ลานกิจกรรมกลางแจ้งสามารถปรับเปลี่ยนกิจกรรมใช้งานตามสถานการณ์และสามารถใช้เป็นลานกิจกรรมของวัดและชุมชน

พื้นที่สาธารณะ 2 ตลาดนัดวันจันทร์ พุธ ศุกร์ เป็นบริเวณพื้นที่ที่อยู่ในเส้นทางแนวแกนมุมมองสู่พื้นที่สะพานพระราม 8 เป็นลานกิจกรรมที่อยู่ล้อมรอบต้นไม้ใหญ่ในบริเวณพื้นที่เดิม

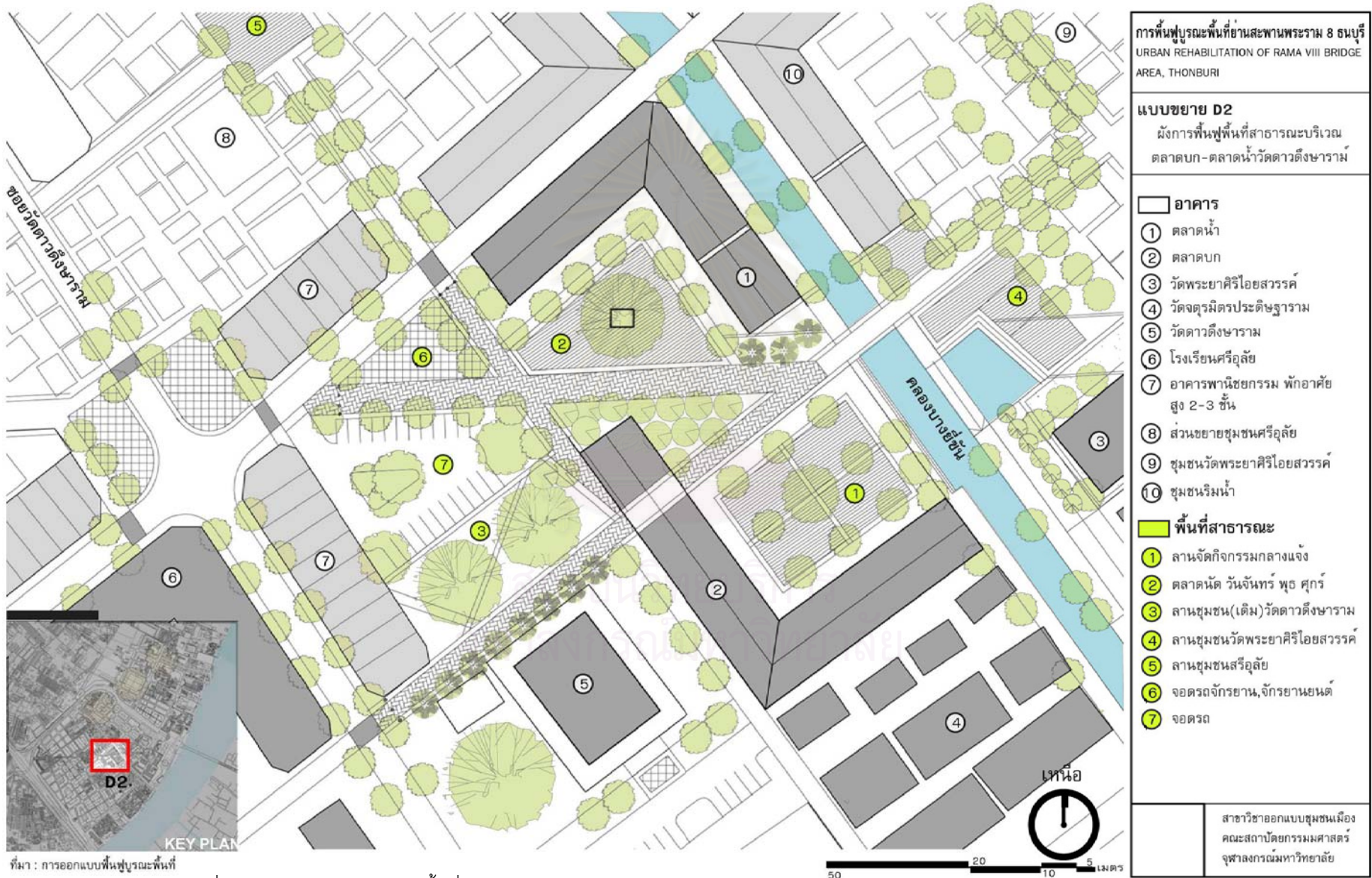
พื้นที่สาธารณะ 3 ลานชุมชนเดิมวัดดาวดึงษาราม(เดิม) เป็นลานจัดกิจกรรมและสนามเด็กเล่น และสามารถใช้เป็นพื้นที่ออกกำลังกายในตอนเช้าและเย็น

พื้นที่สาธารณะ 4 ลานชุมชนวัดพระยาศิริโอยสวรรค เป็นบริเวณพื้นที่ริมคลองบางยี่ขัน เป็นสถานที่จัดกิจกรรมของวัดและชุมชน

พื้นที่สาธารณะ 5 ลานชุมชนศรีอุทัย

พื้นที่สาธารณะ 6 จอดรถจักรยาน และจักรยานยนต์

พื้นที่สาธารณะ 7 ที่จอดรถ 25 คัน

แผนที่ 6.16 ผังขยายรายละเอียดพื้นที่บริเวณตลาดวัดดาวดึงษารามและชุมชนวัดพระยาศิริโอสวรรค์

ภาพที่ 6.24 ทักษิณียภาพตลาดวัดดาวดึงษารามและชุมชนวัดพระยาศิริไอยสวรรคและทางเดินริมน้ำเลียบบ
คลองบางยี่ขัน ย่านสะพานพระราม 8 ธนบุรี

ภาพที่ 6.25 ทักษิณียภาพบริเวณลานกิจกรรมกลางแจ้งตลาดนัด ย่านสะพานพระราม 8 ธนบุรี

6.2.3 พื้นที่บริเวณส่วนเชื่อมต่อพื้นที่ว่างสาธารณะเชิงสะพานพระราม 8 ธนบุรีและสถาบันดนตรีกัลยาณีวัฒนา(แผนที่ 6.17)

อาคาร 1 สถาบันดนตรีกัลยาณีวัฒนา พื้นฟูบูรณะจากอาคารโรงล้างขวด โรงสุร่าบางยี่ชั้นเดิม ออกแบบให้สามารถเปิดมุมมองสู่พระบรมราชานุสาวรีย์ ร.8 เป็นมุมมองที่สำคัญ และสามารถเข้าสู่พื้นที่สวนเฉลิมพระเกียรติ ร.8 โดยมีเวลาเปิดปิดเป็นเวลาเดียวกับสวนสาธารณะและสถาบันดนตรีกัลยาณีวัฒนา

อาคาร 2 อาคารสถาบันอาหาร

อาคาร 3 พระบรมราชานุสาวรีย์รัชกาลที่ 8

อาคาร 4 พิพิธภัณฑ์สะพานพระราม 8

อาคาร 5 โรงเรียนวัดพระยาศิริโทยสวรรค์ พื้นฟูบูรณะจากอาคารเดิมโดยสร้างเพิ่มเป็นแนวแกนสายตาสู่พื้นที่สาธารณะหน้าอาคารสถาบันกัลยาณีวัฒนา

อาคาร 6 วัดพระยาศิริโทยสวรรค์

อาคาร 7 อาคารพาณิชย์กรรมพักอาศัยสูง 2-4 ชั้น พื้นฟูบูรณะจากอาคารพักอาศัยเดิม และสร้างเพิ่มเติมจากบริเวณพื้นที่เพื่อเน้นลักษณะของกำแพงถนน แนวสายตาสู่ พระบรมราชานุสาวรีย์รัชกาลที่ 8

อาคาร 8 ชุมชนวัดพระยาศิริโทยสวรรค์ พื้นฟูบูรณะอาคารจากการจัดรูปที่ดิน

พื้นที่สาธารณะ 1 ลานกิจกรรมกลางแจ้งและแสดงดนตรีหน้าอาคารสถาบันดนตรีกัลยาณีวัฒนา เป็นลานจัดกิจกรรมสำหรับสถาบันและสำหรับชุมชนโดยรอบ เป็นพื้นที่ที่สามารถเชื่อมต่อกับพื้นที่สำคัญในบริเวณได้มากที่สุดทั้งพื้นที่สาธารณะได้สะพานพระราม 8 สวนเฉลิมพระเกียรติ ร.8 เป็นลานกิจกรรมที่สามารถเชื่อมต่อกับทุกบริเวณในย่านโดยทางเดินเท้าและทางจักรยาน ซึ่งบริเวณนี้เป็นบริเวณที่มีศักยภาพของพื้นที่ศักยภาพในการมองเห็นและเข้าถึงของพื้นที่ที่ดีที่สุด คาดว่าจะมีกิจกรรมผู้เข้าใช้หนาแน่นที่สุดในบริเวณย่านสะพานพระราม 8 ธนบุรี ที่จอดรถ 250 คัน(ชั้นใต้ดิน)

พื้นที่สาธารณะ 2 สวนเฉลิมพระเกียรติ ร.8 สวนสาธารณะระดับเมือง

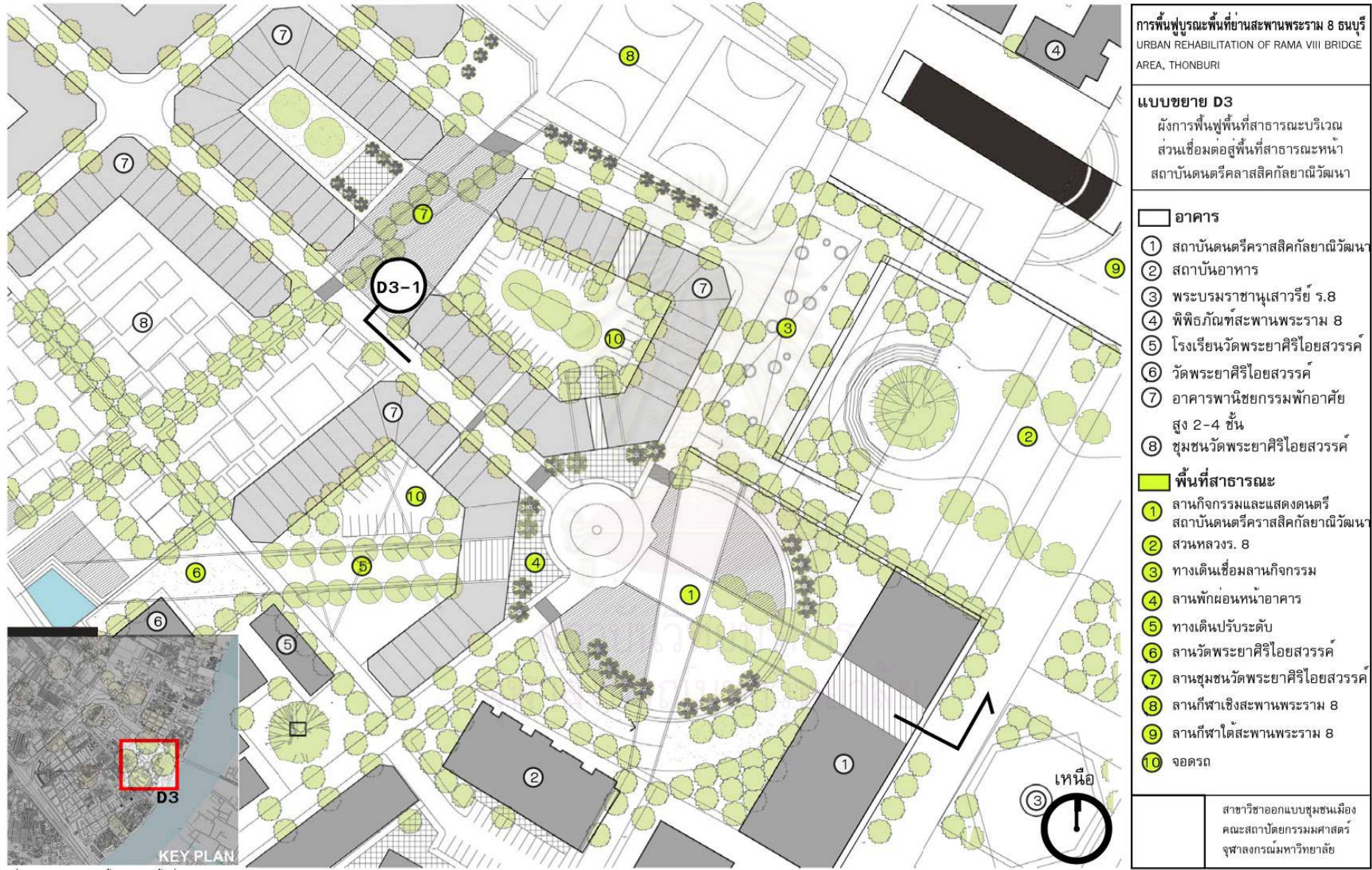
พื้นที่สาธารณะ 3 ทางเดินเชื่อมพื้นที่สาธารณะได้สะพานพระราม 8 อุโมงค์ลอดใต้สวนเฉลิมพระเกียรติ ร.8

พื้นที่สาธารณะ 4 ลานพักผ่อนและจุดพักผ่อนสำหรับนักท่องเที่ยว เพื่อชมทัศนียภาพหน้าอาคาร

พื้นที่สาธารณะ 5 ทางเดิน ผ่านอาคารชุมชน เน้นแนวสายตาสู่สะพานพระราม 8 ด้วยการปลูกต้นไม้

พื้นที่สาธารณะ 6 ลานวัดพระยาศิริโทยสวรรค์อยู่ในเส้นแนวแกนสายตาสู่สะพานพระราม 8 ใช้จัดกิจกรรมทางศาสนาและเป็นที่พักผ่อนต่อเนื่องจากลานชุมชนวัดพระยาศิริโทยสวรรค์

พื้นที่สาธารณะ 7 ที่จอดรถ 200 คัน(รวมชั้นใต้ดิน)

ที่มา : การออกแบบฟื้นฟูบูรณะพื้นที่

แผนที่ 6.17 ผังขยายรายละเอียดพื้นที่บริเวณส่วนเชื่อมต่อพื้นที่ว่างสาธารณะเชิงสะพานพระราม 8 ธนบุรีและสถาบันดนตรีถยานิววัฒนา

ภาพที่ 6.27 ทักษะนียภาพบริเวณลานกิจกรรมและแสดงดนตรีหน้าสถาบันดนตรีกลายาณวิวัฒนา

ภาพที่ 6.28 ทักษะนียภาพบริเวณลานปรับระดับหน้าสถาบันดนตรีกลายาณวิวัฒนา

ภาพที่ 6.29 ทศนียภาพบริเวณทางลอดบริเวณลานกิจกรรมและแสดงดนตรีหน้าสถาบัน
ดนตรีกัลยาณิวัฒนาสุพื้นที่สาธารณะเชิงสะพานพระราม 8 หนองปรือ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

6.2.4 พื้นที่ว่างสาธารณะบริเวณบ้านบางยี่ขัน และชุมชนวัดดาวดึงษาราม(แผนที่ 6.18)

อาคาร 1 บ้านบางยี่ขัน พื้นปูบุรณะโดยจัดให้เป็นพื้นที่จัดแสดงประวัติของบ้านบางยี่ขัน ซึ่งอยู่ในกลุ่มอาคารพิพิธภัณฑ์ชุมชนย่านสะพานพระราม 8 ธนบุรี

อาคาร 2 อาคารพิพิธภัณฑ์ชุมชนย่านสะพานพระราม 8 ธนบุรีเป็นอาคารที่จัดกิจกรรมแสดงวิถีชีวิตของชาวบางยี่ขัน จากอดีตจนถึงปัจจุบัน

อาคาร 3 สถาบันดนตรีกัลยาณีวัฒนา

อาคาร 4 แนวอาคารพักอาศัยริมน้ำ สร้างเพิ่มเติมจากการรื้อย้ายอาคารริมคลองบางยี่ขันตามกฎหมาย(กรรมสิทธิ์ที่ดินวัดดาวดึงษาราม) โดยสร้างเพิ่มเติมเป็นแนวขอบของชุมชนดาวดึงษาราม และเน้นแนวทางเดินเท้าสู่พื้นที่สถาบันดนตรีกัลยาณีวัฒนา

อาคาร 5 อาคารพาณิชย์กรรมพักอาศัยสูง 2-3 ชั้น ทำทำการพื้นปูบุรณะจากอาคารพักอาศัยเดิม และสร้างเพิ่มเติมจากบริเวณพื้นที่ว่างโดยรอบเพื่อเน้นลักษณะของกำแพงถนนริมถนนกว้าง 8 เมตร

พื้นที่สาธารณะ 1 ลานกิจกรรมปรับเปลี่ยนตามกิจกรรมของพิพิธภัณฑ์ชุมชนย่านสะพานพระราม 8 ธนบุรี และใช้เป็นพื้นที่สาธารณะของชุมชนดาวดึงษาราม

พื้นที่สาธารณะ 2 ลานเปลี่ยนระดับริมแม่น้ำเจ้าพระยา ส่วนต่อเนื่องเชื่อมและทางเดินเท้าริมแม่น้ำเจ้าพระยาจากท่าเรือดาวดึงษารามสู่พื้นที่สาธารณะใต้สะพานพระราม 8 ธนบุรี ใช้เป็นลานชมเมืองและพื้นที่จัดกิจกรรมของพิพิธภัณฑ์

พื้นที่สาธารณะ 3 ลานกิจกรรมริมคลองบางยี่ขัน เป็นลานพักผ่อนของชุมชนสามารถใช้เป็นพื้นที่ชมการแสดงของทางสถาบันดนตรีกัลยาณีวัฒนา

พื้นที่สาธารณะ 4 ลานชุมชนวัดดาวดึงษารามใช้เป็นพื้นที่จัดกิจกรรมของชุมชน มีมุมมองที่มองสู่สถาบันกัลยาณีวัฒนา โดยพัฒนาจากพื้นที่โล่งว่างไม่มีการใช้งานเดิม

พื้นที่สาธารณะ 5 ลานซุ้มและแสดงดนตรีของสถาบันดนตรีกัลยาณีวัฒนาสามารถใช้เป็นพื้นที่สำหรับจัดแสดงเพื่อบริการชุมชน ซึ่งเป็นส่วนต่อเนื่องสามารถเดินผ่านและเข้าใช้พื้นที่ของสวนเฉลิมพระเกียรติ ร.8 ได้

พื้นที่สาธารณะ 6 สวนเฉลิมพระเกียรติ ร.8

การฟื้นฟูบูรณะพื้นที่ย่านสะพานพระราม 8 ธนบุรี
 URBAN REHABILITATION OF RAMA VIII BRIDGE AREA, THONBURI

แบบขยาย D4
 ผังการฟื้นฟูพื้นที่สาธารณะบริเวณบ้านบางยี่ขันและชุมชนวัดดาวดึงษาราม

อาคาร

- ① บ้านบางยี่ขัน
- ② พิพิธภัณฑ์ชุมชนย่านสะพานพระราม 8 ธนบุรี
- ③ สถาบันดนตรี กัลยาณิวัฒนา
- ④ ชุมชนริมน้ำ
- ⑤ อาคารพาณิชย์กรมพักอาศัยสูง 2-3 ชั้น
- ⑥ ชุมชนดาวดึงษาราม

พื้นที่สาธารณะ

- ① ลานกิจกรรม
- ② ลานกิจกรรมพื้นที่นั่งเปลี่ยนระดับ
- ③ ลานกิจกรรมริมคลองบางยี่ขัน
- ④ ลานชุมชนวัดดาวดึงษาราม
- ⑤ ลานแสดงดนตรี
- ⑥ สวนหลวง ร.8

สาขาวิชาออกแบบชุมชนเมือง
 คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ที่มา : การออกแบบฟื้นฟูบูรณะพื้นที่

แผนที่ 6.18 ผังขยายรายละเอียดพื้นที่ว่างสาธารณะบริเวณบ้านบางยี่ขัน

และชุมชนวัดดาวดึงษาราม

ภาพที่ 6.31 ทศนียภาพบริเวณลานริมน้ำ บ้านบางยี่ขัน

ภาพที่ 6.32 ทศนียภาพบริเวณอาคารพิพิธภัณฑ์ย่านสะพานพระราม 8 ธนบุรี

6.2.5 พื้นที่ว่างสาธารณะบริเวณโรงฟอกหนังวังลงหลี(เดิม)(แผนที่ 6.19)

อาคาร 1 อาคารศูนย์ชุมชนริมน้ำ ทำการฟื้นฟูบูรณะอาคารจากอาคารร้างริมน้ำเป็นศูนย์ชุมชนริมน้ำ(กรรมสิทธิ์ของกระทรวงอุตสาหกรรม) จัดให้เป็นพื้นที่สาธารณะของชุมชนโดยรอบ ได้แก่ ชุมชนคฤหบดีและชุมชนบวรมงคลและเป็นศูนย์เผยแพร่ความรู้ในเรื่องวิถีชีวิตของคนที่ย้ายอยู่ริมแม่น้ำเจ้าพระยา เปิดปิดเป็นเวลา

อาคาร 2 โรงเรียนศิริมงคลศึกษา

อาคาร 3 วัดคฤหบดี

อาคาร 4 โรงเรียนพระปริยัติธรรม

อาคาร 5 สถานีตำรวจดับเพลิงบวรมงคล

อาคาร 6 อาคารพาณิชย์กรรมพักอาศัยสูง 2-4 ชั้น ฟื้นฟูบูรณะจากอาคารพักอาศัยเดิม และสร้างเพิ่มเติมจากบริเวณพื้นที่เพื่อเน้นลักษณะของกำแพงถนน แนวสายตาสู่ชุมชนริมคลองวัดบวรมงคล

อาคาร 7 อาคารริมน้ำคลองวัดบวรมงคล ฟื้นฟูบูรณะจากอาคารริมน้ำเดิม

อาคาร 8 ชุมชนวัดคฤหบดี ฟื้นฟูบูรณะจากอาคารโดยการจัดรูปที่ดิน

อาคาร 9 ท่าเรือคฤหบดี

อาคาร 10 โรงเก็บเรือสถานีตำรวจดับเพลิงบวรมงคล ฟื้นฟูบูรณะอาคารเป็นบริเวณที่นั่งพักผ่อนโดยเก็บสภาพอาคารไว้ เป็นส่วนหนึ่งของพื้นที่ภูมิสถาปัตยกรรม

พื้นที่สาธารณะ 1 ลานอเนกประสงค์ชุมชนวัดคฤหบดี เป็นลานที่ใช้จัดกิจกรรมให้ความรู้แก่คนในชุมชนและจัดกิจกรรมของศูนย์ชุมชนริมน้ำเอง

พื้นที่สาธารณะ 2 ลานกิจกรรมแสดงวิถีชีวิตริมน้ำ เป็นลานให้ความรู้กลางแจ้งและเป็นลานพักผ่อนโดยวางปฏิมากรรมและจัดกิจกรรมสำคัญในวันต่างๆ

พื้นที่สาธารณะ 3 ลานจัดกิจกรรมชมเมืองและแม่น้ำเจ้าพระยา เป็นลานที่เชื่อมพื้นที่ระหว่างทางเรือวัดคฤหบดีและท่าเรือวัดบวรมงคล โดยใช้ทางเดินริมแม่น้ำเจ้าพระยา

พื้นที่สาธารณะ 4 ลานวัดคฤหบดี (เดิม)บริเวณที่จัดกิจกรรมทางศาสนาและพื้นที่สนามเด็กเล่น

พื้นที่สาธารณะ 5 ทางเดินเชื่อมพื้นที่วัดบวรมงคลขนาดกว้าง 8 เมตร ผ่านพื้นที่ชุมชนริมน้ำคลองวัดบวรมงคล สถานีตำรวจดับเพลิงบวรมงคล และสถานีตำรวจวัดบวรมงคล

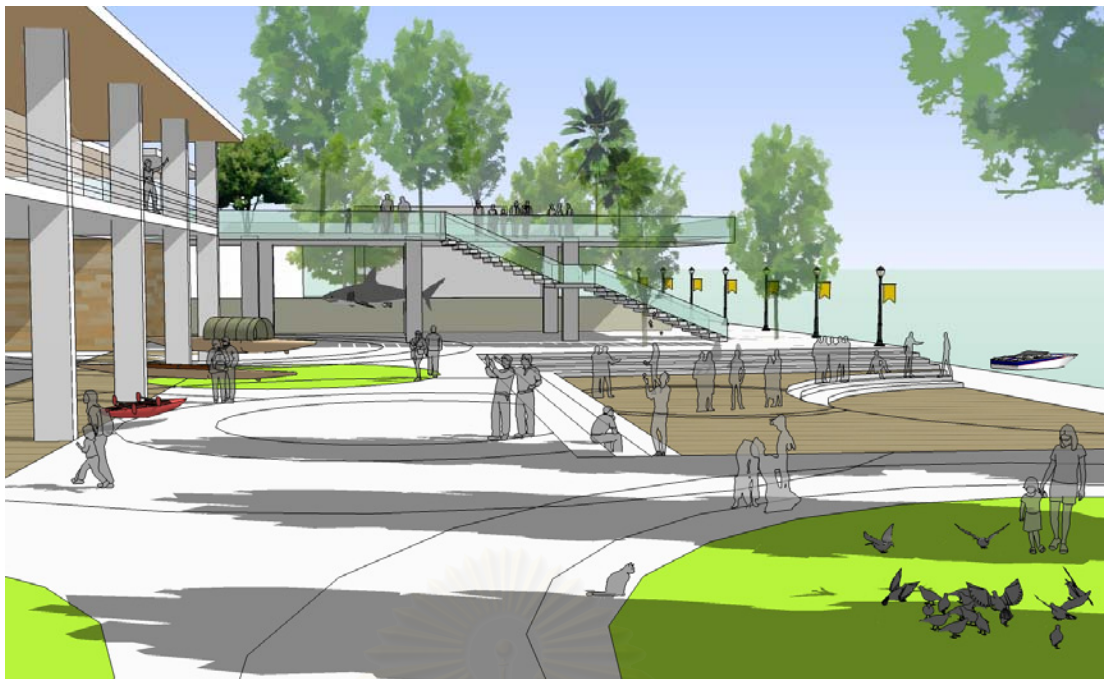
พื้นที่สาธารณะ 6 ที่จอดรถศูนย์ชุมชนริมน้ำ 50 คัน

พื้นที่สาธารณะ 7 เขื่อนและทางเดินริมแม่น้ำเจ้าพระยา

ที่มา : การออกแบบฟื้นฟูบูรณะพื้นที่

แผนที่ 6.19 ผังขยายรายละเอียดพื้นที่ว่างสาธารณะบริเวณโรงพอกหนังวังหลังทล(เดิม)

ภาพที่ 6.33 ทศนียภาพบริเวณอาคารศูนย์ชุมชนริมน้ำย่านสะพานพระราม 8 ธนบุรี

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย